

Polyteekkari

Polytekaren

>> NR0 9/2006 TKY OTANIEMI

NUMERO

VUODEN AIKANA

YLIJÄÄNEET AARTEET

olisi

**KAMPUKSELLA
KUULTUA:**
- Kyi täs alkaa kleroutus
ken joutuu oikolukemaan
Polyteekkari
Polyteekkari
oikolukija
(humanisti)

Joo.

Tää on
vähän niin kuin
teekkari-
lehti.

PARI VUOTTA TEEKKARILEHDESSÄ

Toimittajalta

lin kieltämättä aika hämmästynt kaksivuotta sitten, kun tulin valituksi toimittajaksi Polyteekkariin. Jotkut tosin saattavat olla valinnasta vieläkin yllättyneitä. Jotain duunia talveksi piti kuitenkin keksiä. Laitoin siis työhakemuksen vetämään asenteella ”katotaan miten äijän käy”. Vaihtoehtona olisi ollut vartijan työ Engelillä.

”Meriittinä” hakemuksessa, jonka kirjoitin puolessa tunnissa ja jonka jätin muistaakseni kymmenen minuuttia ennen määräajan umpeutumisesta, oli KoLehden päätoimittajana toimiminen. KoLehteen taas ajauin, koska en jaksanut vain koko ajan laskea. Muistan vieläkin ensimmäisen KoLehti-meetingin. Ahhh... oi niitä aikoja. Oli miten oli, meriitti-sana pitää tässä todellakin kirjoittaa lainausmerkeissä, sillä kun jatkoin KoLehden toimittamista Polyteekkari-pestin ohella, valittiin se aina Otaniemen huonoimmaksi kiltalehdiksi. No nyt takaisin asiaan!

Polyteekkari-duunissa oli hyvät ja huonot puolensa. Hyvänä puolena oli ehdottomasti se, että melkein kaikki oudoimmatkin ideat sai toteuttaa lähes vapaasti. Oli myös hauskaa soitella erilaisiin teollisuuslaitoksiin ja kysellä, pääsisinkö tekemään juttua lafkan toiminnasta. Kun muisti vielä mainita, että lehti ilmestyy Otaniemessä, niin pakkeja ei tullut kertaakaan.

Kirkniemen paperitehtaassa pääsin katselemaan paikkoja tehtaan käyttöpöytäliikön kanssa. Tehtaanjohtajalla oli ilmeisesti jotain muuta menoa, koska hän kaasutti portista ulos juuri, kun saavuvin paikalle. Muistan myös selvästi ilmoittaneeni tehtaanjohtajan sihteerille, että saavun paikalle yksin, mutta silti neukkariin

oli katettu kahvipöytä kuudelle. Samalla matkalla – ajaessani kauhean lumimyrskyn läpi – kuulin ensimmäistä kertaa Teräsbetonin Taivas lyö tulta -kappaleen. Toinen erityisen mieleenpainuva tapaus oli Salmisaaren kallioon louhittu hiilivastasto. Päätoimittaja Arvinen onnistui jotenkin puhumaan minut kierrokselle, jolle MTV3, YLE tai vaikkapa Hesari eivät olleet päässeet. Kumma kyllä, T-lehdessä ilmestyi heti kohta juttu samasta onkalosysteemistä. Hauska oli myös käydä Turun telakalla ja lentää Tornion terästehtaalle.

Mielenkiintoa lehden vääntämistä kohtaan lisäsi toimittaja Pentikäisen saapuminen toimituksen vahvuuteen. Pentikäinen onnistui siinä, missä monet ovat epäonnistuneet: jopa Ylkkäri huomasi Polyteekkariin. Huomio tosin oli pääasiassa negatiivista, mutta huomiota kuitenkin. Tällaista julkisuutta ei voi ostaa.

Mitä kahdesta vuodesta sitten jäi käteen? No ainakin vaihtelevan tasoisia juttuja, sekavia naissuhteita, ajoittaista överistressiä, jonkin verran opintoviikkoja (ihmeellistä kyllä), erilaisia urheiluvammoja ja tänä wappuna kärttänyt naama.

Vielä lopuksi: hyvä Stuna!

Santeri

Santeri Kontinen

KIITOS JA MOI,
HYVÄÄ KESÄÄ KAIKILLE!

Polyteekkariin toimitus lähtee nyt kesälomalle, ja syksyllä lehdessä aloittavat uudet tekijät. Tuolloin lehti saattaa olla taas hyvinkin erinäköinen, mutta tuskin tietenkään yhtä hyvä kuin nyt. Toisin kuin jotkut ovat epäilleet, olemme me vaalineet tiukasti Polyteekkariin laatua viimeisten kahden vuoden aikana. Tästä osoituksena meillä oli jäänyt yli suuri määrä juttuja, jotka me ajattelimme nyt kuitenkin julkaista kauden päättymisen kunniaksi.

Sitä paitsi suurin osa Polyteekkariin lukijoihinkin on jo kuitenkin kesälomalla tienaamassa (takaisinmaksettavia opintotukia) tai reissaamassa ympäri maailman joten turha tämän viimeisen lehden kanssa on alkaa enää ihan täysillä hikoilemaan. Sitä paitsi monet ylijääneet jutut ovat oikeastaan varsin hauskoja, niille ei vai löytynyt syytä tai toisesta paikkaa lehdessä. Monet jutut ovat puolestaan yksinkertaisesti huonoja, eli nauttikaa niistä.

Polyteekkari toivottaa hyvää kesää kaikille, muistakaa syödä paljon jätskiä.

Toimitus

sivu 12

KAMPUKSELLA
KUULTUA:

– Miten musta tuntuu, että aina kun tulee Otaniemeen niin täällä aina taantuu jotenkin henkisesti.
– Niin mut eiks se ole ihan kivaa!
Taideopiskelija ja humanisti

sivu 5

Polyteekkari 10.5.2006

pieni ylijäämännumero

Juho ja Johanna Polyteekkariin uudet vanhemmat s. 5
Perehdy dynaamisen tasapainon ymmärtämiseen s. 6
”Laillisia” vaihtoehtoja alkoholille ja huumeille s. 12
Terveisiä työsiirtolasta, 197 päivää. s. 13
Haaveiletko sinäkin vanhasta BMW:stä? s. 14
Jussi Palola – kuskimme telkkarissa s. 15
Mitä? Eivätkö kaikki ylikellotakkaan koneitaan? s. 16
Yllättävän vähän nillitystä ja pilkunnussintaa s. 17
Polyteekkariin historian lyhin tapahtumakalenteri s. 19

Kannen kuva: Kalle Kemppainen

POLYTEEKKARI – POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl

Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816

Vastaava toimittaja

Mikko Arvinen, mikko.arvinen@polyteekkari.fi

Toimitussihteeri

Suvi Uotinen, suvi.uotinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Santeri Kontinen, santeri.kontinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Juho Pentikäinen, juho.pentikainen@polyteekkari.fi

Ulkoasu

Kalle Kemppainen, kalle.kemppainen@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:

Pirunrykki Oy 02 2331 030, www.pirunrykki.fi

Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:

RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen

044 575 1000, karel.christensen@opiskelijamediat.fi

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta

Mediakortti: www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, 09 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutla@cc.hut.fi

Polyteekkari ilmestyy seuraavan kerran 31.8.

Materiaali ja muu aineisto toimitukseen joskus elokuussa..

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

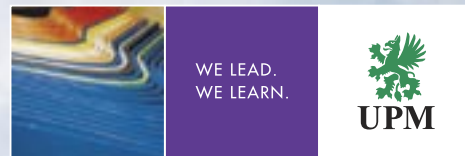
Vielä ehdit syksyksi
vaihtoon Malesiaan
tai Dallasiin!

Hyväksymispäätös viikossa

Lähde suosittuun MIBP vaihtoon! Malaysia International Business Programin kurssit ovat korkeatasoista englanninkielistä kauppätieteen opetusta eri maista tulevien luennoitsijoiden vetäminä. Kuala Lumpurin lukuisiin etuihin kuuluvat mm. hyvä sää, ystävälliset ihmiset, erinomainen ruoka sekä jättäjäismäiset ja erittäin edulliset ostoskeskukset. Voit myös osallistua yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. Ohjelmassa on ollut mukana jo usean eri pääaineen opiskelijoita TKK:lta.

Nyt uusi kohde myös USAn Dallasissa yhteistyössä University of Dallasin kanssa!

Lisätietoja ja hakuohjeet osoitteessa: www.academyaccess.com
Tri. Kari Jääskeläinen p. 040 501 7627

Elämä on liikettä.

www.upm-kymmene.com

Jauhesammuttimet vapun erikoisena

TEKKARIKYLÄN VAPUN VIRALLISEKSI TAPPIOKSI TULI KUUSI JAUHESAMMUTINTA JA NOIN KYMMENTÄ RIKOTTUA IKKUNAA.

TKY:n hallituksen kylävastaava **Riikka Viskari** mukaan Teekkarikylän vappu sujui pääasiassa mukavasti, mutta typerää ilkeältäakin esiintyi. Vappuviiikolla varsinkin lauaintain ja sunnuntain vastainen yö oli levoton. Tuoloin talojen käytäviin tyhjennettiin huoltomiesten laskujen mukaan kuusi jauhesammutinta ja rappukäytävien ikkunoita rikottiin useista taloista.

Riikka Viskari jutteli asiasta vappuna päivystävän huoltomiehen kanssa, joka kertoi, että ikkunoita oli rikottu koodilukollisten ovien vierestä. Ilmeisesti että asialla olivat Kylän ulkopuoliset idiootit, jotka eivät tieneet useimpien teekkareiden tiedossa olevia ovikoodeja. Myös Jämeräntaival kuutosen edustalla oleva jätessäiliö syttyi palamaan vapun aikana, mutta palonalku saatiin sammutettua Smökin sammuttimella.

– Yksi jauhesammutin on siis tietävästi käytetty ihan todelliseen tarpeeseen, Riikka Viskari sanoo.

Ikävin ”vahinko” tapahtui JMT kolmosessa, missä käytävälle tyhjenetyn sammuttimen sisältö pääsi valumaan Polyteekkarimuseon tiloihin.

MIKKO ARVINEN

Jos sammuttimien jauhe on muutenkin ikävää siivottavaa, oli museon vitriinien puhdistaminen kuulemma tavallistakin työläämpää ja ikävämpää.

Jämeräntaival kuutosen linnan-isäntä **Vesa-Pekka Palmun** mukaan JMT6:n vappu sujui kaikin puolin mukavasti, ja paikat pysyivät hyvin kunnossa joistakin pienimuotoisista kotibileistä huolimatta.

Vapun jälkeen oli Kylän perinteisen kevätsiivouksen vuoro.

– Täytyihän tänne tulla, kun oli roskia. Yhdessä sotketaan ja yhdessä siivotaan. Tosin valitettavasti aina vähän pienemmällä joukolla siivotaan kuin sotketaan, Vesa-Pekka Palmu sanoo.

Vappuriehan julistuksen aikoihin vappuaattona Smökin edustalle koontui satoja, ellei tuhansia ihmisiä kuuntelemaan puheita ja Retuperän WBK:ta ja seuraamaan perinteistä littupullon ja teekkareiden vapputehdysten lähettämistä heliumpalloilla taivaalle.

Ja roskaamaan. Vapun jäljiltä Servin mäeltä kerättiin hyvinkin parikymmentä jätessäkillistä tyhjiä mukkeja, rutattuja tölkkejä, serpentiiniä ja ilmapallon jümüä. Noin kolmekymmenen siivoajan voimin mäki oli kuitenkin hoidettu kuntoon alta tunnissa, ja siivousporukat hajaantuivat jatkamaan urakkaa ympäri Kylää.

Vesa-Pekka Palmu valitteli var-

sinkin kuutosen edustalle siunaan-tuneita lasinsirpaleita. Muuallakaan päin Kylää ei kannata sen paremmin harkita kävelevänsä ilman kenkiä ensi kesänä. Haravoidessa huomasi selvästi, että lasinsirpaleita tuli vastaan lähes jokaisella haravanvedolla. Varsinkin kalliolla ja portaikoissa sirpaleilla on paha tapa jäädä koloihin odottelemaan sopia uhreja, ja myös heinät ja vanhat lehdet kätkivät sirpaleet tehokkaasti alleen. Kun pullo on kerran rikottu, on kaikkia sirpaleita käytännössä lähes mahdoton saada maasta pois. Ja Teekkarikylässä on rikottu paljon pulloja.

Teekkarikylässä bilettäminen alkoi hyvissä ajoin vappuviiikon alkupäässä, mutta maanantailla osunut Valpurin päivä ja sitä myöten pitkä vappuviiikko tuntui vievän mehut monelta juhlijalta. Sunnuntaina, eli varsinaisena vapun aattona Kylässä oli kuulemma ollut varsin rauhallistakin, kun taas edellisenä iltana Yöjäynän alkupämauksen jälkeen menoa oli riittänyt enemmänkin.

Yleisestikin teekkareiden vappu sujui Polyteekkarin tietojen mukaan rauhallisesti ja mukavassa hengessä. Näihin tietoihin kannattaa suhtautua kuitenkin hieman varauksellisesti, sillä kuten viestintätieteilijät tapavat sanoa, saattoi havaintokanavissa esiintyä vapun aikaan pienoista kohinaa.

Puhtaanapito aloitettiin jo vappuna

Pari tuntia Otaniemen wappuriehan julistamisen jälkeen Smökin edustalla piti tukikohtaan-sa iloinen seurue, joka keräsi pulloja ja tölkkejä talteen. Jo alkuiltapäivästä muovikasessa oli kertynyt yli kymmenen. Paikalla näytti olevan kaksi perhettä – neljä aikuista, muutama osapuilleen 11-vuotias lapsi ja yksi jo vähän vanhempi murrosikäinen, jota keräily ei tuntunut enää nappaavan.

– Minulla on dykkailusta pitkät perinteet. Yo-keväänä aloittelin, silloin tutkin äitini kanssa joka aamu kylän roskikset. Nyt on varustauduttu jätessäkein, hanskoin ja pakettiautolla, kertoi toinen äideistä hymyssä suin.

Nyt rahat menevät kuitenkin seurueen lapsille, ja ansionsa eteen lapset olivat myös keräämisessä innokkaampia. Panttitavaran lisäksi talteen

TUOMAS KANGASNIEMI

otettiin kuohuviinipulloja, joista eräs mainostaja oli kuuleman mukaan luvannut maksaa elokuvalippuja.

Viime vuonna vappukeikka oli tuottanut yhteensä 68 euroa, ja tänä vuonna tavoite oli 15 euroa korkeammalla, ei siis kovin huono ansio ala-asteikäisille parin päivän hommist. Mutta mistä ovat aikuiset keksineet tulla juuri Otaniemeen? Olisiko syynä opiskelijakohteen tuottoisuus ja lapsiystävällisyys – tekkarit ovat kovia juomaan, mutta harvemmin rupeavat väkivaltaisiksi.

– Ei ole koskaan tullut mieleenkään mennä muualle. Täällä on käyty siitä alkaen, kun tänne tultiin opiskelemaan, totesi toinen miehistä seurueessa,

Dipoli myyntiin

TKY:n edustajisto valtuutti viime viikolla pitämässään kokouksessa TKY:n hallituksen ja taloustoimikunnan jatkamaan ostajaehdokkaiden etsimistä Dipoli-talolle ja käymään tilanteen tullen monumentin myymiseen tähtääviä neuvotteluja mahdollisten ostajaehdokkaiden kanssa.

Asiasta käydyin keskustelun päätteeksi edustajisto velvoitti hallituksen ottamaan myyntineuvotteluissa mahdollisuuksien mukaan huomioon toiveen, että ylioppilaskunta voisi tulevaisuudessakin käyttää Dipoli-taloa nykyisenkaltaisella tavalla. Jos potentiaalinen ostajakandidaatti löytyy, pitää lopullinen myyntipäätös ja kaappasumma hyväksyttävä vielä edustajistossa.

Lukirock kutsuu miettimään oppimisen erilaisuutta

Oppimisen moninaisuutta pohditaan Lukirock-tapahtumassa Tavastialla 23.5. Lukirockissa nähdään kansallisbaletin Jouka Valkaman rockkoreografioita, popduo Maybe, grungehtavaa rockia soittava Kardian, Jukka Poika Tiskijukan kera sekä Miisa Lopperin lukisarjakuvanäyttely. Tapahtuman järjestää Lukineuvola-hanke, joka viettää samalla yksivuotissynttäreitään.

Lisätietoja www.lukineuvola.fi

Järjestöt kritisoivat kehitysavun liioittelua

Viime vuonna lähes kolmannes EU-maiden kehitysyhteistyörahoituksesta ei kohdistunut köyhyyden vähentämiseen, kertoo eurooppalaisten kansalaisjärjestöjen kokoama EU aid -raportti. Kehitysavuksi on laskettu muun muassa velkahelpotukset, pakolaisten majoitus sekä ulkomaalaisten opiskelijoiden koulutus eurooppalaisissa yliopistoissa.

– Raporttimme tähdentää, että kehitysavun kriteerejä on tarkennettava.

Näin apu suuntautuisi ihmisten odotusten mukaisesti todella köyhyyden vähentämiseen, toteaa Kepan kehityspoliittinen sihteeri **Tytti Nahi**.

Jättikorvaukset laittomista ohjelmistoista

Ohjelmistonvalmistajien etujärjestö Business Software Alliance (BSA) on sopinut korvauksista tekijänoikeusloukkaukseen syyllistyneen keskisuomalaisen yrityksen kanssa. Ulosottomiehen suorittamassa etsinnässä yrityksen tietokoneilta löytyi runsaasti Adobe, Autodeskin ja Microsoftin laittomia ohjelmistoja. Yrityksen maksettavaksi sovittu korvaus, 77 500 euroa, on toistaiseksi suurin yksittäinen korvaussumma Suomessa. Summaa nostivat mm. laittomasti käytettyjen ohjelmistojen joukossa olleet AutoCAD-suunnitteluohjelmakopiot. Pelkästään yhden lisenssin arvo on yli 5 000 euroa.

– AutoCAD ja vastaavat suunnitteluohjelmistot ovat tietyn tyyppisille yrityksille päätyökaluja. Laiton käyttö tuo suuria kustannussäästöjä ja vääristää yritysten välistä kilpailua, asianajaja **Olli Pouttu** BSA Finlandin oikeusasioita hoitavasta Asianajotoimisto Susiluoto Oy:stä sanoo.

Polyteekkarin uudet kotisivut valmiina

Polyteekkarin kevään ajan askarrellut uudet kotisivut ovat vihdoinkin valmiina. Kotisivujen ulkoasu on TKY:n graafikko Georgi Ere-menkon käsialaa, teknisestä toteutuksesta vastasi vantaalainen Slap Media, ja sivujen yleisestä suunnittelusta saa syyttää Polyteekkarin Mikko Arvista. Nyt Polyteekkarin voi lukea verkossa myös PDF-versiona. Sivut löytyvät vielä osoitteesta www.polyteekkari.fi/index2/php, vanhat sivut väistyvät pian alta.

Makasiinit tulella

Ajoin Hakaniemestä Helsingin keskustaa kohden perjantaina 5.5. kello 21:30 aikoihin kaverini ja hänen tyttöystävänsä kanssa. Olimme käyneet roudaamassa musiikkivälineitä Otaniemestä, ja nyt oltiin paluumatkalla.

Huomasimme lounaan suunnalla paksun savupilvipölvään. Itse olin kiinnittänyt siihen huomiota jo, kun kuljin Turunväylää Otaniemeen reilu tunti aiemmin, mutta ajattelin, ettei se voi olla tulipalo. Nyt tuo päätelmä oli väistämätön. Osasimme heti ajatella Makasiineja.

Minä oikeastaan toivoin, että niin olisikin. Ei sillä, että antaisin sen enempiä satunnaisille anarkistihörhöille kuin pyromaaneille luvan tihutöihin, mutta poliittinen tuhopolito olisi mehevän jännittävä. Ja purettaisiinhän ne rumilukset kuitenkin – eihän siinä mitään häviäisi.

Juutuimme ruuhkaan Kaisaniemessä. Helikopteri taivaalla vahvisti epäilyksiämme, ja soitto kotiin varmisti asian: makasiinit tulella. Runnoin auton lähimpään parkkihalliin, kävelimme sinivalkoisen nauhan luo ja eikun kuvaamaan.

Virallinen totuus

Emmi Turanlahti
TKY:n hallitus,
teekkariasiat ja palvelut

HUHHUIJAA JA ELÄKÖÖN!

Nyt se on sitten ohi, wappu siis. Ensimmäistä kertaa neljän opiskelija-wappuni aikana oli sellainen olo, että wappu tosiaan on teekkarin joului. Tapahtumia oli niin paljon, ettei muuta tarvinnut miettiä. Tuli vietettyä aikaa itselle rakkaiden ihmisten kanssa. Onneksi Julkkukin julkaisi: se voi huolehtia loppukevään huumorista, jolloin minä voin sitten keskittyä korkeintaan keskinkertaiseen jutteluun. Käytännössä koko kevään ajan teekkarisektoria työllistänyt wappuviikko kaikkine tapahtumineen saatiin kuin saatiinkin päätökseen. Kaikki sektorin toimijat pääsivät tekemään tapahtumien eteen oman osansa, ja nyt kaikki pääsevät hyvin ansaitulle lomalle. Riikka kirjoitti edellisessä Virallisessa to-tuudessa siitä, kuinka wapun jälkeen on aika tarkistaa vauriot ja katsoa, mitä kenestäkin jäi jäljelle. Ilokseni voin todeta, että teekkarijaosto kärsii vain parista menetystä äänestä ja pienestä uupumuksesta.

Nyt kun rypistys on ohi, voikin sitten kirmailla kesälaitumille hyvillä mielin. Omalta osaltani päätin jo tammikuussa, etten edes hae mitään ”oikeita” töitä, vaan keskityn kesällä puhtaasti lomailuun, kavereiden kanssa oleskeluun ja mahdollisesti jopa urheiluun. Tämä on minun tapani lomailulla, toiset viettävät lomansa töissä. Juuri luin yhdestä lehdestä, että opiskelijatkin tarvitsisivat todellista lomaa. Siis sellaista, ettei tarvitsisi tehdä mitään, vaan voisi vaan olla ja hengaila ja mahdollisesti olla menemättä nukkumaan. Toisaalta joillekin loma on sitä, että pääsee tekemään jotain normaalia poikkeavaa. Kai työnteonkin voi täs-

sä tapauksessa lomaksi laskea, mikäli viettää lukukaudet opintojen parissa. Toisaalta paljon hauskenpaahan se on lomailulla vaikka Linnanmäellä tai läh-teä esimerkiksi pitkäksi viikonlopuksi ulkomaille. Suosittelen muuten läm-pimästi Pariisia. Vaikka ihmiset eivät siellä hirveästi englantia väännäkään, niin kaupunki on sen verran hieno, että matka on ehdottomasti hintansa arvoinen.

Loman jälkeen koittaa jälleen arki, ja sektorillamme onkin tiedossa todel-la kiireinen syksy. Syyskuun alussa edessä on uusien fuksien tulo juuri, kun edelliset ovat omaksuneet teekkariuden salat. Tämän jälkeen järjestetään pe-rinteiset Otasuunnistukset sekä niiden jatkot. Kuukausi fuksien tulosta on jo TKY:n vuosijuhlaviikon vuoro. Viikko potkaistaan syksyllä käyntiin La-kinlaskijaisilla, ja koko viikon on tiivistä ohjelmaa aina 6. lokakuuta pidet-täviin Dipolin 40-vuotisjuhlisiin ja seuraavana päivänä vietettävään silliaami-aiseen saakka. Kyllä niitä tapahtumia riittää siis syksylläkin, vaikka niitä on jo nyt keväällä järjestetty aika paljon.

No onneksi syksyä ennen on tosiaan hyvää aikaa lomailulla. Haluankin keho-ttaa teitä kaikkia mökkeilemään, purjehtimaan, käymään ulkomaille, istu-maan rannalla jne. Kunhan muistatte lomailulla. Kesä on kuitenkin jopa Suo-messa ihanaa aikaa. Nauttikaa siis kesästä täysin rinnoin! Niin minä ainakin ajattelin tehdä. Toivottavasti vietän jopa suurimman osan lomasta viereisen kuvan tapaisissa maisemissa.

Oikein hyvää kesää ja nähdään taas syksyllä!

Näe Pallas Athenen miekka ja Lallin kirves

esineistöön. Vaikein-ta oli Schroderuk-sen mukaan löytää pukuja näyttelyyn, sillä niitä on käytet-ty uudelleen uusissa tuotannoissa. Muu-tamat esimerkit ovat kuitenkin erittäin hienoja ja tunteella tehtyjä. Schroderus huomauttaa, että yksityiskohdat pu-vuissa on tehty jopa hiukan liiankin hy-vin, sillä kauas kat-somoon pienet vä-kerrykset eivät edes erotu. Usein varsi-naiset teatteripuvut ovat karkeampaa

tekoa. Schroderuksen oma suosik-ki on puku, jossa on olalla ”lam-paantalja”.

Näyttelyssä herättävät huomio-ta myös hienot julisteet. Mitään kummempaa mainostoimistoa ei julisteiden tekemisessä ole käytet-ty, vaan ne ovat speksiläisten omaa käsialaa. Museon seinälle on myös ripustettu pari speksissä käytettyä taustakangasta. Schroderus kuval-lee niitä kerrostalon kokoisiksi. Kankaat on maalattu lateksimaalil-la, ja painoa niillä on melkoisesti.

Jostain syystä näyttelyyn on pää-tyntynyt melkoinen määrä rekvisiit-tana käytetyistä aseista. Yhdessä vitriinissä on esillä eri aikoina käy-tettyjä päähineitä. Huomiota he-rättää egyptiläisen faaraan komea päähine. Samassa vitriinissä on esillä myös Zeuksen sauva, jonka Schroderus mainitsee suosikkiesi-neekseen, koska hänen kaverinsa on kyseisen speksin yhdessä pää-osassa. Ihan tarpeeksi hyvä syy. Näyttelyssä on myös ”interaktiivi-nen” osio, sillä kultakuumespeksi-tä näyttelyyn on tuotu liitutaulu, johon kävijät voivat tallentaa hen-gentuotteitaan.

Schroderus sanoo, että Teekka-rispeksin tulevaisuus näyttää tällä

hetkellä hyvältä. Takana on lois-tava menneisyys, ja uskoa tulevai-suuteen pönkittää hyvin rullaava speksikoneisto. Näyttely on esillä museossa alkusyksyyn asti.

Anu Schroderus kertoo, että teekkarimuseo on rakennettu ni-menomaan teekkareita varten ja sitä todellakin saa käyttää. Pieni rajoitus käytöllä tosin on: pahim-pia ördäysbileitä ei museolla saa järjestää.

Ensimmäisen kerran teekkari-museo perustettiin vanhalle poliille vuonna 1959. Otaniemeen muse-olle piti tulla tilat Dipoliin, mutta suunnitelma ei ikinä toteutunut. Teekkarimuseo avattiin TKK:n tiloihin vuonna 1978. Museo eh-ti toimia kokonaista kaksi päivää, kunnes valtion tilintarkastajat sul-kivat sen. Ilmeisesti joku oli kat-sonut asiakseen valittaa museon toiminnasta. Mitään talousepäsel-vyyksiä toiminnassa ei olisi sinänsä pitänyt olla, sillä pääsymaksua ei kävijöiltä peritty. Nykyisissä tiloi-sa museo on toiminut vuodesta 1992. Museo avattiin TKY:n 120-vuotisjuhlien yhteydessä.

Museossa on sekä pysyvä että vaihtuva näyttely. Vaihtuvan näyt-telyn teemoina ovat olleet muun muassa kylä ja opiskelu. Opin-tonäyttelystä on museossa vielä muutamia esineitä jäljellä. Schro-derus sanoo, että tulevaisuudessa teekkarimuseo tulee keskittymään enemmän teekkarikulttuurin esit-telyyn. Opintoasioiden esittely on hänen mielestään enemmän TKK:n kuin TKY:n asia.

Jälkijunassa vai jälkimetrossa?

Wappu meni ja kesä on ovella. Itäises-sä satamakaupungissamme Helsingis-sä ei kuitenkaan olla suinkaan siirrytty kesälomille, ehei. Puskaradio kertoo, että ovat siellä istuneet pöydän ääreen ja harkitsevat nyt vakavasti uuden met-rolinjan rakentamista pohjoiseen. Uu-si linja eroaisi Hakaniemessä vanhasta itälinjasta ja kurvaisi Kallion, Pasilan ja Maunulan läpi Helsinki-Vantaan lento-asemalle. Hanke tulisi maksamaan 200-400 miljoonaa euroa riippuen siitä, kai-vetaanko linja maan alle vai ei ja alusta-vien arvioiden mukaan oranssit kiitäjät voisivat kolistella uusia raiteita lento-kentälle vuonna 2025.

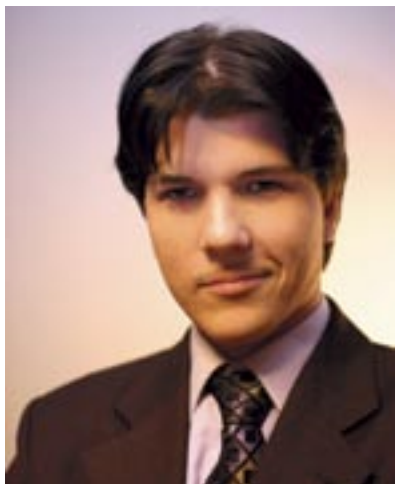
”Tekivätpä hyväkkää tempun, ei-kös ne olleet meidän kanssa suunnit-telemassa lännen liikennetkaisu” mutisee Espoolainen kuntapoliitikko. Väärin. Espoolaiset saavat syyttää kai-keksa rauhassa vain omaa jähkailuaan raideliikennetkaisuun kanssa. Ei ihme, jos naapurissa lähdetään jo miettimään muita projekteja kun länsimetro ma-kaa suossa. Helsingillä oli kiinnostusta, Helsingillä oli halua osallistua omassa päässään rakentamiseen, Helsingillä on ollut hämmästyttävän paljon kärsivälli-syyttäkin, mutta se alkaa olla lopussa.

”No mitä halvattua se metro siellä suossa tekee alkujaankaan”, kysyy pir-kanmaalainen sivustakatsoja silkasta mielenkiinnosta. NIMB-periaatteen vuoksi tietenkin (kts. Polyteekkari 7/2006). Toiset kuntavaikuttajat vas-tustavat länsimetroa siksi, koska linja on piirretty liian lähelle heidän takapi-haansa ja loukkaa siten heidän reviiri-ään, toiset puolestaan siksi, että se on piirretty liian kauas heidän takapihas-taan, että siitä olisi heille mitään hyö-tyä. Espoossa olisi kuitenkin korkea ai-ka lopettaa toistuvien aikalisien ruikut-taminen ja ryhtyä toimiin ennen kuin Helsinki kääntyy kannoillaan kokonaan Vantaan suuntaan.

On melko lailla erikoista, että Neu-vostoliiton kaatumisesta tulee loppu-vuonna kuluneeksi 15 vuotta, mutta

suurimmassa osassa Suomen kuntia tehdään edelleen vain viisivuotissuun-nitelmia, Espoossa joukon etunenässä. Kohdataanpa tosiasiat. Espoon uusim-man viisivuotissuunnitelman mukaan seuraavien viiden vuoden aikana Es-poossa rakennetaan tuhansia ja taas tu-hansia uusia pientaloja vastaamaan kas-vavaan kysyntään. Rakennustyöt kes-kittyvät etupäässä Uusimäen, Bodomin ja Kauklahden alueille, mutta myös jo rakennetuilla alueilla tiivistetään. Li-i-kennettä viisivuotissuunnitelmassa ei kuitenkaan mainita muuten kuin tule-vien salonteiden muodossa.

Aivan oikein. Rakennetaan tuhat-määrin uusia pientaloja eikä muisteta, että Espoo on autokaupunki, mikä tie-tää noin 1,2-kertaisesti saman verran uusia autoja työmatkaliikenteeseen. Eletään eteenpäin vuoteen 2025, jol-loin Helsingin uusi pohjoismetro olisi valmis. Jos pääkaupunkiseudun veto-voima säilyy siihen asti nykyisellä tasol-la, Espoonkin tuhannet uudet asunnot ovat muuttuneet uusien viisivuotis-suunnitelmien myötä kymmeniksi tu-hansiksi uusiksi asunnoiksi ja autoiksi. Metron vastustajat sanovat, että Län-siväylän bussi vie keskustaan metroa nopeammin. Pistetään puolet niistä uusista autoista joka aamu Länsiväyläl-le ja toinen puoli Turunväylälle. Mistä välistä se bussi mahtuu vielä ajamaan Helsinkiin? Miettikääpä sitä.

Samuli Kauranne
Kirjoittaja on Kokoomusteekkareiden
puheenjohtaja

Polyteekkarin päätoimittaja valittiin ilman äänestystä

Polyteekkarin päätoimittaja-valinnasta ennakoitiin tulevan tiukka ja tasainen kamppailu kahden hakijan välillä. Kisa ratkesi kuitenkin enemmän tai vähemmän dramaattisesti vain kolmea tuntia ennen torstaina 3.5. pidettyä edustajiston kokousta, kun toinen, Salla-niminen hakija ilmoitti, ettei hän olekaan kiinnostunut tehtävästä. Kyseisen henkilön ei todennäköisesti kannata harkita enää hakevansa töitä TKY:ltä, sillä vuotta aikaisemmin hän oli kieltäytynyt vastaanottamasta TKY:n tiedottajan virkaa sen jälkeen kun hänet oli jo valittu tehtävään.

Näin edustajistolle ei jäänyt käytännössä muuta vaihtoehtoa, kuin valita Polyteekkarin seuraavaksi päätoimittajaksi toinen valintatoimikun-

MIKKO ARVINEN

nan ehdottama hakija, 24-vuotias kirjallisuustieteen opiskelija **Johanna Mitjonen**. Aivan näin yksinkertaisesti kuvio ei kuitenkaan mennyt, sillä paria viikkoa ennen edustajiston kokousta Johanna oli päättänyt ottaa päätoimittajakisaan aisaparikseen Polyteekkarin toimittaja **Juho Pentikäisen**, jonka valintatoimikunta oli jo pudottanut pelistä.

Ennen valinnan hyväksymistä Johanna ja Juho saivat selvittää edustajistolle, kuinka kahden kapteenin malli lehden johdossa toimisi. Meriselvitys kuitenkin hyväksyttiin: Johanna tulee toimimaan Polyteekkarin kapteenina eli vastaavana päätoimittajana ja Juho ensimmäisenä perämiehenä. Tämän lehden mennessä painoon perämiehen virallista titteliä ei oltu vielä ankkuroitu,

mutta kutsuttakoon häntä vaikka Polyteekkarin teekkarivastaavaksi päätoimittajaksi. Virallisesti edustajisto päätti palkata vain Johannan, ja Juhon palkkaa edelleen Johanna. Selkeää ja yksinkertaista.

Juho Pentikäisen lisäksi myös Johanna Mitjonen on ollut tämän talven ajan aktiivisesti mukana Polyteekkarin toiminnassa, joten mullistavan suuria muutoksia lehden linjaan ei näillä näkymin ole luvassa. Virallisesti molemmat lupasivat tehdä ensi syksynä älykkäästi hauskaa teekkarilehteä.

Polyteekkarin nykyinen toimituskunta onnittelee Johannaa ja Juhua ja toivottaa heille menestyksestä yhteistyötä Polyteekkarin peräsimessä seuraavalle kaksivuotiskaudelle.

Edustajiston puheenjohtaja Kaarlo Väisänen ja pääsihteeri Vesa Ruusunen onnittelevat Johanna Mitjosta kokoustauolla valinnan jälkeen.

Satu valittiin OUBSin päätoimittajaksi

Teekkarikylän paikallistelevision sai niin sanotusti telkkarista tutun päätoimittajan. kun TKY:n hallitus nimitti ennen vapua pitämässään kokouksessa tehtävään tekniikan ylioppilas **Satu Raudasojan**.

Kohta 23-vuotias Satu on viettänyt kuluneen talven OUBSin toimittajana, ja näin hän jatkaa perinnettä, jonka mukaan Teekkarikylän paikallistelevision päätoimittajat on valittu talon sisäältä. Kokonaisen televisiokanavan pyörittäminen kun ei ole aivan yksinkertaista puuhaa.

Satu opiskelee informaatioverkostojen koulutusohjelmassa, ja OUBS vastaa hänen mukaansa ainakin sisällöntuotannon osalta hyvin koulutusta. Suuria muutoksia kanavan linjaan ei näillä näkymin ole tulossa, mutta esimerkiksi kanavan odotetussa oleva digitalisointi tulee todennäköisesti tuomaan mukanaan ainakin joitakin uudistuksia.

– Ihan laidasta laitaan tulee olemaan. Toivottavasti lähdetään kokeilemaan jotain ihan uutta mitä ei ole koskaan aikaisemmin kokeiltu, ja tehdään siistin näköisiä pätkiä, Satu kertoo.

OUBSille ollaan valitsemassa parhaillaan uusia toimittajia, ja näillä näkymin suuri osa toimituksesta olisi vaihtumassa ensi syksyksi. OUBSilla paitsi työkennellä, myös asutaan yhteisessä solussa, joten ko-

koonpanon toimivuudella voi todella sanoa olevan väliä.

– OUBS näyttää hieman erilaiselta joka vuosi, mutta se riippuu aina vähän porukasta. Yhdessä tällä tehdään.

OUBSin nykyinen päätoimittaja **Heikki Niiranen** lupaa jättää seuraajalleen vapaat kädet kanavan tulevaisuuden suhteen.

– Tässä lafkassa kaikki muutokset ovat yleensä olleet parempaan suuntaan. Omasta mielestäni me olemme saaneet aikaiseksi jokseenkin katsottavaa ohjelmaa, ja ihan hyvillä mieleen lähdetään eteenpäin, Heikki kertoo.

Heikin seuraavat suunnitelmat ovat Taideteollisen korkeakoulun puolella siviilipalveluksessa, mutta tämän jälkeen voisi mielellään palata takaisin tv-tuotannon pariin, ehkä jopa jollakin OUBSiakin suuremmalla kanavalla.

Polyteekkarin kevään viimeisen numeron kunniaksi me jätimme jutusta pois kaiken TKY:tä kohtaan mahdollisesti esitetyn kritiikin. Katso OUBSin ohjelmia verkossa: www.oubs.fi.

Satu Raudasoja muistuttaa, että ei oo pakko kattoo.

Polyteekkarin Me itse -

GALLUP

Kuvat Mikko Arvinen

1. Mikä meno? Miten vappu meni?
2. Mitä Polyteekkarista jäi käteen?
3. Mitä terveisiä haluaisit lähettää ja kenelle?
4. Mikä on sinun lempparijätskisi?

Santeri Kontinen
Toimittaja

1. Ensimmäisenä Wapusta tulee mieleen nyrjähtänyt nilkka.
2. Enpä olisi ikinä uskonut olevani töissä lehdessä.
3. Terveisiä kaikille!
4. Tiikeri-jäätelö ja Mäkin pehmis plus ranskalaiset.

Suvi Uotinen
Toimitussihteeri

1. Kesä, jee! Minä ja mun keltainen Jopo ollaan hyvä tiimi. Vappuna oli kivaa Ulliksella, baarissa ja Lintsillä.
2. Ei tämänveroista kokemusta varmaan toista tule vastaan. Once in a life time.
3. Alter ego Suvi Uunolle Juopuu-lehteen: hieno juttu numerossa 5/05!
4. Iso suklaajätski siitä Espan kioskista.

Juho Pentikäinen
Toimittaja

1. Alamäki ylämäki. Vappu oli vuoristorataa ja alhaalla märkää.
2. Arvet käsissä, tai siis oikeassa.
3. Terveisiä kaikille pilkuille ja pilkunmielisille.
4. Parasta on tietenkin kuningatartut. Niitä saa myös tukkupakkauksissa.

Kalle Kemppainen
Numero 10

1. Vappu oli hieno! Skumppaa ja mansikoita tuli nautittua. Molempia paljon.
2. Valvottuja öitä ja melkein onnistunut vappuspesiaali.
3. Katariinalle tsemppiä gradun tekoon. Lauri Rautkarille: Hieno vappukolumni. OUBS ja Julkku: Lupasitte teille tekemistäni ilmoituksista kaljaa. Missä kaljat? Erikalle: Anteeksi että kiukuttelin.
4. Suklaapehmis ja mansikkaeskimo.

TOI JÄTKÄ SIHTAA ARVISTA KOTELOON!

Mikko Arvinen
Päätoimittaja

1. Ihan jees, vappu meni aika taiseisesti koomaillessa ja nyt menee lomaa odotellessa.
2. Ainakin pari työntäyteistä vuotta. Välillä on vituttanut ja välillä on sitten ollut hyvinkin mukavaa.
3. TTK:n alkuvuodesta aloittaneelle viestintäpäällikkö Päivi Tainiolle. Et sitten viitsinyt koskaan vastata minun lähettämiini lukuisiin sähköposteihin tai yhteydenottopyyntöihin. Opiskelijoille suunnattu tiedottaminen ei taida hirveästi kiinnostaa.
4. Mövenpickin mansikka. Valitettavasti sekin on riisto-Nestlén brändejä nykyään.

TKK:n kuulumisia

www.tkk.fi/nytl, viestinta@tkk.fi

Tuotekehityskurssi huipentui

Konetekniikan osastolla järjestettiin yhteistyössä muiden suomalaisten ja kansainvälisten yliopistojen kanssa koko lukuvuoden kestänyt poikkitieteellisen tuotekehityskurssi, joka huipentui koneosaston tiloissa pidettyyn Tuotekehitys Galaan 26.4.

Esimerkiksi SAFE-projektissa (Search for Anti-Fall Equipment) perehdyttiin dynaamiseen tasapainoon, sen parempaan ymmärtämiseen ja mittaamisessa tarvittavan tekniikan suunnitteluun. Vuoden uurstuksen jälkeen ryhmä onnistui kehittämään laitteiston, joka perustuu profiilin luomiseen mittaamalla kehon liikkeitä ja kengän pohjan kautta alustaan kohdistuvia voimia.

Tuotekehityshanketta veräneen TKK:n vararehtori **Kalevi Ekmanin** mukaan projektista on opiskelijoille merkittävää hyötyä.

– Tuotekehitysprojeekteissa yhdistyy idea, sen kehittäminen, prototyypointi ja myös kaupallisten näkökohtien miettiminen. Kansainvälinen verkostoituminen hyödyttää opiskelijoita myös tulevaisuustyötehtävissä; esimerkiksi opiskelijoita on jo rekrytoitu projektia tukeviin yrityksiin, ja syntyneitä tuloksia on myös patentoitu. Myös yritykset hyötyvät koko rahan edestä hankkeeseen osallistumisesta, Kalevi Ekman sanoo.

Toteutettuja projekteja oli yhteensä 11, niistä parhaat tulevat aikanaan kaupalliseen käyttöön. Kunkin projektin budjetti on 10 000 euroa, mikä katetaan yhteistyöyri-tysten maksamilla projektimaksuilla. Kurssi järjestettiin tänä vuonna kahdeksatta kertaa.

SAFE-kenkä mittaa dynaamista tasapainoa.

TKK on johtava laatuyliopisto

TKK:n mukaan Teknillinen korkeakoulu on johtava tekniikan alan laatuyliopisto Suomessa. TKK:n 12 osastolla on perus- ja jatko-opiskelijoita liki 15 000. Vuonna 2005 TKK:lta valmistui 1017 perustutkinto-opiskelijaa ja ennätysmäärä 150 tohtoria. Ulkomaalaisia opiskelijoita TKK:lla oli viime vuonna 1053, perustutkinnon heistä suoritti 70 ja tohtoriksi valmistui 14. Yliopiston vuosibudjetti oli viime vuonna 225,3 milj. euroa, josta budjettirahoituksen osuus oli 57 % ja täydentävä ulkopuolinen rahoitus 43 %. TKK täyttää sata vuotta yliopistona vuonna 2008. Lisätietoja www.tkk.fi.

Opetuksen haasteita ja puutteita

Opiskellessani Englannissa paikallinen professori sanoi että suomalaiset eivät pärjää koska eivät osaa ajatella kokonaisvaltaisesti. Kaavojen osaaminen ei riitä kun kokonaisuuden hahmottaminen on vaikeaa. Suomalaisopiskelijoilta puuttuu myös ajallisen perspektiivin taju.

Surukseni huomasin tämän asian olevan erittäin totta TKK:ssa: Jouko Seppäsen kurssit, joissa käsitellään tieteenaloja yli rajojen ja luodaan kokonaisuuksia aina maailmankuvan hahmottamiseen saakka, on lakkautettu, koska ne eivät kuulu minkään tietyn oppituolin alaisuuteen. Pidän tätä Suomen kilpailukyyn kannalta vahingollisena koska yhä suppeam-
 pien fakki-idioottien tuotanto on lyhyt-
 näköistä. Esimerkiksi Ajattelun histo-

ria ja filosofia loi itselleni aivan uusia näkökulmia omaan alaani ja auttoi jäsentämään koko tieteen kenttää. Seppänen on tuottanut yli kuusi-sataa julkaisua, ja yli sadan alan op-
 pimateriaalin, perustanut Itä-Aasian tutkimusseuran ja tuonut japanin kielen opetuksen TKK:hon. Hän on opettanut TKK:ssa 70-luvulta lähtien ja kerännyt työhuoneeseensa ainut-
 laatuisten tieteen historian kirjaston. Nyt hänen elämäntyönsä uhkaa sedi-
 mentoitua pääarakennuksen harmai-
 siin holveihin.

OLLILA KEHOTTAA LAAJA-ALAISUUTEEN

Jotain meille teekkareillekin kuiten-
 kin tarjoillaan. Harvoja kokonaisval-
 taista ajattelua vaativia luentoja ovat
 Esa Saarisen massaluennot. Edelli-

Tekniikan etiikka ammattilaisten maailmassa

Fuksina kuulin, että isona ja viisaana diplomi-insinööriä pääsen johtopalleille tekemään suuria päätöksiä. Tai pääsen kehittämään maailmaa mullistavia teknologioita. Opinto-oppaaseen tutustuttuani hämmennyin kuitenkin siitä, että koko opiskeluaikani minun ei tarvitsisi yhdessä muiden teekkareiden kanssa miettiä, miten tämän viisaan diplomi-insinööriin on päätöksenteossa lisäksi otettava huomioon. Millaisia laajempia vaikutuksia näillä itsenäisillä ja järkeillä päätöksillä on?

Toisena opiskeluvuotenani kärsin motivaatiopulasta. Mitä hyötyä on miettiä sitä, mitä sähkö on, jos sähköllä ei ole mitään merkitystä? Tutkinto-ohjelmaan kuuluvat yhteiskunnalliset aiheet tarkoittivat lähinnä tuotantotalouden perus-
 opintojakson suorittamista. Tulevan työni todellisesta merkityksestä ja sen yhteiskunnallisista vaikutuksista

sen luennon vierailijana ollut Jorma Ollila puhui laaja-alaisen opiskelun puolesta. Hän on itse opiskellut sekä kansantaloustiedettä että fysiikkaa ja matematiikkaa. Hän huomasi opiskeluaikanaan, että pelkkä insinöörtieteisiin keskittyminen on aivan liian kapea-alainen. Opintoihin tulisi liittää laaja-alainen itsensä kehittämien ja yhteiskunnan ymmärtäminen.

Numerot ovat usein insinööreillä hallussa, mutta suurin osa työssä vaadittavasta taidosta on ihmisten kohtaamista. Teollisuuden palveluksessa olemisessa Ollilaa viehättää ennen kaikkea se, että jo sinällään vaikeiden teknisten ongelmien lisäksi täytyy vielä ratkaista miten tekniset ratkaisut toteutetaan yhdessä ihmisten kanssa.

Näin ensiarvoisen tärkeitä ovat erilaiset viestinnän ja työpsykologian kurssit. TKK tarjoaakin mm. neuvottelutaitoa, puhumista, tiimityötä, väittelyä, ympäristöviestintää ja kansainvälistä viestintää. Viestinnässä ei

Madrid, maaliskuu 2006, BEST:n opintotapahtuma.

en kuitenkaan päässyt keskustelemaan opettajieni ja muiden teekkareiden kanssa, vaikka olin odottanut. Yliopistoon kuitenkin tulin opiskelemaan.

Tekniikan filosofiaa sekä tekniikka ja yhteiskunta -dilemmaa käsitteleviä teoksia on kirjoitettu tuhansia. Eräs on Timo Airaksisen Tekniikan suuret kertomukset, filosofinen raportti, jota suosittelen joululahjaksi joka teekkarille. Aihepiiriin tutustumista jo opiskeluaikana on suositellut moni järjestö, esimerkiksi Euroopan insinöörikoulutuksen kattojärjestö SEFI. Osallistuvin maaliskuussa Madridissa BEST:n (Board of European Students of Technology) tapahtumaan, jossa pohdittiin tekniikan etiikkaa ja kestävästä kehityksestä. Kuuntelimme luentoja monen alan ammattilaiselta sekä akateemisesta maailmasta että työelämästä, ja pääsin keskuste-

lemaan aiheesta muiden eri Euroopan maista saapuneiden teekkareiden kanssa.

Totesimme, että tekniikan ammattilaisen on lujan ammattitaidon lisäksi opittava tunnistamaan työnsä vaikutuksia laajemmaltikin. Eettisten kysymysten liittämiseksi aineopintoihin on mielestämme käytännössä kaksi vaihtoehtoa. Joko aihepiiriä sisällytetään kursseihin, mikä käytännössä jättää opettajalle suuren vastuun muistaa ottaa asia esille (ja toivoo, että mahdollisimman moni on luennolla paikalla). Kurssiperustaisuus edellyttää kuitenkin jonkinlaista opettajien koulutusta tai ainakin heidän muistuttelemistaan asiasta. Toisena vaihtoehtona, tai edellisen ohella toteutettavana, olisi erillinen kurssi, jonka luonnollisesti olisi sisällytettävä tutkintoon.

Tärkeintä olisi oppia tunnistamaan tilanteita, joihin liittyy eettistä problematiikkaa ja joita työelämässä tullaan kohtaamaan. Hyviä vaihtoehtoja ovat esimerkiksi tapaustutkimukset (case-studies). Keskustelun ohjaamisessa voisi avustaa etiikan ammattilainen. Kurssien ohella aiheesta voitaisiin keskustella myös tutor-ryhmässä, mutta tällaiset keskustelut eivät riitä varmistamaan, että aihetta tulee ammattitaitoisesti ja huolellisesti käsiteltyä.

Aikaisemmin mainitsemani ”yhteiskunnalliset” aineet on monesta tutkinto-ohjelmasta uudessa tutkintorakenteesta kursittu pois. Tieteen historialle ja filosofialle ja muille yhteiskunnallisille aineille löytyy alkuperäisten tutkinnonuudistussuunnitelmien mukaan tilaa tieteen metodiikan M-moduulista. Suunnittelu on käynnissä joten tuumasta toimeen! Jätetään tältä osin opintopistekamppailu väliin kurssien kesken. Sitä on käyty jo riittävästi.

Kirjoittaja on TKK:n hallituksen opiskelijaedustaja.

kyse ole pelkistä sanoista, vaan ymmärtämisestä ja vaikuttamisesta. Esimerkiksi yhteinen kieli ei riitä kommunikaatioon, vaan tulee ymmärtää myös kulttuuria.

ARVOJEN JA VASTUUN KASVAVA MERKITYS

Jorma Ollila kiinnitti huomiota myös yrityskulttuurin ja yrityksen arvojen merkitykseen yrityksen tuloksen kannalta. TKK:n helmiä ovat olleet kurssit tekniikan etiikasta. Näillä kursseilla monipuoliset vierailijat aina mainonnasta kemiallisen sotimisen asiantuntijoihin herättävät pienessäkin insinöörinalussa kypsää kriittistä ajattelua. Valitettavasti näitäkin kursseja ei enää löydy Topista.

Mihin muuhun pitäisi TKK:n panostaa tukeakseen Suomen kilpailukykyä ja kouluttaakseen huippuosaajia? Ympäristö- ja yhteiskuntavastuu on laaja-alainen ilmiö, joka on myös Suomen teollisuuden tärkeitä kilpailutekijöitä. Kun halvalla työllä, lä-

heillä markkinoilla tai runsailla raaka-aineilla ei voi suurennella, harvoja mutta sitäkin merkittävämpiä kilpailuvaltteja on eettinen toiminta.

Suomalaisesta on itsestään selvää että esimerkiksi lapsityövoima ei kuulu yrityksen konseptiin, mutta kansainvälisillä markkinoilla se on jo tärkeä asia. Amoraalinen yritys on rahoittajalle riski. Lisääntyvät vaatimukset yhteiskuntavastuun osaamisesta aina ympäristölaskennasta maineenhallintaan ovat tulevaisuuden taitoja, eväitä, jotka tulisi olla tarjolla kaikkien teknisten alojen opiskelijoille, myös TKK:ssa, vaikka nyt näidenkin opetus on päättynyt.

Ajattelevia akateemikkoja ei synny putkesta, jossa ihminen ei pääse ajattelua kehittämään. Pelkkä matematiikka tai teorioiden ulkoa pänttäminen ei luo innovatiivista ajattelua. Monipuolinen koulutus, laaja osaamisalojen diversiteetti luovat innovaatioita ja kypsiä akateemisia ajattelijoita.

Opiskelija-ystävällistä golfia

NÄIN KEVÄÄN TULLEN MONI TOIMITUSJOHTAJA JA VUORINEUVOS INNOSTUU GOLFISTA. ENTÄ JOS KROONISESTA RAHAPULASTA KÄRSIVÄÄN OPISKELIJAAN PUREE GOLFKÄRPÄNEN?

Golfosakkeeseen, mailoihin, bägiin, kenkiin ja palloihinhan katoaa monen baari-illan edestä rahaa. Ja tämä tapahtuu jo ennen kuin pääsee kentälle lyömään lyöntiäkään. Eihän kellään opiskelijalla voi olla varaa näin tyyriiseen harrastukseen, jota kaiken lisäksi voi Suomessa harrastaa vain kuutisen kuukautta vuodessa? Väärin.

Vastoin yleistä luuloa, kolopallossa pääsee alkuun kohtuu halvalla rahallisella panostuksella. Tämä tosin vaatii pientä vaivannäköä varustei-

ANTTI HELSTEN

den hankinnassa. Täytyy myös tyytyä pelaamaan kentillä, joissa kenttämestari ei mittaa viivoittimella ruohonkorsien pituutta väylillä. Varusteita hankkiessa terveellä maalaisjärjellä pärjää hyvin: golfkaupoissa ja tavaratalojen golfosastoilla kannattaa jättää kalleimmat mailat suosiolla rauhaan: karu totuus on, että golfuran alkutaipaleella lähes tulokoon maila kuin maila kelpaa lajin perusteiden opetteluun. Tunnettujen mailanvalmistajien hinnoissa on yleensä paljon ilmaa välissä tai sitten mailan kovasti mainostetut ”paranukset” ovat ylimitoitettuja hintalappuun nähden. Vasta sitten, kun perustaidot ovat kunnossa, kannattaa miettiä sopiiko bägin väri golfkengien kanssa yhteen. Monet golfoppaat suosittelevatkin, että aluksi riittää sellainen mailasetti, joka tuntuu hyvältä käsissä.

Varusteita ei tietysti ole pakko hankkia uusina; käytetyt kelpaavat yhtä hyvin (ehkäpä kenkiä lukuun ottamatta), mikäli vain ovat pelikunnossa. Nettihuutokauppoja sekä osto- ja myyntipalstoja kannattaakin seurata silmä kovana.

Myös golfaavilta tutuilta kannattaa kysyä, myisivätkö he vanhoja varusteitaan asevelihintaan. Golfajien lajityyppillinen tunnuspiirre on, että näiltä löytyy usein vanhoja bägejä ja mailoja pölyttymässä varastossa. Kiusaus on nimittäin suuri ostaa uusimmat välineet, jotka lupaavat pallon lentävän suorempaan ja tuovan ne ylimääräiset 20 metriä pituutta kaverin lyönteihin nähden.

KENTÄLLE MARS!

Entäs sitten, kun vermeet on hankittu ja golflakki on muodikkaasti vinosti päässä? Kentälle vaan ja palloa

hutkimaan, vai? Väärin. Täysimittaisille 18-reiän golfkentille ei yleensä ole asiaa pelaamaan ellei ole jossain golfseurassa jäsenenä, eli suomeksi sanottuna, ellei omista golfosaketta tai pelioikeutta.

Joillakin klubeilla tosin on par-3 kenttiä, joissa lajiin vasta vihkiytyneet voivat maksua vastaan päästä golfkierroksen makuun. Pääkaupunkiseudulla löytyy myös erikseen pelkkiä par-3 kenttiä, jonne pääsee kuka tahansa pelaamaan: molemmissa ylläolevissa tapauksissa tosin yleensä ainakin yhdellä peliryhmän jäsenellä täytyy olla Green Card suoritettuna.

Green Cardia voidaan pitää ikään kuin golfajaan ajokorttina: sen suorittajalla on perustietämys golfin säännöistä. Green Cardin omistaja myös osuu palloon tarvittaessa ja vieläpä siten, että pallo lentää suurin piirtein haluttuun suuntaan.

Golfetiketin tuntemista ei kannata väheksyä: se nopeuttaa pelin etenemistä ja mahdollistaa turvallisen pelaamisen. Maalaisjärkeä käyttämällä pärjää pitkälti golfkentällä ja suurin osa golfetikettiin kuuluvista asioista kuulostavat itsestään selviltä.

Golfklubeilla löytyy etenkin nyt golf-kauden kynnyksellä alkeiskursseja joiden lopuksi suoritetaan Green Card -koe.

Mikäli kukkaron nyörejä ei kiristä, kannattaa harkita golfosakkeen vuokrausta tai peräti ostoa, joka varmistaa pelioikeuden suurimmalle osalle Suomen kentistä. Omalla kotikentällä pelatessa ei tarvitse maksaa senttiäkään, mutta vieraillessa muilla kentillä Green Fee –maksu, eli oikeus pelata kierros vieraskentällä, voi tehdä kipeää. Monet golfseurat

asettavat myös klubikohtaisia rajoitteita vieraskenttäläisten pelaamiselle. Opiskelijalle luontevampi vaihtoehto lieneekin tutustuminen edellä mainittuihin par-3 kenttiin.

Jos rahatilanne on sen verran heikko, että jääkaapista löytyy pelkkää hernaria ja home(htunutta) juustoa, golfkuumetta voi laskea menemällä kustannusystävälliselle rangelle hiomaan swingiä. Ranget ovat yleensä avoimia muillekin kuin seurojen jäsenille ja pienellä onnella myös lähipelialueetkin, eli puttausgrünit ja harjoitusbunkkerit. Varoituksen sana kuitenkin: ainakin allekirjoittaneen osalta rangella käynti vain pahentaa kutinaa päästä kentälle pelaamaan.

Pääkaupunkiseudulla asuvilla potentiaalisilla golfareilla on pullat hyvin uunissa sikäli, että golfseuroja ja kenttiä löytyy tusinan verran parinkymmenen kilometrin säteellä. Vaikka kaikilla näillä ei olekaan tarjota jokamiehen kenttää, niin aivan heti ei tarjontaan pääse kyllästymään. Ennen kierrokselle lähtemistä kannattaa ottaa selvää millaiset kyseisen kentän paikallissäännöt ovat. On nimittäin ilkeää huomata vasta klubille tultaessa, että kentällä on golfkärrypakko tai että golfseuraan kuulumattomat pääsevät pelaamaan vain maanantaisin.

Ylläolevien asioiden perusteella golfin aloittaminen voi vaikuttaa sotilasoperaatioon verrattavalta toimenpiteeltä. Todellisuudessa lajin aloittaminen on paljon yksinkertaisempaa. Kuten monessa muussakin asiassa, se joka viitsii nähdä vaivaa ja ottaa ennakkoon selvää asioista, pääsee halvemmalla. Nautinnollista golfkautta!

TARVITTAVAT VARUSTEET

- Golfbägi (kantobägi käy hyvin)
- Mailasetti (ainakin putteri, sand wedge, rauta-5, -7 ja -9 sekä puu-5; mahdollisesti draiveri).
- Golfkengät, mieluiten nastoilla.
- Golfhanska.
- Suorat housut ja kauluspaita.
- Tusinan verran palloja.
- Saman verran tiitä.
- Merkkkausnasta.
- Griinihaarukka.
- Sateenvarjo.
- Green card suoritettuna mikäli golfklubilla vaatimuksena.

Mistä on pienet sitsit tehty?

Lähes kaikki TKK:lla opiskelevat osallistuvat jossain vaiheessa opintojaan jaloon pöytäjuhlaan nimeltään sitsit. Monet lienevät myös kuulleet sitsiperinteen tulleen Suomeen Ruotsista, rakkaasta länsinaapuristamme. Valitettavasti hyvin monelle, ellei peräti kaikille, on jäänyt hämärän peittoon, mistä sitsiperinne tuli Ruotsiin. Vastaus on ehkä hivenen yllättävästi Englanti, joskin tähän viittaa myös sitsi -sanatavut-taminenkin ”sit-sit”.

Sitsit-käsite syntyi 1800-luvulla brittiläisten sangen riehakkaiden ratsuväkipseerien joukossa. Viettäessään kasarmielämää upseerit asuivat melko alkeellisissa parakeissaan, joissa oli niin yhteiset tuvat kuin kylpyhuoneetkin. Vessojen sijaa toimittivat kaksi vastakkaisilla seinillä olevaa pönttöriiviä, ja mitään

JORMA KANTOLANPERÄ

väliseiniä tai ovia ei luonnollisestikaan ollut. Ratsuväkipseerien päivät olivat työntäyteisiä, ja useasti upseerit menivät työpäivän jälkeen juhlimaan upseerimiesiin oluen ja makkaran merkeissä. Humalassa harrastettiin myös ahkerasti laulamista. Valitettavasti hygienian taso makkarateollisuudessa oli vielä silloin poikkeuksellisen alhainen, joten joukkoripulit olivat yleisiä.

Eräänä syyskuisena iltana upseerimiesissä tarjottiin taas kaikille upseereille pilaantuneita makkaroita. Välttömänä seuraamuksena melkein kaikki upseerit saivat ripulin ja lähtivät lähes välittömästi juoksemaan kohti kasarmirakennuksensa yhteisvessoja. Koska ihmiset olivat jo melko tukevassa humalassa, ottivat he tottuneesti mukaansa ennen lähtöä myös puoliksi juodut tuoppinsa sekä luumuja ripulia vastaan.

Pöntöillä istuessa sama rempseä tunnelma säilyi, ja ihmiset jatkoivat työpäivän jälkeistä juhlintaa. Silloin tällöin kajautettiin ilmoille erilaisia yhteislauluja, juotiin lisää olutta ja syötiin luumuja.

Pikku hiljaa ihmiset tottuivat siihen, että upseerimiesin ruoka (tai olut) oli lähes aina pilaantunutta, ja menivät suosiolla vessaan nautti-

maan messistä ostamiaan ruokia ja juomia, sillä parhaat pöntöt menivät ripuloinnin alkaessa aina ensimmäisenä. Moisia illanviettoja ruvettiin nopeasti kutsumaan leikkisästi nimellä ”shit-shit”, ja ne saavuttivat melkoisen suosion, varsinkin kun yleensä lähes kaikki erehtyivät josain vaiheessa syömään pilaantunutta ruokaa.

Ensimmäiset toiminnalliset sitilaulut esitettiin jo tuolloin, kun kerran eräs herra Edward Liversedgen nousi äkisti housut kintuissa pystyyn, nosti maljaa ja huusi ”God Save the Queen!”, jolloin muiden piti tietenkin herrasmiesmäiseen brittitapaan nousta seisomaan ja toistaa ”God Save the Queen!” -kehoitus.

Myöhemmin jo lähes valmis sitsiperinne matkasi Englannista Ruotsiin erään sodassa vammautuneen upseerin mukana, kun tämä aloitti insinööriopinnot Lundissa. Kielimuurin takia shitshit-sana vääntäytyi nopeasti Ruotsissa sitsingar-muotoon, ja Suomessa omak-suttiin sitsit-ilmaus.

Vaikka sitsit saivatkin esimuotonsa brittiläisten ratsuväkipseereiden riennoissa, on spekuloitu, että jonkinlaista sitsien alkuaustetta olisi harrastettu jo aikaisemminkin. Mahdollisesta alkuperämaasta tai -henkilöstä ei ole tietoa, mutta arkistot kertovat ensimmäisten brittiläisten sitsaajien laulaneen useita ylistysrempsuja jollekin herra Möllerille.

Talouden oppeja kolmesta korkeakoulusta

TUOMO VIERROS ON TARKASTELUT TALOUSTIETEIDEN ERI ULOTUVUUKSIA PERUSTEELLISESTI: HÄNELLÄ ON OPINTO-OIKEUS KOLMESSA KORKEAKOULUSSA. TEHOKAS TEEKKARI KANNUSTAA MUITAKIN HAKEMAAN ENEMMÄN MAHDOLLISUUKSIA MYÖS OMAN ALAN ULKOPUOLELTA.

Tuomo Vierros voisi opin-to-oikeuksiensa puolesta hankkia diplomi-insinöörin papereiden lisäksi myös filosofian maisterin ja ekonomin arvon. 24-vuotias tehokas on selvittänyt menestyksekkäästi TKK:n, Helsingin yliopiston kansantaloustieteen ja Helsingin kauppakorkeakoulun pääsykokeet. Triplatutkinto ei kuitenkaan ole mielessä.

– Tarkoitukseen ei ole valmistua kaikista. Ja kun katsoo, miten opinnot ovat nyt edenneet, niin se on kyllä varma juttu.

Osittain opintojen venyminen ja useamman opinto-oikeuden haaliminen johtuu Vierrosen mukaan siitä, ettei hän oikein ole varma, mitä haluaa opiskella.

Vierros aloitti opinnot TKK:n tutalla vuonna 2001 heti lukioda päästyään. Kaksi vuotta myöhemmin hän pyrki Helsingin yliopiston valtiotieteelliseen lukemaan kansantaloustiedettä, mutta varsinaisesti opinnot siellä alkoivat vasta 2004.

– Sinne tuli muitakin kavereita samaan aikaan, joten integroituminen oli helppoa. Oli mukavaa, kun pystyi valitsemaan kurseja, joista tiesi, että ne kiinnostavat. TKK:lla opiskellessa on ollut vähän sellainen periaate, että opiskellaan opintojen takia. Tutalla on vähän muutenkin sellaista, että kaikki eivät aina oikein tiedä, miksi ovat sinne pyrkineet, ja etsivät vielä paikkaansa.

Viime keväänä Vierros pyrki vielä Kauppakorkeakouluunkin.

– Siellä en ole vielä suorittanut yhtään mitään. Olen käynyt vain muutaman kerran pyörittämässä.

SUVI UOTINEN

Tuomo Vierros ei ole suunnitellut triplatutkinnon suorittamista. – Kansiksen opiskelu on pikemminkin harrastus.

Vierrosen opintojen pääpaino on edelleen TKK:lla.

– Täältä uskoisin valmistuvani ensimmäisenä. Muualla opiskelu on kyllä tukenut hyvin tutan opintoja.

Valtiotieteellisessä Vierros on suunnitellut opiskelevansa ainakin kandidiksi, eikä maisterin tutkintokaan ole poissuljettu vaihtoehto. Pape-reita tärkeämpää on kuitenkin kiinnostus alaan.

– Kansiksen opiskelu yliopistolla on ollut minulle pikemminkin harrastus. Tutalla sitä on melko suppea valikoima. Kävin heti fuksina kansiksen perusteet ja kaikki jatkokurs-sit. Siitä syttyi kipinä, ja ajattelin, että haluan jatkaa.

Mikä kansantaloustieteessä sitten kiehtoo?

– Koko liiketaloustiede, jota tutalla opiskellaan, pohjautuu kuitenkin

kin loppuen lopuksi kansantaloustieteseen. Kaikki kumpuaa sieltä. Se on tiedettä, mutta samalla myös sitä mitä tutalla opiskellaan. Ne tulevat hyvin toisiaan.

Vierros on huomannut, että yliopistolla ajatusmaailma ja lähtökohdat ovat erilaiset tutaan verrattuna.

– Jo ihmiset ovat lähtökohtaisesti erilaisia. Täällä opiskelu on samantyyppistä kuin lukiossa. Jengi pysyy hyvin kasassa, ainakin meillä tutalla, kun sisäänottomäärät ovat pienet. Yliopiston puolella on enemmän itsenäistä tekemistä. Myös suhtautuminen opiskeluun on erilaista. Asi-oista keskustellaan, ja ne herättävät siellä välillä ehkä enemmän tunteita. Opiskelu on myös vapaampaa.

Vierros arvelee, että opiskelijoiden tausta vaikuttaa jossain määrin opiskelupaikan ilmiin.

– Tutalle tullaan suoraan lukio-putkesta. Mutta harvempi tietää lukioda päästessään, että kansantaloustiede voisi olla kiinnostavaa. Siihen herätään vähän myöhemmin, ja ehkä se myös näkyy jollakin tapaa ihmisissä.

Vierros arvelee, että hänen tulevat uratehtävänsä liittyvät enemmän tutan opintoihin.

– Täällä opiskelu on määrätietoisempaa, joten tutkinto antaa huomattavasti paremmat valmiudet astua suoraan työelämään. Kansantaloustieteestä taas ei suoraan valmistu mihinkään tehtävään.

Vielä on kuitenkin vaikea sanoa, mikä eniten kiinnostaa.

Vierros on osallistunut kahteen erilaiseen opiskelijaelämään muutenkin kuin luentosalien penkkejä kulluttamalla. Opiskelijaelämä sekä teekkareiden että valtiotieteilijöiden

parissa vaatii myös kahdet haalarit. Joskus Vierros on käyttänyt ihan provosoidakseen valtsikan punaisia haalareita TKK:lla ja vastapainoksi pukeutunut tutan valkeisiin yliopiston tapahtumissa käydessään.

– Oikeastaan olen kuitenkin sitä mieltä, että niissä haalareissa liikutaan, missä tapahtumissa ollaan. Vaikka onhan sen välillä ihan hauska erottuakin, pistää vähän pakkaa sekaisin.

Teekkarikulttuurin yhteisöllisyyteen on tullut kiinnittäneeksi huomiota, kun on haistellut myös yliopiston ilmiä. Kansantaloustieteen opiskelijoita ei ole paljoa, ja pääainetta tukevat sivuainevalinnatkin ovat monilla samat, joten porukka on melko tiivis. Yhteisöllisyys ei kuitenkaan rakennu vain samoilla luennoilla istumisesta.

Yliopiston keskustakampus on hajaantunut koko keskustan alueelle. Vierros toteaa, että se vaikuttaa myös vapaa-ajan viettoon. Teekkareiden tapahtumat järjestetään yleensä Otaniemessä, mutta keskustassa opiskelijat eivät erotu ja hukuvat massaansa. Siellä syntyy enemmänkin kaveripiirejä, jotka viettävät aikaa yhdessä.

Vierros kannustaa muitakin etsimään uusia opiskelumahdollisuuksia ennakkoiluulottomasti.

– Olen aina ollut sitä mieltä, että korkeakoulujen välillä pitäisi olla enemmän yhteistyötä. Olisi hyvä, jos kaikki eivät opiskelisi vain sitä yhtä omaa alaa, vaan haettaisiin enemmän mahdollisuuksia ja myös omaa alaa tukevia vaihtoehtoja oman kiinnostuksen mukaan.

Samanaikainen opiskelu TKK:lla ja yliopistolla on ollut Vierroselle antoisaa. Kauppiksen anti taas jää nähtäväksi. Pienen miettimisen jälkeen kolme korkeakoulua valloittanut mies arvelee, että tekisi samat ratkaisut, jos saisi valita uudestaan.

– Veikkaan, että hakisin sekä tutalle että valtsikkaan. TKK:lta on tosi paljon hyviä ystäviä, käytännön järjestelyt toimivat ja opiskelu on tehty helpoksi.

Vappuhassuttelua

Joka vuosi vapun aikaan on tapana hullutella esimerkiksi laittamalla hupaisia vappuneitä tai tekemällä hassu vappulehti. Tänäkin vuonna Julkun lisäksi moni muu taho julkaisi totutuista rutiineistaan poikkeavan numeron vappuksi.

Ravintoloissa jaeltava Happy Our News säilytti humalaista baarikansaa iltapäivälehdien näköisellä painoksellaan, jossa kerrottiin sosiaali- ja terveysministeriön sulkevan Alkot vuoden 2007 alussa vähentääkseen alkoholista aiheutuvia haittoja. Polyteekkari paheksuu tehokeinoa, jolla julkaisu muutetaan iltapäivälehdien näköiseksi.

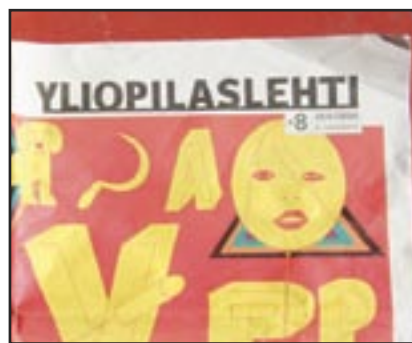
Ylioppilaslehti intoutui hulluttelemaan vapun alla oikein kaksin käsin ja julkaisi hassusti oman lehtensä etusivulla lehden nimen värinkirjoitettuna. Aika velikultia.

Lehdistä SAK-nuorten vappujulkaisu Vappu-Arvo jaksaa kuitenkin naurattaa. Lehti kertoo mm. erihajuisista pieruista biologisen tarkasti

sekä mainitsee artikkeleissaan useaan otteeseen täysin totisena, että vappu on vain ja ainoastaan työväen juhla. Hupia tuottaa myös artikkeli kaupunginvaltuutettu **Paavo Arhinmäestä** jonka valokuvassa valtuutettu pällistelee värikäs kondominenässään.

Mikäli vappuhassuttelua tahtoo rankata järjestykseen, voittaja löytyy kaukaa arkistoista. Il-talehti uutisoi laimeita vapputapahtumia ajalta, jolloin nuoriso ei harrastanut kokkotoimintaa kuin juhannuksena. Maailman kaikkien aikojen nopeimman F1-kuskin, **Ayrton Sennan**, kuolema Imolan Grand prix'ssä oli painoksen pääuutinen, mutta Il-talehti tiputtaa kannessaan varsinaisen uutispommin: *202 ihmistä vietti vapun selvin päin*.

Il-talehden vappujekun voi päihittää enää vain, jos Kirkko & Kaupunki tai Esse uutisoisi nietzscheläisittäin ensi vuonna pääsivullaan: *Jumala on kuollut*.

Ylioppilaslehti

Vappu-Arvo ja Arhinmäki

Happy Our News

Il-talehti vuodelta 1994

PAHVISISTA YTV:N MATKALIPUISTA LUOPUMINEN AIHEUTTI PALJON PORUA. KOHU ON KUITENKIN LAANTUNUT, JA MATKAKORTTEJA ON JAETTU KULUTTAJILLE REILUSTI YLI 800 000 KAPPALETTA.

Ensimmäinen esiselvitys elektroniseen lippuun siirtymisestä YTV:ssä tehtiin jo vuonna 1988. Ensimmäinen pienimuotoinen koekäyttö eri korttityypeillä ja laitetekniikoilla lipunmyynnin siirtämisestä sähköiseen muotoon tehtiin 1992.

Vakavammin otettava koekäyttö oli vuorossa vuonna 1997, jolloin silloisen Linjebuss Espoon noin 40 autoon ja raitiovaunulinjalle 10 asennettiin kertalipun tyhjälle rullalle kirjoittava laite. Vihdoin vuoden 2000 mennessä kaikkiin YTV:n alueella liikennöiviin linja-autoihin oli asennettu paperirullalle lipun kirjoittava laite.

Matkakorttiuudistus eteni samalla, kun kirjoittimia asennettiin linja-autoihin. Vuoden 2001 alussa aloitettiin lukijalaitteiden ja matkakorttien YTV:n sisäinen testaus. Kesällä 2001 koekäyttäjiksi palkattiin noin 50 opiskelijaa. Saman vuoden lopulla testiohjelmaa laajennettiin henkilökunnalle jaettavilla kausilipun sisältävillä matkakorteilla. Markkinointi varsinaisille matkustajille aloitettiin vuoden 2001 lopulla. Pahvisista lipuista luovuttiin lopullisesti 2003.

Matkakorttijärjestelmään kuuluu 165 erilaista lippua: kortilla voi maksaa matkansa busseissa, junissa, raitiovaunuissa, metrossa ja Suomenlinnan lautalla, ja sille voi ladata joko arvoa tai kausilipun. Lisäksi on alennuslippuja tietyille ryhmille.

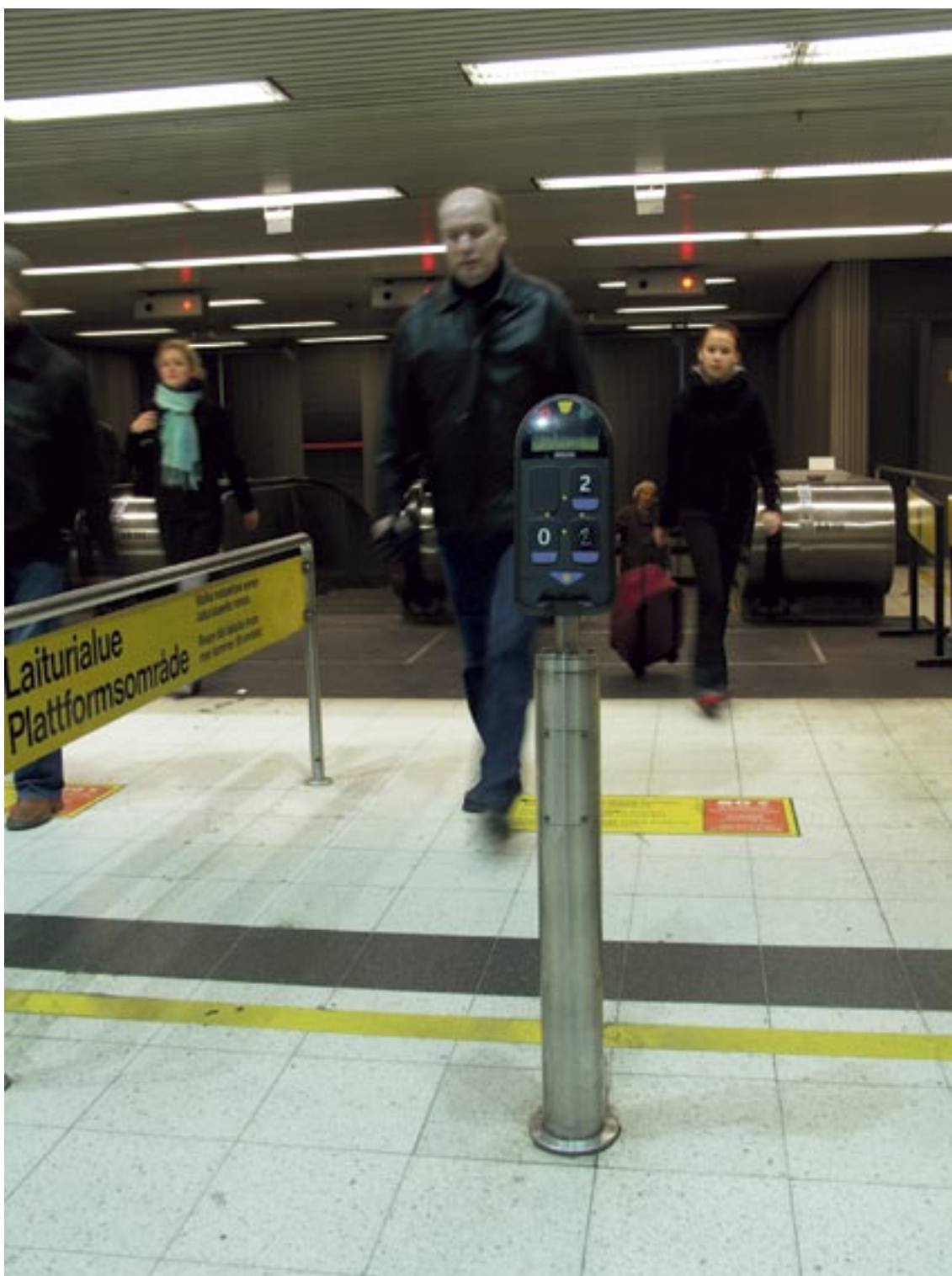
Matkakorttijärjestelmä ei ole reaaliaikainen järjestelmä, jossa olisi mahdollista seurata jokaisen matkustajan liikkeitä. Se kerää kuitenkin matkustus- ja liikennöintitapahtumia. Korttia käytettäessä kortin tila siis muuttuu, ei järjestelmän. Jos matkan maksu tapahtuu arvolla, kysyy lukijalaite ensin kortilta, kuinka paljon arvoa sillä on. Sitten käyttäjä valitsee matkan, ja lukijalaite vähentää kortilta oikean rahasumman.

Oleellista lippusysteemin toiminnalle on se, että YTV:n alueella liikkuvien bussien ja junien sijainti on jatkuvasti tiedossa. YTV:ssä pohdittiin ensin GPS-pohjaista järjestelmää. Lopulta päädyttiin kuitenkin toisenlaiseen systeemiin. Ensimmäin mitattiin reitit, ja sitten liikennevälineisiin asennettiin askeltimeet, jotka mittaavat kuljettua matkaa. Sen perusteella laitteisto päättää, ollaanko esimerkiksi Espoossa vai Helsingissä.

HELPPOA JA TURVALLISTA MYÖS KULJETTAJALLE

Jokaisella kuljettajalla on oma henkilökohtainen älykortti, jolle järjestelmä kerää kuljettajan myymien paperisten kertalippujen myyntitiedot. Sama tieto kerätään myös bussin järjestelmään. Näin saadaan varmistettua, että myyntitiedot tulevat varmasti oikein. Myyntitietojen sähköinen keräys

SANTERI KONTINEN

Pahvilipuista matkakorttiin

YTV:n hyppäys elektroniseen maksutapaan

on saanut kuljettajilta kiitosta, sillä nyt heidän tarvitsee vain tilittää kortti, jolle tiedot ovat kirjautuneet. Mitään erillistä kuljettajakohdata kirjanpitoa myynnistä ei tarvitse pitää.

Koska järjestelmä ei ole reaaliaikainen, bussien keräämät tiedot siirtyvät keskustietokantaan radiolinkillä samalla, kun ne palaavat varikolle. Samalla voidaan siirtää myös järjestelmän tarvitsemia ohjelmistopäivityksiä sekä parametreja, esimerkiksi korttien sulkulistat.

– Niiden kanssa pitää olla kyllä aika varovainen, pohdiskelee järjestelmän parissa työskentelevä **Kari Huppunen**.

Päivittäin järjestelmään rekisteröityy noin kaksi miljoonaa tapah-

tumatietuetta. Operointikannan koko, jossa liikennöintidataa säilytetään, on vajaat 100 gigatavua. Rahatapahtumakannan koko on samaa luokkaa. Tehokkuuden maksimoimiseksi toiminnot on nykytyyliin ulkoistettu.

Yhteensä lukijalaitteita on busseissa, junissa, ratikoissa ja met-roasemilla noin 3500. Sunnilleen saman verran on koulutettu kuljettajia järjestelmän käyttöä varten. Huppusen seurana oleva **Jorma Autio** toteaa, että säänkestäviä laitteet ainakin ovat, sillä kauppatorilla tuulessa ja tuiskussa seisovat lukijalaitteet ovat kestäneet vuodesta toiseen ilman mitään häiriöitä. Toinen tiukka tilanne sattui, kun Länsiväylällä sattui kahden bussin perään-

ajo. Kaikki muu meni bussista hajalle paitsi matkakortin lukijalaite. Pienen pintaremontin jälkeen lukijalaite pääsi taas lukemaan matkustajien kortteja.

HARVINAINEN JÄRJESTELMÄ MAAILMASSA

Valmistuessaan YTV:n elektroninen matkalippujärjestelmä oli laajuudessaan lähes ainoa laatuaan maailmassa. Hong Kongissa on Huppusen ja Aution tietojen mukaan kuitenkin laajempi systeemi. Entisessä brittisiirtokunnassa on jaettu noin 10 miljoonaa korttia. Suomessa vastaavat matkalippusysteemit on ennen pääkaupunkiseutua toteutettu Oulussa, Tampereella ja Turussa. Tukholmassa rakennel-

laan vastaavaa järjestelmää. Oslossa yritettiin kerran laittaa sähköistä matkalippujärjestelmää pystyyn, mutta hanke kaatui ensimmäisellä kerralla. Muista Pohjoismaista Tanskassa on puuhailtu vastaavaa paperitonta lippujärjestelmää.

Matkakortille on myös kehitelty hieman vaihtoehtoja käyttöä. Matkakortilla on mahdollista saada alennusta liityntäpysäköintiin Ruoholahdessa ja Malmilla. Ideana siis on, että auto parkkeerataan pysäköintialueelle ja siitä jatketaan julkisilla eteenpäin. Huppusen mukaan kokeiluasteella olevaa projektia olisi tarkoitus jatkaa.

Matkakortin käyttöönotto on mahdollistanut matkustustietojen keskitetyn keräämisen ainakin busseista, joissa korttia on pakko näyttää lukijalle päästäkseen kyytiin. Tehokkaasti kerätty tieto auttaa suunnittelemaan reittejä ja ajoaika- tauluja niin, että kaikki toimii hyvin ja mahdollisimman vähin kustannuksin.

Elektroninen matkalippu on myös vähentänyt kuljettajien kautta kulkevan rahan määrää.

Ensinnäkin ihmisiä on kannustettu maksamaan matkansa jo etukäteen, mikä vähentää rahan käsittelyä liikennevälineissä. Toisaalta kuljettajalla ei ole mukanaan rahanarvoisia pahvilippuja. Huppusen mukaan kuljettajien turvallisuus on parantunut siihen verrattuna, kun kuljettajalla oli sekä liput että rahat mukanaan. Paperille kirjoitettava kertalippu on entisestään vähentänyt kuljettajan hallussa olevan arvotavaran määrää. Rullalla oleva paperihan on täysin arvotonta ennen kuin laite on tulostanut lipun sille.

MITÄ TULEVAISUUDESSA?

Vaikka elektroninen lippujärjestelmä toimii sinänsä aivan hyvin, on seuraavasta järjestelmästä alettu jo tehdä esiselvitystä. Alustavasti uuden järjestelmän aika saattaisi olla vuoden 2014 tienoilla. On olemassa myös jonkinlaisia hahmotelmia valtakunnallisesta korttisysteemistä. Kun uusi korttijärjestelmä joskus otetaan käyttöön, joudutaan lukijalaitetta tietenkin päivittämään. Jonkin aikaa tulee olemaan tilanne, jossa molempia kortteja on käytössä yhtä aikaa. Joko lukijaa muutetaan tai sitten käytössä on kaksi lukijaa samaan aikaan.

Kokemusta korttien vaihdosta on Tampereelta, ja Turussa korttisysteemiä ollaan parhaillaan uusimassa. Itse asiassa kahden lukijan järjestelmähän oli käytössä pääkaupunkiseudulla, kun matkakorttia lanseerattiin: kuljettaja luki vanhan pahvilipun ja lukulaite matkakortin.

Tulevaisuuden järjestelmistä esimakua on ehkä luvassa muun muassa Tanskassa ja Hollannissa, joissa rakennellaan niin sanottuun check in check out -periaatteeseen perustuvaa järjestelmää. Ideana on, että kun matkustaja astuu linja-autoon, laite veloittaa häneltä täyden hinnan. Poistuessaan matkustaja vilauttaa korttia uudelleen, ja samalla järjestelmä vähentää maksusta sen verran kuin todellinen kuljettu matka oli.

Mistä energiaa tulevaisuudessa?

Piirrustaja: Kalle Kemppainen

ENERGIAMARKKINAT TULEVAT KIRISTYMÄÄN TULEVAISUUDESSA. POLYTEKKARI KYSYI MUUTAMALTA ENERGIA-ALAN PROFESSORILTA, MILTÄ TULEVAISUUS NÄYTTÄÄ.

Energiateknologian professori **Peter Lundin** erikoisalana ovat tulevaisuuden energiakysymykset ja uusiutuvat energiamuodot. Hän kertoo, että tällä hetkellä maailman energiasta noin 13 prosenttia tuotetaan uusituvilla energialähteillä. Osuus jakautuu karkeasti ottaen puoliksi vesivoiman ja bioenergian välillä. Bioenergiasta suurin osa saadaan polttamalla eloperäistä materiaalia. Lund huomauttaa, että ennen teollista vallankumousta bioenergia oli pääasiallinen energian lähde.

Euroopan unionissa uusiutuvien energialähteiden osuus energian tuotannosta on Lundin mukaan noin 6 prosenttia. Suomessa vastaava luku on 25 prosenttia. Syynä korkeaan lukuun on metsäteollisuuden käyttämä bioenergia. Tämä energia saadaan teollisuudesta ylijääneestä puumassasta.

– Bioenergia metsäteollisuudessa saadaan kuin ”Manulle illallinen”, Lund sanoo.

Suomessa uusituvalla energialla on perinteisesti tuotettu lämpöä ja myös sähköä.

Lund tietää paljon myös niin sanotusta toisen sukupolven uusiutuvasta energiasta. Liikenteen biopolttonesteiden sarjassa Suomi on Lundin mukaan hyvin heikoilla. Ruotsissa uusista autoista jo 10 prosentissa on flex fuel -systeemi. Silloin autoon voidaan tankata sekä tavallista bensiiniä että biopolttoainetta. Ruotsin tavoitteena on tehdä koko yhteiskunnasta täysin öljystä riippumaton 20–30 vuodessa.

Toinen toisen sukupolven uusiutuvista energiamuodoista on tuulivoima. Lund toteaa, että tässäkin sarjassa Suomi on Euroopan peränpitäjiä. Tanskassa tuulella tuotetaan 20 prosenttia sähköstä. Ruotsissa on tavoitteena tuottaa tuulivoimalla 10–15 terawattia, ja Norjassa tuulta on rakennettu pari terawattia lyhyessä ajassa.

Lundin mukaan Suomessa unohdetaan, että Euroopassa on enemmän tuulisähköä kuin biosähköä. Tuulivoiman kasvu on 40 prosentin luokkaa vuodessa. Lund on varma, että tuuli lyö pian läpi jopa ilman

SANTERI KONTINEN

tu-
kiaisia.
Euroopassa
tuulivoimaa on
asennettuna 50 000
megawattia, joka on vajaa
kaksi kertaa Suomen sähköenergian
kulutus.

Kolmas huomattava toisen sukupolven uusiutuva energian lähde on aurinkoenergia, jota käytetään jo nykyään huomattavassa määrin lämmöntuotantoon. Auringon asemia parantaa jatkuvasti nouseva aurinkopaneelien hyötysuhde.

PUHTAAMPI TULEVAISUUS?

Ihannetilanne olisi Lundin mielestä se, että sähkö tuotettaisiin tuulella, liikenteessä käytettäisiin biopolttoaineita ja aurinkoenergialla tuotettaisiin lämpöä. Vesivoimaa ei Lundin näkemyksen mukaan tulla rakentamaan kovinkaan paljoa. Yksinkertainen syy tähän ainakin Suomessa on se, että lähes jokainen riittävän korkea koski on jo valjastettu.

Suurimpana ongelmana Lund näkee tulevaisuudessa ammottavan aukon perinteisen energian ja tulevaisuuden välissä. Lund arvioi, että uuden sukupolven perusvoiman aikataulu on vuoden 2040 tienoilla, ja kaupallinen fuusiovoima tulee ehkä vuonna 2070.

– Jos kaikki menee hyvin, hän lisää.

Siksi uusiutuvat energialähteet ja energian käytön tehostaminen muodostuvat hyvin tärkeiksi. Lund arvioi, että uusien uusiutuvien hinta putoaa edelleen, ja todellinen läpimurto tapahtuu vuosien 2020 ja

2030 välillä.

Öljyriippuvuutta pitäisi Lundin mukaan vähentää, koska öljyssä on sekä saatavuus- että geopolitiittinen ongelma. Geopoliittinen ongelma liittyy siihen, että suurin osa maailman öljyvaroista sijaitsee poliittisesti epävakaisissa maissa. Saatavuusongelman takana on puolestaan se, että monia öljykenttiä ei ole otettu käyttöön, koska epävakaa öljyn hinta saattaa tehdä investoinnista kannattamattoman.

Biopolttoaineissa suurin etu on energiavarmuus. Lisäksi niillä on työllistävä vaikutus, ja plussaa on sekin, että biopolttoaineeseen käytetty raha jää Eurooppaan.

Pahinta Lundin mielestä on se, jos öljyn hinta riistäytyy käsistä, koska öljyn hinta asettaa pohjan myös muille energiamuodoille. Jo nykyisellä tasolla kehitysmaiden talous alkaa yskiä. Kauhusekään Lund esittää tilanteen, jossa huippukorkea öljyn hinta kuristaa taloutta niin, että kenelläkään ei ole varaa kehittää minkäänlaisia vaihtoehtoja öljylle. Lund pohtii, että monet muut maat tuntuvat varautuvan öljykysymyksen paremmin kuin Suomi.

Energiasektori tarvitsee julkista säätelyä määrättyissä tilanteissa. Lund ihmettelee myös sitä, miksi energian käytön tehostaminen on unohtunut energiapolitiikassa. Hän huomauttaa

myös, että energiatuet on suunnattu yrityksille, mutta tavalliset kansalaiset eivät saa tukea esimerkiksi uusiutuvien energialähteiden investointeihin tai käytön tehostamiseen.

Teollisuuden parhaamaa Kioton sopimusta Lund pitää periaatteessa ihan hyvänä järjestelynä. Jopa energaintensiivinen teollisuus selviäsi Kioton velvoitteista ilman suurempia vaikeuksia, jos energia-alalla olisi kunnollista kilpailua, joka pitäisi sähkön hinnan kurissa. Lund laskeskelee, että sähkön hinta nousi nyt ikään kuin sopimuksen päästörajoitus olisi ollut 50 prosenttia.

Ilman kaupallista energiaa nykyisen kaltainen yhteiskunta lakkaa.

– Yhteiskunta taantuisi keskiajan tasolle, Lund pohtii.

Lund peräänkuuluttaa valtion roolia energiatulevaisuuden hahmottamisessa ja kestävien energiasuuntien luomisessa. Hän ei usko, että nykyinen uusliberalistinen linja tuottaisi riittävästi uusia innovaatioita energiapuolelle ja toimisi pidemmällä jännitteellä.

– Jos julkinen sektori ei liputa tulevaisuuden puolesta niin kukaan ei liputa.

FOGELHOLMIN PRIORITEETTINA YMPÄRISTÖNSUOJELU

Carl-Johan Fogelholm toimii Energiatekniikan ja ympäristönsuojelun laboratorion johtajana. Fogelholm sanoo, että raha- ja ympäristönäkökohdat kuuluvat kaikkeen tekniikkaan. Hän ei kuitenkaan itse pohdi taloutta, vaan prioriteettina on ym-

päristönsuojelu.

Kansainväliseen tietoisuuteen ympäristöasiat tulivat laajemmin Rion ympäristökokouksen jälkeen vuonna 1992. Ensimmäiset suuret linjat kansainvälisessä ympäristöpolitiikassa vedettiin silloin. Riossa tuli myös ensimmäisen kerran esille kehitys- ja teollisuusmaiden näkökantojen ero. Kehitysmaat ilmoittivat, että koska teollistuneet maat olivat huolettomasti saastuttaneet sata vuotta, myös heillä tulee olemaan oikeus siihen. Ympäristöasiat tulivat yhä enemmän esille myös Kioton ilmastokonferenssin ansiosta.

Fogelholmin näkemyksen mukaan länsimailla on lähes rajattomat mahdollisuudet vähentää raaka-aineiden kulutusta. Ympäristötehokkuuden parantamisen keinoista ensimmäisinä tulevat mieleen kierrätys ja erilaisten tuotantoprosessien tehostaminen.

Jotenkin pitäisi ratkaista, miten Kiina ja Intia saadaan kehitykseen mukaan ilman, että maapallon luonnonvarat loppuvat täysin kesken. Kiristynyt kilpailu luonnonvarojen saamiseen aikaan Fogelholmin mukaan väistämättä aikaan sen, että elintaso länsimaissa tulee laskemaan. Eläminen laatu ei kuitenkaan ole suoraan verrannollinen dollareissa tai euroissa mitattavaan elintasoon. Elämän laatua on vaikeampi mitata.

Myös Fogelholm on pohtinut öljyn suurta merkitystä liikenteelle. Hänen näkemyksensä mukaan helppo tapa vähentää öljynkulutusta liikenteessä on kehittää autoja niin, että ne kuluttavat vähemmän polttoainetta. Jopa Nesteellä myönnetään, että biopolttoaineiden valmistaminen vaatii paljon fossiilisia polttoaineita.

Fogelholm ihmettelee Yhdysvaltojen uskomattoman tehotonta bensiinin ja energian käyttöä. Erityisesti suhteettoman suuret kaupunkimaasturit kummastuttavat.

– Energiainsinööriin silmin katsottuna öljyteollisuudella näyttäisi olevan suora vaikutus Yhdysvaltojen politiikkaan.

PEKKA PIRILÄ KATSOO TULEVAISUUTTA KRIITTISESTI

Pekka Pirilä haluaa tuoda uusia energiaratkaisuja koskevaan keskusteluun kriittisiä näkemyksiä. Hän on sitä mieltä, että erityisesti uusiutuviin energiamuotoihin on ladattu liikaa toiveita. Pirilän mukaan monet asiat, joita halutaan edistää suurilla rahapanoksilla, eivät johda käytännön hyötyihin.

Uusia ratkaisuja kuitenkin tarvitaan kipeästi, koska etenkin öljyn ehtyminen, ilmaston muutos ja kehitysmaiden nousevat taloudet tuovat haasteita. Öljytaloudessa ongelma on, että kysyntä kasvaa ja tarjonta tulee vähitellen supistumaan.

Pirilän mukaan ongelmana energiakeskustelussa on usko siihen, että asiat voidaan kääntää ympäri hyvinkin nopeasti. Tällainen optimismi ei hänen mukaansa perustu todellisuuteen.

– Asiat ovat hitaita, hän toteaa

Pirilä epäilee myös hajautettua energiantuotantomallia, jossa vaikka jokainen talous tuottaisi itse oman energiansa. Pirilä arvioi, että keskitetty tuotantomalli on usein ympäristöystävällisempi. Esimerkistä käy vaikkapa puun polttaminen pientaloissa, joka saattaa aiheuttaa paikallisia ilmanlaatuongelmia, koska tulisijat tuottavat usein paljon pienhiukkasia. Hiukkaspäästöjä hillitseviä kattiloita on kyllä kehitetty, mutta Pirilä epäilee, että kuluttajat eivät ole valmiita huoltamaan niitä tarpeeksi usein. Voimaloissa puuta sen sijaan voidaan polttaa hyvin ympäristöystävällisesti.

Toinen esimerkki tehottomasta energian tuotannosta on aurinkopaneeleilla kotitalouksiin tuotettava sähkö.

– Kustannukset ovat pudonneet äärimmäisen korkeista hyvin korkeiksi, Pirilä sanoo.

Kustannukset putoavat eksponentiaalisesti, mutta jossain vaiheessa niiden putoaminen hidastuu selvästi. Viimeiset kustannuslennukset ovat vaikeimpia.

Pirilän mukaan Suomessa on uskottu liikaa siihen, että yritykset voisivat ratkaista tulevat ongelmat nykyisellä teknologialla. Hän peräänkuuluttaa väsymätöntä perustutkimusta ja pieniä demonstraatiohankkeita, joissa kehiteltyä teknologiaa kokeillaan käytännössä. Monet jo kehitellyistä uusista energiateknologioista eivät vielä ole kypsiä, mutta yrittäjiä rohkaistaan luomaan niistä liiketoimintaa katteettomilla arvioilla.

ONKO SAKSA EDELLÄKÄVIJÄ?

Saksa on Pirilän mielestä varottava esimerkki. Siellä tuulivoimaa on tuettu siten, että sähköyhtiöt on veloitettu ostamaan tuulella tuotettu sähkö vakiohinnalla. Tämän seurauksena Saksaan on asennettu huomattava määrä tuulivoimaloita paikkoihin, jotka eivät edes ole kovin edullisia tuulivoiman tuottamisen kannalta.

Toinen tukimallin huono puoli on, että tuulienergian kasvu ei itse asiassa ole kovinkaan merkittävästi edistänyt tuulivoimateknologiaa, koska samanlaisilla vanhanaikaisilla tuulimyllyillä onkin kyetty tuottamaan kannattavasti sähköä. Myös aurinkosähkölle on kehitelty vastavaa tukimalli.

– Aurinkoteollisuuden kasvu ei todista, että sillä olisi tulevaisuutta, Pirilä toteaa.

Myös Pirilä hehkuttaa metsäteollisuuden bioenergian käyttöä.

– Suomi on bioenergian käytössä käytännössä kärkimaa.

Myös bioenergian tutkimuksessa Suomi sijoittuu erittäin hyvin. Pirilä on myös sitä mieltä, että vaikka

muut maat etenevät voimakkaasti muilla uusiutuvien energialähteiden alueilla, ei Suomen tarvitse välttämättä olla kärjessä joka asiassa. Jos hyviä keksintöjä tulee, niitä pitää kyllä tukea, mutta Suomen ei tarvitse pakottaa itseään mihinkään tiettyyn suuntaan.

Liikenteessä öljyn rooli on vaikeasti korvattavissa. Pirilä arvioi, että öljyn saatavuus tulee kiristymään viimeistään 15 vuoden kuluttua. Tämä on Pirilän optimistisin arvio tilanteesta. Pirilä pohdiskelee, että öljyn hinnan raju nousu saattaa tapahtua jo aikaisemminkin.

Erilaisilla biopolttoaineilla öljyä on Pirilän näkemyksen mukaan vaikea korvata. Sähköautojen kehitys ei ole edennyt toivotulla tavalla, mutta silti Pirilä pitää niitä yhtenä lupavimmista vaihtoehdoista. Vetyyn on asetettu Pirilän arvion mukaan liian suuria toiveita. Ongelmana on myös se, että vety on suljetussa tilassa räjähtävä kaasua.

MITÄ AUTON TANKKIIN?

Vaihtoehtoisen polttoaineen käyttökelpoisuutta liikenteessä tulee Pekka Pirilän mukaan tarkastella kokonaisenergiatasapainon kannalta. Biopolttoaine ei ole kovin biologista, jos sen korjaamisessa ja jalostamisessa käytetään suuria määriä fossiilisia polttoaineita. Näin tarkasteltuna ainakin kotimaisesta viljasta tuotettu etanoli jää energiatasapainossa pakkasen puolelle. Energiaa kuluu enemmän kuin sitä saadaan. Sen sijaan päiväntasaajan lähellä kasvavasta sokeriruo’osta tuotettu polttoaine alkaa olla kannattava vaihtoehto.

Myös pelkkien jyvien käyttö polttoaineen tuotannossa on aika järjetöntä.

– Kuinka monta prosenttia biomassasta on jyvässä? Ei kovinkaan montaa, Pirilä huomauttaa.

Pirilä ei kuitenkaan ammu täysin alas kotimaista biopolttoaineen tuotantoa. Hän on varovaisen optimistinen etanolin suhteen, joka on tuotettu puuteollisuuden jätevirroista hydrolyysillä tai kaasutuksen kautta.

Pirilä on melko skeptinen Kioton sopimusmallin suhteen. Ongelmana hän pitää muun muassa niin sanottua hiilivuotoa, jonka seurauksena saastuttavaa teollisuutta siirretään Kioton sopimuksesta ulos jättäytyneisiin maihin. Tämän seurauksena päästöt todellisuudessa jopa kasvavat. Pirilän mielestä yksinkertainen päästöverotus olisi ollut nykyistä päästäkkauppaa toimivampi ratkaisu.

Asian ratkaisi EU:ssa lähinnä unionin päätöksentekomalli. Erilaisiin verotusratkaisuihin EU:n komissiossa tarvitaan yksimielinen päätös, joten yhden maan vastustus kykeni kaatamaan sen. Päästäkkauppaan siirtymisestä sen sijaan päätettiin enemmistöpäätöksellä ilmeisesti siksi, koska kukaan ei ollut aivan varma mihin oikeastaan oltiin ryhtymässä.

Pirilä arvioi, että sopimus saatetaan jopa sortua. Kun ensimmäinen tavoitekausi lähestyy vuoden 2007 lopussa, saattaa hiilidioksiditonnin hinta nousta niin korkeaksi, että peli puhalletaan poikki poliittisella päätöksellä.

PEKKA AHTILA TEOLLISUUDEN ENERGIAN KÄYTÖN ASiantuntijana

Pekka Ahtila on työssään keskitty-

nyt teollisuuden energiatekniikkaan. Erityisesti Ahtilan huomiota on saanut energiantensiivinen teollisuus.

Ahtila kertoo, että Suomen teollisuus on energiatehokkuudessa maailman kärkeä. Syynä tähän on Suomessa tapahtunut kehitys, jossa on järjestelmällisesti pyritty rakentamaan vaikkapa niin sanottuja integroitua tehtaita. Esimerkkinä integroidusta tehtaasta käy vaikkapa yhdistetty sellun ja paperin tuotanto. Syynä tällaisten tehtaiden rakentamiseen on ollut Suomessa perinteisesti vallinnut pääomien ja raaka-aineiden niukkuus. Integroitujen tehtaiden rakentamista on myös helpottanut Suomessa vallitseva korkea osaamistaso ja ainakin ennen vallinnut pitkäjännitteinen ajattelu.

Toinen teollisuuden energiatehokkuutta perinteisesti parantanut toimintatapa on Suomessa ollut yhdistetty sähkön ja lämmön tuotanto. Tällä energiantuotantotavalla saadaan jopa 90 prosentin hyötysuhde. Eräs suomalainen keksintö, joka on merkittävästi tehostanut huononkin polttoaineen käyttöä, on niin sanottu leijukerrospoltto. Tässä kattilassa palava polttoaine on eräänlaisen hiekkapedin sisällä. Tämän ansiosta huonolaatuinenkin polttoaine saadaan palamaan ongelmitta.

Ahtila selventää, että energiantensiivinen teollisuus on Suomessa pääasiassa vientiteollisuutta. Energiaintensiivisyydellä tässä tarkoitetaan teollisuutta, jossa energian osuus tuotteen hinnasta on suuri. Ahtila on varma, että tämänkaltaisen teollisuuden säilyy Suomessa. Täällä on tämänkaltaisen teollisuuden tarvitsemia raaka-aineita, koulutusta, tutkimusta ja ennen kaikkea suotuisa teollinen kulttuuri.

KVARTAALI-AJATTELUSTA ENIMMÄKSEEN HAITTAA?

Kvartaali-ajattelu johtaa Ahtilan mukaan raskaamman teollisuuden näivettymiseen.. Pikavoittojen tavoitteluun eivät sovi pitkäjännitteiset investoinnit joiden takaisin maksuaika on jopa kymmeniä vuosia. Esimerkkinä voisi mainita vaikkapa Amerikan terästeollisuuden, joka on vaikeuksissa investointien puutteen takia.

Ahtila pohtii vielä tulevaisuuden energian kulutusta. Selvää suuntaa hän ei kulutuksessa osaa sanoa. Energian kulutus voi joko nousta tai laskea sen mukaan miten teollinen toiminta Suomessa muuttuu. Energian kulutus nousee siinä tapauksessa, että Suomessa aletaan valmistaa entistä pitemmälle jalostettuja tuotteita.

Ahtila pitää koulutusjärjestelmän vaalimista erittäin tärkeänä. Hän myös näkee, että toistaiseksi energiapoliitiikka on onnistunut ihan hyvin. Myös suomalaiselle energiaosaamiselle löytyy markkinoita ulkomaita myöten.

Energiapihiyttä voidaan Ahtilan mukaan parantaa vaikka prosessi-integraatiota kehittämällä. Tämä kehitystyö vaatii osaamista monilta eri osastoilta. Toinen tapa vähentää teollisuuden energian kulutusta on vähentää teollisuudessa pyörivien lukemattomien sähkömoottoreiden tehon tarvetta. Tämäkin kehitys on edistynyt Ahtilan mukaan lupavasti.

Ilmastonmuutos kuriin päästökaupalla

Päästökaupan juuret johtavat vuoden 1992 YK:n ilmastonmuutoksen hillitsemiseen tähtäävään puitesopimukseen ja kuuluisaan Kioton pöytäkirjaan vuodelta 1997. Tavoitteena on ollut maailmanlaajuinen sopimus kasvihuonepäästöjen hillitsemiseksi, mutta yleismaailmalliseen sopimukseen pääseminen on kuitenkin ollut hankalaa, koska talouden intressit ovat vahvasti ristiriidassa ympäristönsuojelun kanssa.

Kioton sopimusta onkin arvosteltu turhaksi. Johtavista teollisuusmaista USA ja Australia ovat jättäytyneet pois, ja kehitysmaat eivät kuulu oletusarvoisesti sopimuksen piiriin. Edellisiin kuuluu muutamia pieniä kasvavia talouksia kuten Kiina ja Intia, joiden bruttokansantuote ja sitä mukaa fossiilisten polttoaineiden kulutus on huimassa nousussa. USA tuottaa neljänneksen maailman kasvihuonepäästöistä.

EU on kuitenkin yksipuolisesti aloittanut vuonna 2005 päästökaupan, jonka tavoitteena on Kioton sopimusten vaatimusten täyttäminen mahdollisimman kustannustehokkaasti. Päästökaupan avulla voidaan ympäristön kuormitusta vähentää siellä missä se on halvinta. Historiallisesti päästökauppa on tietyllä tavalla vallankumouksellinen, koska ensimmäistä kertaa ympäristöhyödykkeelle on määritelty hinta, joka on otettava huomioon muun muassa työn, pääoman ja raaka-ainekustannusten rinnalla. Tavoitteena on kannustaa teollisuutta investoimaan energiamuotoihin, jotka tuottavat vähemmän kasvihuonekaasuja.

PÄÄSTÖKAUPPA KÄYTÄNNÖSSÄ

Päästökauppa ajettiin sisään EU-maiden lainsäädäntöihin todella nopeasti. Yleensä siirtymisaika direktiivistä lakiin on noin puolitoista vuotta, mutta päästökauppa toteutettiin kahdessa kuukaudessa. Päästökauppakäytäntöä pidetäänkin vielä keskeneräisenä.

Päästökauppalaan piiriin kuuluvat pääsääntöisesti 20MW:ia suuremmat polttolaitokset ja niihin kaukolämpöverkon avulla liitetyt pienemmät laitokset. Suomessa tällaisia laitoksia on noin 550 kappaletta ja Euroopassa noin 12 000. Päästöt on jaettu EU:n sisällä maittain, ja vastaavasti maat jakavat omat päästöoikeutensa aloittain ja laitoksittain. Näin Euroopasta puuttuvat yhteiset päästöoikeuksien jakokriteerit. Tämän lisäksi jokaisella maalla on jonkinlaisia päästökaupan ulkopuolisia tukikäytäntöjä.

Koska päästöoikeuksia voi myydä ja ostaa, ovat päästöoikeudet yritykselle yksi omaisuuden muoto taseessa, joka kilahtaa kassaan jakopäivänä. Erikoista vain on se, että päästöoikeudet mitätöidään kauden päättyessä, eikä niitä voi varastoida. Jos yritys haluaa saada täyden hyödyn irti, oikeudet kannattaa myydä tai käyttää ennen mitätöintiä.

Päästökaupan seurauksena ympäristölle edullisten energiamuotojen hinnat ovat nousseet kasvaneen kysynnän ansiosta, jolloin ekologisten polttoaineiden tuotanto on entistä kannattavampaa. Toisaalta taas hinnat voivat nousta niin paljon, että esimerkiksi hiili puolustaa paikkaansa. Viimeaikoina on uutisoitu päästöjen yllättävän alhaisesta hinnasta, joka on näkynyt esimerkiksi Fortumin kurssin notkahduksena.

Tällä hetkellä päästökaupan säännöt tiedetään vuoteen 2007 asti. Koska investointien käyttöikä on noin kuusikymmentä vuotta, on selvää, että näin lyhyellä tulevaisuuden näkymällä riskit rakentamiseen ovat liian suuret. Vaikka tarkoituksena on kannustaa ympäristön kannalta edullisempiin investointeihin, on päätösten tekeminen todella hankalaa, ennen kuin päästökaupan säännöt tiedetään pidemmälle.

Muitakin ristiriitaisuuksia päästökaupassa on. Esimerkiksi muualla Euroopassa ihmiset haluavat lämpöpolttimensa kotiin, kun taas Suomessa luotetaan pitkälle kollektiiviseen maalämpöön, jonka avulla muuten epäekologisten voimalaitosten hukkalämpö saadaan talteen. Erona tässä on se, että kotona oleva pieni öljykattila ei kuulu päästökaupan piiriin, mutta suuri hiilivoimala kuuluu, vaikka jälkimmäisen hyötysuhde olisi ekologisesti ja taloudellisesti parempi.

Vaikka eurooppalaisissa päästökauppajärjestelmässä on paljon parannettavaa, olisi tärkeintä saada muun maailman maat mukaan. Ehkä sopimuksen laajentamiseen on parhaat mahdollisuudet Yhdysvaltain seuraavien presidentinvaalien jälkeen. Amerikkalainen asearsenaali on ehkä ainut mahdollisuus pakottaa koko maailma mukaan. Muuten kuvio on aika hankala.

Lämpövoimakerhon teemaillassa olivat päästökaupasta puhumassa Anne Särki-lahti, Janne Lamberg, Martti Hyvönen, Jukka Leskelä ja Tuomo Saarni.
<http://lvk.tky.fi/>

JUHO PENTIKÄINEN

”Kokeillaan mitä tapahtuu”

TEKKARIT RAKASTAVAT TUNNETUSTI KOKEITA JA KOKEILUA. OTANIEMEN SOKKELOISTA LÖYTYI POLYTEKKARIN HAASTATELTAVAKSI NUORI MIES, JOKA EI VAIN TESTAA KONEITA JA KAAVOJA, VAAN MYÖS SÄÄLIMÄTTÄ ITSEÄN. ”RAULI” HALUAA EROTAA TEINIMEINIKIPELLEILYN JA INSINÖÖRIEMPIRIAN.

– En ole varsinainen asiantuntija, mutta jotain tiedän aiheesta, Rauli aloittaa ujosti. Hän sanoo, että erilaisia kokeiluja tehdessään hän on usein miettinyt, mitä niillä yritetään saavuttaa.

– Halutaanko siinä saada hyvä olo vai kunnon tuiteri. Mä en ymmärrä sitä, että halutaan päästä aivan sekavaan olotilaan. Se ei ole ollut mun tarkoitus koskaan.

Raulia kiinnostaa puhtaasti se, miltä jokin tuntuu.

– Siihen, että saa itsensä ihan sekaisin, ei kummoisia aineita tarvitse, Rauli neuvo.

– Niin no, eihän siihen tarvitse edes aineita. Ihmiselle riittää se, että valvoo 70 tuntia. Kun olin valvonut itse sen verran, en osannut enää laittaa keittoastioita sisäkkäin, vaan yritin tunkea isompaa mahtumaan pienempään. Tein sitä pitkään ennen kuin tajusin, että jotain on vialla.

HARKITSE KOKEILUA

Armeija on aarreaitta kokeilijasielulle ja poiki- en keskinäisille kielletyille leikeille, jotka lastentarhanopettaja päiväkodissa eväsi. Intissä on mahdollista testata valvomista, nälkää, kyynelekaasua ja pippurisumutteita. Etenkin kyynelekaasua Rauli muistelee lämmöllä.

– Mä olisin halunnut sitä kotiin. Se avaa tukkoisen nenän. Sen käytön jälkeen tulee samalla tavalla rauhallinen olo kuin kovan itkemisen jälkeen.

Pohdin, kuinka Raulin pienen soluhuoneen voisi helposti täyttää kyynelekaasulla ja kaikilla läsnäolojoilla olisi mukava olo.

Nukkumattomuuden voi yhdistää syömätömyyteen ja reippaaseen ulkoiluun, ”ja jos vielä on kuumeessa, silloin olo on jo aika erikoinen”. Rauli kertoo, että tässä tilassa alkaa nähdä ”juttuja” mitä ei välttämättä pitäisi olla olemassa.

– Itse näin liikettä eri paikoissa.

Rauli on kehittänyt valvomisesta aiheutuvaan sekavuuteen testin, joka toimii asteittain. Ensiksi testaaja sanoo testattavalle, joka on valvonut pitkään: ”porkkana”. Tällöin hyvin todennäköistä, että ihmistä alkaa naurattaa.

Testiä voi tehostaa. Takuuvarma naurutulos Raulin mukaan tulee sanasta ”bataatti”. Sen pitemmälle ei ole koskaan tarvinnut mennä.

KIVUSTA NAUTINTOON

Rauli muistuttaa, että kipu ja nautinto kulkevat käsi kädessä. Ajattelen, että nyt sukelletaan kinky-osastolle. Mutta ei vielä. Rauli toteaa tekevänsä itsellään puhtaasti empiirisiä tutkimuksia. Hän pohtii, että tavallinen viinan-

naa tai kofeiinitabletti auttavat kipuun tai väsymykseen. Kourallinen aikaansaa toisenlaisen fyysisen tilan. – On otettu kavereiden kanssa kouralliset Buranaa, 2000–3000 mg, ja sen jälkeen potkittu ja hakattu toisiamme. Se ei vie kipua kokonaan, mutta jotenkin siitä kivusta ei välitä.

Rauli sanoo, että häntä kiinnostaa kokeissa pohjimmiltaan se, miltä asiat tuntuvat. Esi-merkiksi miltä tuntuu, kun iho palaa.

Kalle Kempainen

juonti on tylsää ja krapula tyhmää.

– Ymmärsin huumeidenkäyttäjien periaatteellisella tasolla, kun jouduin kerran lääketieteellisen operaation takia syömään Diapameja. Näin insinöörinäkökulmasta – ne ovat äärimmäisen kustannustehokkaita. Pieni pilleri naamaan ja sitten oli parituntia hauska olo, kuin parhaimmassa nousuhumalassa. Sitten hyvä olo meni pois, eikä ollut mitään jälkivai- kutuksia.

Rauli paljastaa, että kontrolloiduissa oloissa kovien huumeiden kokeilu kiinnostaisi.

Raulin jutut opettavat, että kun kohtuus unohdetaan, alkaa kokeilu. Yksi nappi Bura-

– Sehän on aika hassua oikeastaan. Sattu- han se. Mutta on myös mielenkiintoista.

Tai itsensä viiltely. Rauli sanoo, että häntä kiinnosti tietää miksi teinitytöt, nuo ”vasenkä- tiset seeprat”, viiltelevät itseään.

RAULI SUOSITTELEE

Rauli muistelee hymyillen makutestejä Lasolista ja Sinolista.

– Muistaakseni Lasol voitti – karvan mitalla.

Kaikkia kokeiluja Rauli ei halua tai voi pal- jastaa. Otaniemi on pikkuinen kylä ja lisäksi:

– Jos jokin niksi on lehdessä, niin kanavat mistä aineita saa, tukitaan. Usein on niin, että

kun mielenkiintoisia asioita paljastuu, niitä voi käyttää vähän aikaa. Sitten, kun tajutaan yleis- estä, että niitä voidaan väärinkäyttää, ne vede- tään pois markkinoilta tai tulee rajoituksia.

Raulin huonetta silmäillessä selviää, että ki- pu ja kokeellisuus kuuluvat myös keskeisesti miehen seksielämään. Pehmusteettomat käsi- raudat lojuvat kirjahyllyssä, ja käteni osuu ve- nytellessä ketjuihin, joihin ne voi liittää. Rauli näyttää, kuinka ketju sidotaan niin, että se kes- tää rajumpaakin riuhtomista. Hämmäntävää. Rauli on kohtelias, miellyttävä, jopa empaatti- senoloinen nuori mies. Rauli herättää luotta- musta. Mietin, kuinka naiset ehkä näistä syistä suostuvat hänen rajuunkin käsittelyynsä. Kos- ka seksissä Rauli on se, joka on ”in charge”. Hän tunnustaa olevansa kontrollifriikki.

– Asioiden pitää olla mun hallinnassa.

JÄTÄ VÄLIIN SUOSIOLLA

Raulin kanssa jutellessa ymmärtää, miksi Jak- cass- ja Duudson-viihdettä rakastetaan Suo- messa. Rauli puhuu polttomerkkien tekemi- sestä.

– Tiedän ihmisiä, jotka ovat tehneet pie- nellä tuulettimella ”poltto” merkkejä toisil- leen. Se prosessi oli melkoista ähellystä. Se kesti pitkään, mutta onnistui.

Oluen siemailun lomassa Rauli mietis- kelee, miltä amputointi maistaa tuntua. En viitsi kysyä, tarkoittaako hän ampu- tointia ilman puudutusta vai noin yleen- sä.

– Tiedätkö, mikä on pelin henki, kun on jatkoilla tatuojan luona?, Rauli kysyy yht- äkkiä.

– Silloin saa ilmaisia tatuointeja, mutta siinä on yksi juttu. Tatuoitava saa valita joko paikan tai kuvan, mutta ei molempia. Ja tämäkin ta- rina on tosi. Ajattelepa tatuojaa, joka on päis- sään. Mietimme, mikä kokeiluissa ja äärim- mäisissä tiloissa viehättää. Mielenhallinta ruu- miista. Yleinen äijäily. Päädyimme biologiseen determinismiin sekä evoluutiopsykologiaan. Ja siihen jo koulunpihalta ja kartsalta tuttuun: näyttämisen tarpeeseen ja kokeilunhaluun.

– Mun mielestä sitä on aliarvioitu, kuinka hauskaa toisten ampuminen on.

Pelottaa kysyä, tarkoittaako Rauli, että am- pua kuolettavasti.

– Luulen, että paljon mitään sen hauskem- paa ei ole. Mistä luulet, että räiskintäpelien suosio tulee?

Raulille on sanottu, että hän on pelottava.

Identifioidut viitoset

(Ja tätä on pantattu meinaan pitkään...)

Mustikka
toinen marja

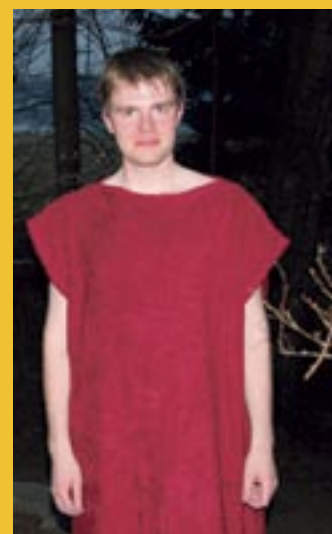
Juha Ruusunen
Polytekkarin tiedottaja

Mikko Stjärnstedt
TKY:n päätoimittaja

Vesa Arvinen
TKK:n pääsihteeri

Mansikka
kolmas marja

Ennakkoluuloton Embreach

Embreachissä on viisi jäsentä: Sami Honkonen (Laulu), Toni Enqvist (kitara), Jari Aarniala (kitara), Jaakko Mäkilä (basso) ja Jake de Chenet (rummut).

METALLIBÄNDI EMBREACH OLII WAPUN AIKAAN NÄKYVÄSTI ESILÄ OTANIEMESSÄ: ESIN YHTYE ESIINTYI AATONAATTONA POLYTEKNIKKOJEN ELÄVÄN MUSIIKIN YHDISTYKSEN PELMUN JÄRJESTÄMÄSSÄ BÄNDI-ILLASSA SMÖKISSÄ. VAPPUAATTONA DIPOLIBILEISSÄ JUHLITIIN EMBREACHIN TAHTIIN.

Embreachin laulaja **Sami Honkonen** kertoo, että bändi sai alkunsa lukiopöytäruokien päähänpistosta. Nyt yhtye on julkaissut toisen omakustanteena toteutetun promolevynsä ja keikkakokemusta on kertynyt rutkasti helsinkiläisistä hevibaareista. Sami ja yhtyeen kitaristi **Toni Enqvist** ovat molemmat teekkareita ja siksi tätä miehitystä onkin nähty paljon Otaniemen bileissä. ”Levyn tekeminen on aika kallista puuhaa ja siksi olemme keränneet rahaa soittamalla myös bilebändinä”, Enqvist kertoo. Poikien bilebändi tunnetaan nimellä The Rock Boys.

Kun Embreach esiintyy, koko yhtye elää musiikkinsa mukana täysillä. Honkosen otsasuonet pullistuvat hänen tullessaan biisin rajuimpaan kohtaan ja osa teekkariyleisöstäkin osaa laulaa mukana.

– Dipolibileissä tunsimme itsem-

me vähän rumaksi ankanpoikaseksi, koska tämä ei kuitenkaan ole mitään valtavirtamusiikkia, Honkonen sanoo.

Yhteen omaperäinen musiikki yhdistää örinää ja melodista laulua tavalla, joka ei suoraan sijoita yhtyettä mihinkään valmiiseen genreen. Bändi on kuitenkin lähtenyt siitä, että uusia faneja voi löytyä mistä vain.

– Teekkarit eläytyvät joko täysillä tai sitten ei ollenkaan”, Enqvist kuvaa Otaniemen yleisöä.

METALLILEVY ON VAIKEA TEHDÄ

Embreach teki huhutikuussa ilmestynyttä promolevyään lähes kaksi kuukautta. Aloitteville bändeille tyypilliseen tapaan levyä ei kasattu studiossa yhdessä viikonlopussa, vaan aikaa oli varattu reilusti.

– Studion tekniikasta huolehti ammattilaiset ja me saimme keskittyä siihen, että musiikki kuulostaa juuri sellaiselta kuin halusimme, Enqvist sanoo.

Soundit kävivät läpi myös jälkikäsittelyn kokeneissa käsissä Finnvoxin studioilla ja lopputulos kuulostaa yhtä kirkkaalta kuin mikä tahansa radiossa soiva kappale.

– Metallilevyissä sallitaan vähemmän virheitä kuin rosoisessa rockissa. Kuuntelijat ovat tottuneet siihen,

että virheitä ei ole, muusikot kertovat.

Myös uusia biisejä on jo syntynyt, vaikka yhtyeen aika onkin kulunut lavalla. Embreachin sanotukset syntyvät Honkosen kynästä ja kertovat elämästä. Hän kertoo, että uudella levyllä olevan Taken down -nimisen kappaleen sanat syntyivät lapsuuden muistosta.

– Heräsin aamulla ja katsoin nopeasti ikkunasta ulos. Utuisessa lumimaisemassa luulin näkeväni jonkin hahmon ikkunan edessä. Kun myöhemmin päivällä menin ovesta ulos, huomasin ensimmäisenä vastapäisen kerrostalon lipputangossa puolitangossa liehuvan lipun. Omituinen yhteensattuma painui hyvin mieleen.

Valmis biisi syntyy koko bändin voimin. Sanat syntyvät yleensä siinä vaiheessa, kun kappale on muuten valmis.

– Sanoituksen sisältöön vaikuttaa paljon se fiilis, mikä tulee kun kitarrariffejä soitetaan bändin kanssa läpi ja otetaan rummut sekä basso mukaan, Honkonen kuvailee.

BÄNDÄREITÄ JA SUURIA LAVOJA

Studiossa vietettyjen pitkien iltojen jälkeen bändille on maistunut keikkailu.

– Keikkaan liittyy aina hurja määrä roudausta, mutta kyllä se fiilis lavalla tekee yleensä koko ruljanssin vaivan arvoiseksi, Enqvist toteaa.

Honkosesta ja Enqvististä huo-kuu innostus, kun he kertovat tunnelmasta yleisön eläytyessä bändin mukana.

– Parasta on se, kun joku laulaa mukana ja näyttää aidosti diggailavan.

Bändin ja keikkailun myötä myöskään naisia ei ole alkanut virrata yhtyeen takahuoneeseen.

– Tän musiikin tekeminen tuo tyttöjen saamiseen vielä kovemman haasteen, mitä se muuten on”, Enqvist sanoo pilke silmäkulmassa.

Kuuntele Embreachia yhtyeen kotisivuilla www.embreach.net.

vulle ovat selvästi havaittavissa kautta linjan.

Pelmu-dvd:n 60 kappaleen ensipainoksesta on jäljellä vielä muutamia kappaleita, mutta lisää levyjä saadaan tarvittaessa nopeasti lisää jos kysyntää riittää. Levyjä voi tilata 10 erkin omakustannushintaan sähköpostilla Pelmulta osoitteesta pelmu@pelmu.fi.

Lisätietoja Pelmun kotisivuilta www.pelmu.fi.

PIK:lle uusi lentokone

Ari Katajamäki

Polyteknikkojen Ilmailukerho on päättänyt hankkia uuden lentokoneen jäseniensä iloksi. Kone on tyypiltään DA40D. Koneessa on yksi moottori ja neljä paikkaa.

Koneen on valmistunut itävaltalainen Diamond Aircraft Industries. Se valmistettu lujitemuovista ja sen moottori on kehitetty Mercedes-Benzin A-sarjan dieselmoottorista. Polttoaineeksi kelpaa sekä normaali auton diesel tai suihkumoottoreissa käytettyä Jet A-1 polttoainetta.

Lentokone on hyvin uutta tekniikkaa. Lentokone on suunniteltu täysin alusta 1990-luvulla. PIK kertoo tiedotteessaan, että valtaosa muista pienlentokoneista ja pienlentokoneiden moottoreista perustuu ajan mittaan paranneltuihin suunnitelmiin, jotka on tehty alun perin 1930 tai -40-luvuilla.

Uudenaikaisen suunnittelun ansiosta kone on taloudellisempi ja mukavampi käyttää. Useimmat vanhaan suunnitteluun perustuvat pienkoneiden moottorit kuluttavat lentobensaa – jonka hinta on suunnilleen 1.80 euroa litralta – noin 40 litraa tunnissa. PIK:n uudessa koneessa oleva moottori kuluttaa kerosiinia tai dieseliä noin 20 litraa tunnissa. Käyttökustannukset putoavat siis neljännekseen. Moottorin säätö on myös hyvin pitkälle automatisoitu. Yleisimmin käytetyissä

pienlentokoneiden moottoreissa pilotti joutuu säätämään polttoaineilmaseoksen käsin. PIK:n uudessa koneessa asian hoitaa tietokone ja lentäjän huoleksi jää vain kaasun säätö.

Uusi lentokone korvaa PIK:n käytössä 1980-luvulta asti käytössä Piper Archer -koneen. Piper olisi kaivannut muutenkin jo erilaisia päivityksiä, joten vaihtoehtoina olivat vanhan koneen kallis remontti tai kokonaan uuden hankkiminen. PIK päätyi jälkimmäiseen osaksi myös siksi, että koneen varustuksen päivitys uudemaksi tuli hoidettua samalla.

OPI LENTÄMÄÄN

PIK järjestää lähiaikoina moottori- ja purjelennon tutustumiskursseja. Moottorilennon lupakirjakurssin esitelytilaisuus järjestetään 18.5 klo 18 Otaniemessä sähköosaston salissa S2.

Esitelytilaisuuden lopuksi halukkaat voivat varata tutustumiskierroksen Malmille ja esittelylentoja 2-paikkaisella moottorikoneella lennonopettajan kanssa. Lento kestää n. 30 min ja maksaa PIK:n jäsenille 50 euroa.

Purjelennon tutustumiskurssi alkaa 19.5. Kurssin hinta on 100 e. Hintaan kuuluu PIK:n jäsenmaksu, teoriaopetus, kalustomaksun, konevuokra, hinaukset Räyskälän kentällä ja 2 lentoa. Ilmoittautumiset 12.5. mennessä, www.pik.fi.

Multivariate Regression

ja muita harrastuksia

Mun kossupulloni, kossupulloni mun. Nuo pyöreät muodot, ah, tuo elämän eliksiirin lähde voi olla unelma, vielä Wapun jälkeen ja vieläpä tyhjänäkin se, edustaa vapautta, viskisnapsi valintaa.

Katolisen papin kerrotaan kutsuneen selibaattiaan vapaudeksi. Edes tarvitse ei hänen valita, ja säästyneen ajan voi omistaa jumalalle. Näin ovat Otaniemen asukit orjia – jos jokusen vietin vankilassa. Itse ex_kylän_keskiuerto_alkoholistina en Pablovin koiraa kummempini liene, vanhojen viettelysten, alkoholin unelmoinnin ehdollistamana.

Onneksi on lääke. Edes tarvitse ei maksaa. Vaikka valtio kustantane hoidosta satasten luokkaa päivässä, myös köyhälle opiskelijalle annetaan 70e kuussa opintotuen oheen. Koulumatkoihin. Omalle kuurilleni annettiin nimeksi ”siviilipalvelusrikos” ja 197 päivää toipua.

Suomen laki määrittelee vankeuden ”mahdollisuuksien mukaan, vain vapauden ottona”. Vain pääsi etuliite hukkumaan. Sanan-, uskonnon-, vastuu-, omantunnon... vapaus sallittaneen. Akateemista-, edes unohtamatta. Sen sijaan saatampa päihitteettömän laitoksemme sääntöjä rikkoa pistäessäni päätäni sekaisin edesvastuuttomalla algebran käytöllä.

Tuki ja turva opiskelu onkin ihmiselle. Sitä se on ainakin vangille.

Ja milloinkaan muulloin oikeasti ehtisikään koululle kahdeksaksi, viidesti viikossa. Tavoitellut 30 ov kompensoineekin maksan välttämät vauriot. Ja se vapauskini;

kauniisti kuvattuna, kumpua lähinnä pään sisältä täällä kotosuomessa, kun ei Amerikka aseineen ole sitä tuomassa.

Elokuisen pullon odotuksessa,

Johannes Aalto
Helsingin työsiirtola

Pelmulta live-dvd

Polyteknikkojen Elävän MUusiikin yhdistys Pelmulta ilmestyi vapun alla Smökrök bändikatselmus 2005 -niminen live-dvd. Nimensä mukaisesti kyseessä on keikkataltiointi viime vuoden marraskuussa järjestetystä Smökrök-konsertista. Levyllä on talioitu yhdentoista pelmulaisen bändin keikat, yhdestä kolmeen biisiä jokaiselta.

Musiikkityylit vaihtelevat rockin laidasta laitaan gospelista rankempaan mättöpunkkiin. Levyn voi soittaa joko koko levyn putkeen, tai vaihtoehtoisesti voi valita itse kuunneltavat bändit. Kaikista yhtyeistä on levyllä lyhyet esittelyt, minkä lisäksi omalla sivulla kerrotaan Pelmusta ja Pelmun toiminnasta. Pelmun pj **Pirkka Lehto** kertoo, että idea dvd:n teosta syntyi puoliksi vahingossa.

– Alkuun me halusimme vain tallentaa tapahtuman omaan käyttöömme, mutta ystävämme Jaakko Järvinen ehdotti, että hän tallentaisi

MIKKO ARVINEN

tapahtuman kolmella ammattitason liikkuvalla kameralla ja editoisi materiaalista koosteen. Päätimme yhteistuimin tuottaa tapahtumasta siten dvd-julkaisun kun kerran Jaakko ei vielä ollut tajunnut, kuinka massiiviseen projektiin oli mennyt lupautumaan, Pirkka Lehto kertoo.

Levy on tarkoitettu yhtä lailla bändeille itselleen, yleisölle, kuin mahdolliseen promokäyttöönkin.

Polyteekkarin koekuunteluryhmän suosikiksi levyltä nousi The Bad Excuse -niminen yhtye. **Sakke ”Jack Devils” Laaksosen** lavakarisma ja monipuolinen lauluääni täyttää rocktähdelle asetetut kriteerit ja bändi svengaa mainiota bassokomppia. Levyllä löytyvät huonon tekosyyin kappaleet Down to Five ja World Moderator. Varsinkin ensimmäinen heittää kehiin mainion yhdistelmän proge-vaikutteita ja rankempaa bluesia. Virallisesti yhtye kutsuu tyylilajiaan hard rockiksi, ja vaikutteet 1970-lu-

Kymppitonilla jotain sporttista...

VANHOISSA BEMAREISSA ON VAIN SITÄ JOTAKIN. TIETENKIN UUSISSAKIN OLISI, MUTTA KOSKA UUTEEN EI AINAKAAN OLE VARAA, VOI POIKAMIEHELLE SOPIVAN SPORTTISEMMAN MENOPELIN ETSIMISEN ALOITTAÄ KÄYTETTYJEN AUTOJEN MEKASTA JA RENKAANPOTKIJOIDEN PARATIISISTA HYRYLÄSTÄ. HANNARIT MERKKILIILKEISIIN!

Espoosta Hyrylään päin lähettäessä voi käytettyihin autoihin ottaa ensituntumaa Kehä III:n varrella. Ensimmäisessä häkkitarhassa parinkymmenen tuhannen erkin BMW 850i olisi näyttävä peli, mutta muuten valikoima ei vaikuta ensisilmäyksellä mitenkään erityisen innostavalta. Peugeot 405 MI16 4x4 näyttää kuitenkin kohtalaisen houkuttelevalta. Musta menopeli nahkapenkeillä ja kattoluukulla lähtisi 5900 eurolla. Autolla on ikää reilut 12 vuotta, mutta siististä kunnosta päätellen 198 000 kilometrin mittarilukemaan voisi ehkä juuri ja juuri uskoakin.

Lyhyellä koeajolla matalalla alustalla varustettu auto tuntuu sinänsä varsin näppärältä käteen, mutta auton ikä tuntuu menossa lievänä nahkeutena. Alumiinivanteet olisivat valmiina, mutta leveämmät, näyttävämmät renkaat pitäisi saada. Onneksi tämä onnistuisi viimeistään ennen katsastusta, sillä renkaissa on noin kaksi millia kulutuspiintaa jäljellä.

Naapuriliikkeen Audi S2 herättää välittömästi kiinnostusta, mutta valitettavasti myyjä huomaa heti, ettei kotipojilla olisi oikeasti mitään resursseja katurasaeriin. Vuosimallin 1991 Audi myydään myyjän mukaan vain "harrasteajoneuvoksi", eikä sille myönnetä mitään takuuta. Parin minuutin kinuamisen jälkeen myyjä suostuu antamaan auton avaimet kylmille tyypeille, mutta koeajosta ei ole puhuttakaan.

Auton ikkunat ovat läpeensä huurossa, ja sisältä auto haisee niin pinttyneelle wunderbaumille kuin vanha ja kostea urheiluauto voi vain pahimmillaan haista. Valkopohjaiset öljypaine- ja ahtopainemittarit näyttävät

MIKKO ARVINEN

BMW 328i Coupélla on ikää jo lähes kymmenen vuotta, vaikka sitä ei ensivilkaisulla tulekaan ajatelleeksi.

hienoilta, mutta ensimmäinen mieleen tuleva ajatus on nähdä molemmat viisarit osoittamassa punaista todennäköisesti sadan kilometrin ajon jälkeen.

Valitettavasti Audin kysymisen jälkeen myyjällä ei tunnu olevan meihin enää pienintäkään mielenkiintoa. Järkevämpiä vaihtoehtoja olisi kuulemma saanut katsella tarkemmin, jos auton ostohinta olisi sovittu ennen sisälle vilkaisua. Ensiksi olisi siis pitänyt antaa käsiraha ja sitten autoja olisi saanut vilkaista ehkä jopa sisältä! Aitauksessa oli tuunattuja Golfeja, Toyota Celica ym., joten autoja ihmetteleviä teinejä varmasti riittää. Silti kuspäisellä asenteella saa karkotettua paljon potentiaalisiaakin asiakkaita. Toisaalta pitää muistaa, että kyllähän kauppias saa itse valita, haluaako hän myydä autojaan vai ei, ja kenelle hän niitä haluaisi myydä.

Kaikki halut herättävä BMW 328i Coupé löytyy naapuriliikkeestä Esson takaa. Asiallinen ja mukava myyjä palauttaa sopivasti luottamusta auto-kauppiaiden ammattikuntaan, ja halutun kaltaisen Bemarkin lisäksi piha on täynnä järkevän oloisia, Saksasta juuri tuotuja menopelejä.

Vuosimallin 1995 Bemarki seisoo pihassa houkuttelevan näköisenä, mutta valitettavasti vielä ilman kil-

piä. Saksasta juuri tuotu auto saadaan kuulemma kilpiin viikon sisällä, joten ei muuta kuin ihailemaan. Mittarin mukaan 168 000 ajettu BMW on ulkoa viimeisen päälle siistissä kunnossa, eikä sisätiloissakaan ole moittimista oudon sinisiä lattiamattoja lukuun ottamatta. Musta nahka, automaattivaihteisto ja tietenkin kattoluukku puhuttelevat.

Vanhan keravalaisen uskomuksen mukaan tytöt haluavat kaikkein mieluiten mustien coupé-Bemarkiden kyytiin ja Bemarkikuskit harrastavat seksiä joka ilta, mutta 16 900 euron hintapyyntö vaikuttaa silti suolaiselta.

BMW:n kilpiin saamista odotellessa ehtii mainiosti lähteä tutustumaan vaihtoehtoiseen tarjontaan, joten ei muuta kuin kaverin auton keula kohti Hyrylää. Sulantiellä ensivaikutelma tuo mieleen varsin normaalin autokauppa-alueen, mutta onneksi hallien takaa löytyy vielä nostalgisia häkkitarhojakin.

Hyrylän sokkeloissa BMW 525i 24V Touring odottelee ostajia hie-man sivummalla pihakoivujen varjossa. Vuosimallin 1996 farmarin takalaisit on tummennettu hienosti ja tasaisesti, ja ne tekevät perheauton varsin katu-uskottavan näköiseksi.

Auton ratti on kulunut lähes puhki, joten autolla mittarin ilmoittamat

236 000 kilometriä ajanut henkilö on puristanut ohjauspyörästä ilmeisesti tavallista kovempaa. Kuormaakin on ilmeisesti ollut runsaammin kyydissä, sillä ainakin takaiskarit ja -jouset ovat täysin finaalisissa, minkä lisäksi vaihteisto iskee äänekkäästi takaisin nopeissa kiihdytyksissä.

Muuten musta ja onneksi ilmastoituu Bemari tuntuu hyvältä ja isolta autolta. 192 terveen hevosen ansiosta kaasun painallus saa jotakin aikaiseksikin, ja kuutoskone mörisee upeasti. Myös airbackit löytyvät, tästä kertoo myös punainen varoitusvalo mittaristossa. Hintapyyntö on 11 900 euroa, mutta tinkimisen voisi aloittaa 8 000 eurosta. Plussaa kaksista aluvanteista, stereoista ja fiiliksestä.

Rover 827 Si V6 löytyy naapurista puoliksi vahingossa. Auto näyttää aluksi varsin arvokkaalta menopeliltä, mutta vilkaisu hintalappuun saa sen vaikuttamaan kiinnostavalta. Valitettavasti 5 990 euron hinnan salaisuus paljastuu nopeasti: kakkosvaihte ei pysy päällä, ja autoa saattaa odottaa minkäläinen vaihdelaatikkoremontti hyvänsä.

Vaihteisto-ongelmista huolimatta auto lähtee liikkeelle. Vääntöä riittää heittää ykköseltä suoraan kolmoselle. Ohjaus on tehostettu todella kevyeksi.

Varusteluun kuuluvat ilmastointi, sähköiset, nahkapäällysteiset penkit ja kattoluukku. Jos autosta ruuvaisi kaikki turhan prameilevat Roverin merkit pois, maalaisi kromilistat mustaksi ja heittäisi vielä tummat kalvot ikkunoihin, saisi autosta todella pahan näköisen.

Vuosimallin 1993 Roverilla on mittarin mukaan ajettu 184 000 kilometriä. Edellinen saksalaisen huoltokirjan merkintä on vuodelta 1997, jolloin autolla oli ajettu 176 000 kilometriä. Tämän jälkeen auto on varmasti seissyt isoäidin pihalla pressun alla vaihteiston hajottua...

Koeajon jälkeen kysyn ponihäntäpäiseltä myyjältä, voisiko auton saada tarkempaan koeajoon muutamaksi tunniksi, jos kävisi vaikka näyttämässä sitä Roverin huolloista vastaavalle entiselle maahantuojaalle. Myyjä ei kuitenkaan lämpene ajatukselle. "Unohda, se pelottaa sua liikaa. Osta se Suzuki Alto, tämä auto ei sovi sinulle", myyjä sanoo, ja kävelee pois.

Rover-sekoilun jälkeen tunnelma laskee käytetyn auton ostoa ajatellen turhankin epäileväiseksi, eivätkä epäilykset valitettavasti katoa alkuperäisen määränpään, sporttisten Bemarkiden maahantuontiin erikoistuneen liikkeen pihaa lähestyessä kun keskusteluyritykset katkeavat nopeasti korvia riipivään meluun. Liikkeen pihalla autokauppias räikkää kolmesatosen Bemarkin konetta ja huutaa kaverilleen moottorin epätasaisesti röpöttävän metelin takaa, että vielä viime viikolla auto kävi näistä kuudella pytyllä, mutta nyt jostain syystä enää kolmella. Kuolaan hetken aikaa viereistä neonvihreäksi maalattua Bemarkia, mutta jotenkin minua alkaa kuitenkin hirvittää.

Sen sijaan, että olisin mennyt ihmettelemään tarkemmin kyseisiä yksilöitä, päätän kääntyä viereisen, vaatimattomalta näyttävän autojonon suuntaan. Mitä jos sittenkin katselisi jotain luotettavaa ja edullista arkiautoa. Rivistä löytyy tavallistakin tavalisemman näköisiä Fordeja ja Fiateja. Olisikohan heillä yhtään vähän käytettyä Suzuki Altoa?

Juttu on julkaistu aikaisemmin Tuulilasi Turbo -lehdessä.

Peugeot 405 MI16 näyttää oikeastaan varsin maukkaalta, kuomauton rintamukset kaipaivat tosin vähintään silikonia.

Vau! Sähköinen kattoluukku ja nahkasisustus.

BMW 525:n koeajolla sai kokeilla Bemarkin tankkaamista myyjän piikkiin.

Asuuko Otaniemessä Suomen paras nuori kuski?

Jussi Palola ihailee maisemia työpaikallaan Helsingin Energialla Kampissa.

Otaniemeläinen sähkötekniikan jatko-opiskelija Jussi Palola saattaa olla Suomen paras nuori kuljettaja, mutta 10 000 euron sakon uhalla asiaa ei saa vielä paljastaa.

Ainakin Otaniemessä ja työtovereidensa parissa Helsingin Energialla pieneksi julkikikseksi noussut Jussi on päässyt TV 2:n Puskuri-ohjelman kilpailussa kolmen parhaan joukkoon. Tämä tiedetään virallisesti – kuvaukset ovat jo päättyneet, mutta voittaja julkistetaan vasta perjantaina 19.5. lähettävässä ohjelmassa.

Alun perin ajotaitokilpailuun osallistui kymmenen 18-25 -vuotiasta kuljettajaa. Siinä missä monet kisasta jo pudonneet kaatelivat hätäpäissään keiloja ja kolhivat autoja, maltillinen harkinta ja rauhallisuus ovat olleet Jussin tavaramerkkejä ja kaikei myös miehen menestyksen salaisuus.

– Tehtävät ovat aina yllätyksiä ja niissä joutuu koville. Niissä ei mitata pelkkää tekniikkaa tai pelkkiä hermoja vaan aina molempia. Näyttelijät ja tuomarit tekevät paineesta todella kouriintuntuvan, Jussi kertoo.

– Ja sen kun tietää, että kaikella on satojatuhansia katsojia.

Monien katsojien mielein jäi varsinakin jakso, jossa Kallion ilmaisuaidon lukiota palkatut abiturientit esittivät nousuhumalaisia murrosikäisiä, ja takavetoista autoa piti ohjata ahtaan taitoradan läpi kanniäälliöiden kirkudessa korvaan. Tehtävästä Jussi selviytyi tyynesti kuin taksikuski ja oli tässä koitoksessa kilpailijoista paras. Olisiko hänellä siis mitään Suomen parhaan juoppokuskin tittelistä vastaan?

– Siitä vaan, kyllä sitä voi käyttää. Ja hyvin ne abit osasivat näytellä, se täytyy sanoa. Tuossa tehtävässä oppi kyllä tosi paljon kärsivällisyyttä ja tyyneyttä, Jussi sanoo.

Jussin mielestä kilpailussa taidot ovat kehittyneet muutenkin.

– Erityisesti liikennemerkkejä huomaan nykyisin paremmin ja ennakointi on helpompaa.

EI OMAA AUTOA

Jussi Palola valittiin kilpailuun mukaan viime vuoden lopulla yli tuhannen hakijan joukosta.

TUOMAS KANGASNIEMI

– TV Kakkosella pyöri loppuvuodesta 2005 mainos, jossa etsittiin ohjelmaan kilpailijoita. Aika monet tutut kehottivat minua hakemaan, ja niin sitten tein pitkän joululoman aikana vanhempien luona Sodankylässä hakemusvideon. Siitä tulikin aika huippu, ja pääsin jopa mukaan kilpailuun, Jussi kertoo taustavaiheista.

Yhdeksänsänsaisen ohjelmasarjan kuvaukset aloitettiin tammikuussa.

– Yhden puolen tunnin jakson tekemiseen kuluu aikaa tuhottomasti. Yhtenäkin päivänä lähdin kotoa kuu-delta aamulla ja palasin keskiyöllä. Touhussa olisivat palaneet hermot jo monta kertaa, jollen olisi etukäteen psyykannut itseäni, että tässä menee aikaa.

Mutta missä mies on oppinut kuljettajan taitonsa, kun nettimainoksen mukaan hän ei ole koskaan edes omistanut autoa?

– Perheessäni oltiin liikennekoulu-yrittäjiä, sekä isä että äiti tekivät töitä autojen parissa. Kotona olen oppinut ja ajoin nuorena paljon suljetuilla alueilla ja metsäteillä. Ensimmäisen kolarinikin ajoin nelivuotiaana, kun menin luvatta käynnistämään auton, ajotaituri naurahtaa.

Pääkaupunkiseudulla Jussi kertoo ajaneensa vain vähän.

– Kavereilta olen joskus lainannut tai vuokrannut Autopoolilta. Myös työssä tulee ajoa jonkin verran. Ja se on tosiaan totta, että minulla ei ole autoa. En ole koskaan omistanut, vaan pyöräilen töihin vuoden ympäri. 75 kilowatin moottoripyörä tosin on ja sillä ajelen kaupungissa kesäisin muutaman tuhat kilometriä.

Palkintona kilvassa on ammatikoululaisten tuunaama 80-luvun Ford Escort. Olisiko tämä Jussille erityisen mieluisa voitto?

– Mukavahan se olisi. Mutta en minä noin yleensä ottaen ole kovin kiinnostunut teknisistä yksityiskohdista tai brändeistä. En haluaisi Ferraria nimen vuoksi, ennemminkin perusauton.

MIELEKKÄÄSTÄ TYÖSTÄ VÄITÖSKIRJA

Noin vuosi sitten sähkö-DI:ksi valmistunut Jussi Palola tekee väitöskir-

jaa työpaikallaan Helsingin Energialla sähköverkkoyhtiön omaisuudenhallinnasta.

– Väitöskirjatyöhön liittyy monta alaa. Sähkötekniikasta mukana on sähköverkot, mutta siihen pitää yhdistää systeemianalyysiä ja taloutta, Jussi kertoo, ja selvittää tarkoittavansa systeemianalyysillä

matematiikkaa.

– Niitä Mat-2-labran asioita.

Työpaikastaan Jussi Palola todellakin pitää.

– Kuten minä siinä TV-esittelyssä sanoin, niin työkavereilta tulee välillä sellaista kommenttia, että ehkä pidän liikaakin. Sanovat, että ei se tuleva vaimo ilmesty toimistoon perjantailtana kahdeksalta, mies virnistää pilke silmissä.

– En minä tosin itse ole sitä mieltä, että tekisin liikaa. Ennemminkin voisin hehkuttaa, että olen saanut korkeamman voiman johdatusta, Jussi innostuu.

– Pelkästään TKK:lla olo on taitavaan lahja – pidän teekkarien sosiaalisesta ilmapiiiristä ja siitä että sovelletaan tekniikkaa huumorimielellä. Opiskeluvuosien aikana aikuuselämä on rakentunut ja nyt on mukavaa. Elämä on tullut sitä mukavammaksi, mitä vanhemmaksi olen tullut, nuorempana oli liikaa kaikenlaisia ristiriitoja mielessä, pohtii 25-vuotias Jussi.

– Että kyllä minä ymmärrän teinejä.

Sähkötekniikan ja matematiikan akateemisilla nipellitiedoilla ei ole autokilpailussa merkitystä, mutta teekkarimaaisesta ajattelutavasta näyttäisi olleen Jussille muutaman kerran hyötyä – ainakin kotikatsomosta on vaikuttanut siltä. Totuus on kuitenkin vähemmän yksioikoinen.

– Esimerkiksi liike-energian ymmärtämisestä ja hyödyntämisestä on ollut apua, samoin siitä, että tietää auton toiminnan noin suunnilleen. Mutta toisinaan on vähän haittaakin siitä, että ajattelen asioita liian tarkkaan ja analyttisesti, Jussi pohtii.

– Joskus pitäisi vain mennä nopeasti eikä miettiä. Mäkitehtävässä etuve-toinen auto olisi ollut parempi, opin sen siellä kilpailussa. Itse tein analyysin ja valitsin takavetoisen.

Vapaa-aikana Jussin voi nähdä esimerkiksi Otaniemessä.

– Siellä asun kunnes heittävät pihalle. Elokuussa se asumisoikeus kai loppuu, hän kertoo.

– Töitä on kyllä aika paljon, ja vapaalla haluan vetää usein nollat tau-luun ja menen vaikka saunaan tai ulos lenkille, tai katson saippuasarjaa telkarista. Mutta sitten kun on vähän enemmän energiaa, niin menen aika usein seurakuntaan, Jussi paljastaa.

Miehen kotiseurakunta löytyy Helsingin Saalemilta, jossa hän myös on järjestämässä nuorten ohjelmaa.

Menestykseensä kilpailussa Jussi Palola kertoo olevansa kaikin puolin tyytyväinen.

– Ei minulla ollutkaan kovia odotuksia etukäteen, vaikka hyvin on mennytkin. En ole kuitenkaan ammattilainen, ja niitäkin toisten kilpailijoiden joukossa on.

En täytä teekkarin standardeja Piponi on uffilta Oranssia, kiiltäviä nappeja ja meren simpukoita Assistentti osoitti sormella päätäni ja sanoi proffalle Toi on uffilta.

– Siru (Sirpa) Kauppinen

Aforismi

Totuus on tarua karumpi.

– Jukka Villstedt

Huuma

Kirpeää, makeaa, jäitä ja hedelmää suussani. Vaaleaa mallasta ja hiili-hapon poltetta kielelläni. Pehmeää ja tummaa savua pääni onkalois-sa. Olen matkalla paikkaan, jossa en koskaan ennen ole ollut. Aina ennen on matkani päättynyt alkumetreille suurten massojen kansoittamaan hilpeyden valtakuntaan mutta nyt vauhtini on liian kova. Iloinen kansa kaikkoaa näköpiiristäni ja saavun maahan, jota asuttavat elävät kuolleet. Ihmiset kävelevät, juttelevat, nauravat, katsovat minuun, mutta kaikki on hidastetua, aika on lakannut juoksemas-ta. Vaeltavia kasvoja, liikehtiviä käsiä, ruumismagneetteja. Tahdon koskettaa, kokeilla. Ovatko nämä olennot oikeita vai vain aivojeni luomia hologrammeja? Onko tämä todellista unta vai unellista totta? Nostan kättäni, joka nousee hitaasti, irrallaan minusta. Voisin lyödä jotakuta. Seuraisin sivusta, kun käteni osui päähän ja ruumis kaatuksi kiveykselle. Voisin ampua jonkun. Katsoa, kuinka luoti uppoaisi rintaan ja veri vapautuisi ruumiin vankilasta sorjana suihkulähteenä. Se ei tuntuisi pahalta. Mikään ei tuntuisi pahalta. Kaikki on kaunista.

– Outi Perttunen

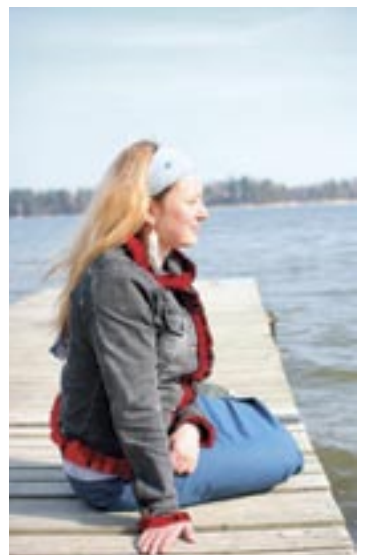
27.7.2005 Päätie, Inkeroinen

Puolet aikuisista on työsulussa Kaupan pihaan parkkeeratussa Vol-

HYY:n takapihalla

– Eikö julkisella paikalla juoppottelu ollut nykyisin kiellettyä? – On, mutta meidän ollaan meidän omalla tontilla.

HYYn puheenjohtaja Walter Rydman ja HYY Yhtymän hallituksen puheenjohtaja Topi Haarlaa nauttivat valkoviiniä omalla takapihalla.

Outi Perttunen.

vossa on valot päällä Kristalla on suuret rinnat ja muovikassissa bona-porkkanasosetta Hiki liimaa hiussuortuvan otsalle Violetti Corolla seisoo torilla tyhjäkäynnissä Tero polttaa röökiä ikkunasta ja odottaa Piia tilaa pienet ranskalaiset ja maidon Kukkakauppa suljetaan Pojat pyöräilevät uimahallille päin Johanna ei pääse ratsastustunnille ennen kuin isi ja äiti päästetään taas töihin

– Ina Sandström

Pelkotila

Hän selittää huoneeni ovella punaraitainen tukka levottomana: ”Kuolleet vain tulevat luokseni, kun kuolevat. Ja yrittävät koskea”. Silmät tummana ja noitaimaisesti viirulla hän odottaa ymmärrystä. Vastaan rauhoittavasti: ”Ehkä sinulla on vain niin paljon elämää.” Noita ei vastaa vaan katoaa oviaukosta. Piru kyhjäyttää pöydälläni ja työntää sormensa ihmekukan purkin multa. Se sovitelee vaival-pirunkasvoilleen paheksuvaa ilmettä.

Kysyn siltä: ”Eihän kuolleet voi tehdä mitään pahaa?” Piru huomaa minun huomanneen elkeensä ja siirtää pienen kätensä pois kukkapurkista. – ”Ei sitä koskaan tiedä” se vastaa ilmeettömänä. – ”Valehtelet. Eivät ne voi mitään meille.”

Pirun katse näyttää omahyväiseltä. ”Oletko varma?” Voiko piruun luottaa? Ihmekukka näyttää vähän nuopealta, se täytyy muistaa kastella.

Olet nörtti

jos tiedät mitä ROFLMAO tarkoittaa

ONKO NAURUSI MUUTTUNUT KI-MEÄKSI HIRNUNNAKSI, JOKA AL-KAA JA LOPPUU YHTÄKKIÄ KOM-MENTTIIN "LOL"? PÄÄTTYVÄTKÖ PÄIVÄSI POIKKEUKSETTA "FAAK"-ILMOITUKSEEN? OLETKO SYLLIS-TYNYT "FRAGI:IN"? OLET NÖRTTI! ENÄÄ NÖRTEILLE EI PELKÄSTÄÄN NAURETA, NYKYÄÄN HEITÄ MYÖS KOSISKELLAAN TEKONOMERITO-KRAATTISIIN YRITYKSIIN KUNIN-KAIKSI.

Teini-ikäinen TIO (s.1991) on kirjoittanut kirjan nörttihuumorista. Ylikellotettu Nörtti. Bittihuumoria sisältää testejä, arvioituksia, vitsejä sekä sanastoa. Kirjaa lukemalla "nuubillekin" selviää, että kannattaa pitää varansa. Jokaisesta voi kuoriutua nörtti ennen kuin huomaakaan: "jos sinulla on tapana hajottaa kojeet pieniin osiin nähdäksesi, kuinka ne toimivat" tai "jos tietokoneiliikkeessä yksikään myyjä ei osaa vastata yhteenkään kysymykseesi".

Menetetty tapaus on kirjan mukaan henkilö, jonka mielestä pohdiskelu desimaalipilkun oikeasta paikasta on henkevä keskustelua. Pahoja ongelmia on myös ihmisellä, joka ei tiedä, mitä sukupuolta hänen kolme lähintä ystäväänsä ovat, koska ei pysty päättämään sitä heidän käyttäjänimistään tai -tunnuk-

sistaan.

Naisesta ja tietokoneesta löytyy kirjan mukaan paljon yhteistä. "Viesti: tiedostollesi antamasi nimi on virheellinen" on yhtä informatiivinen kuin: "Jos et tiedä, mistä suutuin, niin mieli itsi!" Mutta niin löytyy myös miehestä ja tietokoneesta: "Kummassakin on virta päällä, muttei ketään kotona". "Jotkut eivät sitten ikinä opi" -osiossa nauretaan nörttien ympärillä asuville olioille – ihmisille.

– Anteeksi, sanoittekko mukiteline?

– Kyllä, se on tämä nappia painamalla liikkuva mukiteline tietokoneeni etupaneelissa.

– Anteeksi, mutta mistä saitte tämän lisäosan? Onko siinä valmistajan merkkiä?

– Se tuli tietokoneeni mukana jo ostettaessa. En tiedä mitään sen

merkistä. Siinä lukee ainoastaan 52X24X52 kannessa.

Mitä? Eivätkö kaikki ylikellotakaan koneitaan?

Sanakirjaselityksen mukaan nörttiniimitys tulee amerikanenglannin slangisanasta nerd, jonka alkupeäinen merkitys on typeryys, nuija, mäntti. Nörtti kuvataan usein harrastukseensa tai tieteeseensä syventyneenä, sosiaalisesta elämästä hieman syrjäytyneenä mammapoikana. Tätä kautta sana on alkanut merkitsemään myös tietotekniikan intohimoisia harrastajia. No, nörttejäähän on sitten Otaniemi täynnä. Vai onko?

Päarakennuksessa Polyteekkarin satunnaispuhutteluun joutunut tekkari kieltää olevansa nörtti. Mahtaako pitää paikkansa?

"No ehkä omalla tavallaan kaikki teekkarit ovat nörttejä, mutta toisille

data on todella koko elämä."

Hänestä on hauskaa, että nörteistä tehdään kaupallista viihdettä. Esimerkiksi kirjoja, joissa nörttien peseytymättömyydestä väännetään vitsiä ja tv-ohjelmia, joissa nörtit kilpaa rakentelevat kaunottarien kanssa yhdessä junaratoja sekä ohjelmia, joissa opetetaan pelaamaan jalkapalloa toisten nörttien kanssa. Hän uskoo, ettei pelkästään nörteille naureta, vaan että myös nörtit nauravat mukana. Hän kuitenkin epäilee vahvasti, että nörttiydestä ei ole tulossa coolia elämäntapaa.

CONNECT WITH US NÖRTTI

Viileä elämäntapa tai ei, nörttiyden voi valjastaa ainakin eduksi työmarkkinoilla. Tammikuussa Elma Oyj Electronic Trading haki työntekijää ytimekkäästi nimikkeellä: Nörtti. Elma on Pohjoismaiden johdettava sähköisen B2B-kaupankäynnin palveluoperaattori. Rekrytointisivusto Aarresaareissa olleessa ilmoituksessa: "Connect with us NÖRTTI" elmalaiset toivovat nörtin tajuavan, "miksi server-side ja client-side ovat eri maailmoja ja milloin tulee käyttää perinteisiä menetelmiä buzzword-arkkitehtuurien sijaan." Tärkeää on myös se, ettei hakija kärsi "NIH-syndroomasta". Työpaikkailmoituksessa tähdennetään myös sitä, että hakija osaa suhtautua rationaalisesti alan hype-ilmiöihin.

Veli-Pekka Juslin Elma Oyj:stä kertoo, että yritykseen tuli ilmoituksen johdosta hyviä hakemuksia ja sopiva nörtti löytyi. Hän myös sanoo, ettei nörttien rekrytointi yrityksen palvelukseen ole uusi idea.

– Olemme rekrytoineet nörttejä yrityksen alkuajoista lähtien.

Työnantajalle on luonteavaa pyrkiä rekrytoimaan ihmistyyppejä, joiden keskeisin kontribuutio on kyky luovaan ja tehokkaaseen ongelmanratkaisuun, sen sijaan että haettaisiin täsmäkompetenssia akronyymi kerrallaan.

Nörtti tunnetusti viihtyy ihmisten sijaan koneiden kanssa. Ilmoituksessa mainitaan huojentavasti: "Suoria asiakasvastuita ja kontakteja ei ole. Joku Muu hoitaa puolestasi presentoinnin ja raportoinnin." Voi-kohdan "suoria asiakasvastuita ja kontakteja ei ole" tulkita niin, että etsimänne työntekijän ei tarvitse olla sosiaalinen?

– Emme koe työntekijän sosiaalisuuden asteen luokittelua rakentavana tai tarkoituksenmukaisena, Juslin vastaa.

Elmalla on tarjota nörttilleen paljon. Työpaikkailmoituksessa puhutaan "teknomeritokraattisesta ympäristöstä" ja jopa seuraavanlainen lupaus annetaan: "Jos olet ubernörtti ja pystyt valjastamaan kykysi yhtiön kassavirraksi, saat asian mukaisen palkkauksen lisäksi ympärillesi oman hovin." Juslin valottaa, että "oma hovi" viittaa Fred Brooks klassikon The Mythical Man-Month luvun 4 (Aristocracy, Democracy, and System Design) ajatuksiin: "If a system is to have conceptual integrity, someone must control the concepts. That is an aristocracy that needs no apology."

Ja ai niin, kaikki Polyteekkarin lukijat eivät ole nörttejä, eli ROFLMAO on lyhenne sanoista rolling on the floor laughing my ass off.

Ylikellotettu Nörtti. Bittihuumoria. Otava. 2006, 150 s.

Yo Brotha!

Trendi Veli ei ole setä

MAALISKUUSSA ILMESTYI ENSIMMÄINEN VELI-LEHDEN NUMERO. KONSEPTINA ON TEHDÄ TRENDILEHTEÄ MIEHILLE. MITEN LEHTI UPPOAA TEEKKARIIN?

Veli-lehdessä Trendi-brändiä laajennetaan nuorten miesten suuntaan. Trendistä on pyritty ottamaan mukaan vahva lukijasuhde ja hyvä fiilis. Slitzille, Men's Healthille, Miehen Glorialiselle ja Suomen Kuvalehden Miehelle aika ei ole ollut kypsä: suomalaiset miestenlehdet ovat jääneet aiemmin telineisiin pölyttymään. Päätoimittaja **Antti Isokankaan** mukaan aikaisempien miestenlehtien esimerkki osoitti selkeästi sen, että yli kolmekymppisille suunnatut lehdet eivät menesty.

– Ne lähti lähtökohtaisesti liian aikaisin ja väärään kohderyhmään. Nyt tullut nuorempi sukupolvi on viimeinkin valmis.

Veli voi onnistua siinä, missä sen setämäiset edeltäjät ovat epäonnistuneet. Lehden kohderyhmänä ovat 15–34-vuotiaat aktiivista elämää viettävät kaupunkilaiset miehet, ja se aikoo löytää lukijakuntaa etenkin alle 25-vuotiaiden joukosta.

– Siinä on suuri ero, onko syntynyt 80-luvulla vai sitä ennen. Mitä mä tunnen parikymppisiä kundeja, niin he ilmiselvästi käyttävät enemmän aikaa ulkonäköasioihin kuin 70- tai saatika 60-luvulla syntyneet.

Isokangas viittaa viimeisimmän Nuorisobarometrin tulokseen, jonka mukaan teini-ikäisille pojille oma ulkonäkö on yhtä tärkeää kuin samanikäisille tytöille. Nuorista pojista on kasvamassa ulkonäkökeskeisten miesten sukupolvi. Tämäntyyppiselle kohderyhmälle on varmasti helpompaa markkinoida tyyli- ja imago-vinkkejä. Veli ei kuitenkaan aio ratsastaa nuorten miesten kasvavilla ulkonäköpaineilla.

– Huonointa markkinointia on syyllistämisen. En usko, että se sopii "hyvä meininki" -tyyppisen tuotesisällön kanssa. Kyllä tässä ollaan tekemässä itseohjautuville, fiksuille ihmisille lehteä.

Mitään metroseksuaali-lehteä Veljestä ei olla tekemässä.

– Nykyajan nuoret miehet ovat ihan samalla tavalla edelleenkin kiinnostuneita lätkästä ja autoista. Sinänsä vain yhden

uuden asian omaksuminen elämässä ei tarkoita kokonaan uuden kokonaiskulttuurin omaksumista.

Isokankaalla ei ole epäilystäkään, etteivät teekkarit mahtuisi lehden kohderyhmään.

– Mikä ettei! He ovat kaupunkilaisia, koulutettuja sekä ikänsä puolesta juuri kohderyhmään sopivia.

Esimerkiksi lehden auto- ja viihde-elektroniikka-jutut on Isokankaan mukaan tehty asiantuntevasti mutta ei erikoislehtimäisesti, koska lehteä tehdään suurelle yleisölle.

Autot ja elektroniikka epäilemättä kiinnostavat teekkareita, mutta miten tyyli-toimitus saa reikäisiä pikkupoikakalsareita käyttävän teekkarimiehen innostumaan lehden tyylinvinkkeistä?

– Ei meidän tehtävä ole opettaa ketään. Kyllä mä uskon, että reikäisissä vaatteissa kulkevat ovat jatkuvasti vähenevä luonnonvara. Jos ei ole kiinnostunut, niin sitten ei ole.

Veli ei halua olla liian sukupuolisidonnainen, joten myös teekkarinainen voi tarttua lehteen avoimin mielin.

– Me pyrimme olemaan miestenlehti, jota nainenkin voi lukea. Lehdessä ei ole mitään lad-asennetta tai ördäysjuttuja ja ennen kaikkea siellä ei ole naisen esineellistämistä. Siellä on sieviä kuvia sievistä naisista, mutta ei tissikuvia, eikä niitä ole tarkoitus tulla-

TEKKARIARVIO VELJESTÄ

24-vuotias tekkari Pekka selailee Veljeä Keltsun pöydässä. **No, sä olet fiksu, ranskankielentaitoinen tekkari, tykkäisitkö lukea tämän tyyppistä miestenlehteä?**

– Myönnän, että olen sillä tavalla kulturelli tekkari. Tavalisestihan miestenlehdet sisältävät juttuja misuista, autoista ja urheilusta. Sanotaan, että misut, autot ja urheilu – yksi niistä kiinnostaa. Jätetään mysteeriksi, että mikä.

Pekka tuumii, että lehti on suunnattu mediasta ja musiikista kiinnostuneille. Ensimmäisenä hän innostuu lehden Se pakollinen Pamela -jutusta.

– Se pakollinen Pamela.... No Pamela! Ai se olikin Pamela Tola...

Pekka ei spottaa odotetusti lehden elektroniikkajuttuja vaan pohtii, että lukemisenarvoisilta tuntuisivat jutut Tallinna juhlii kuin olisi 1999 ja Saa potkut ja voita.

No, et spotannut viihde-elektroniikkajuttuja? Eikö popularisoitu tekniikkamatsku uppoa tekkariin?

– Teekkarit nimenomaan etsivät jutuista usein hyvin yksityiskohtaisia suorituskyytiätoja. Esimerkiksi muistin määrä ja prosessorin teho numeroina. Lehden pelijutut ovat varmasti kiinnostavia teekkareista. Ehkä erikoislehdet ylipäänsä kiinnostavat miehiä enemmän. Miesten suosikkilehti hän on kuitenkin tyyppillisesti Tekniikan maailma.

Pekka skippaisi jutut Farkkuja, farkkuja, farkkuja sekä Tommy Lindgren ja Näin tehtiin Madventures.

– Emmä jaksa panostaa niin paljoa farkkuihin... Riittää, että farkut ovat jokseenkin hyvännäköiset eikä ihan kauheat.

Olet kuitenkin tässä lehden kohderyhmässä?

– No, noissa miestenlehdissä lähdetään stereotyyppisistä mieskuvasta. Usein lehdissä tunnutaan ajattelevan, että miehet ovat yksinkertaisia. Tehdään juttuja helpolla reseptillä (misut, autot ja urheilu) ja ajatellaan, että saadaan mies kuin mies kiinnostumaan. Itse haluaisin lukea enemmän aikakauslehtimäisiä juttuja, joissa olisi laajemmat aihepiirit ja hyvä journalistinen taso.

Kampus keskustelee

**arkkitehtiosastosta, arkkitehtuurista,
tasa-arvosta (pitkästä aikaa)
ja Polyteekkarin vappunumerosta...**

POLYTEKKARIN MIELIPIDEPALSTALLA SANA ON VAPAA KAIKILLE LUKIJOILLE. TOIMITUS@POLYTEKKARI.FI.

Avoin kirje osastonjohtaja Simo Paavilaiselle

Hyvä herra Paavilainen, kuten hyvin tiedätte, oli meillä eilen luentosalin täydeltä arkkitehtiopiskelijoita sekä osaston henkilökuntaa keskustelemassa osastomme nykyisestä tilasta. Tämä oli seurausta useiden kymmenien sivujen asiallisesta kritiikistä jonka opiskelijat olivat keränneet keskuudestaan ja palauttaneet osaston johdolle (kritiikki koski pääosin osastomme sekavia toimintamenetelmiä sekä ensimmäisten vuosikurssien kohtuutonta ylikuormitusta opinnoissa).

Miltei jokaisen arkkitehtiosaston oppituolin professori tai vastuuhenkilö kuunteli omaa alaansa koskevia kysymyksiä sekä muutosehdotuksia kehittävässä ja yhteisymmärtävässä mielessä teitä lukuun ottamatta. Väistitte miltei kaikki kysymykset vetoamalla opiskelijoiden saamattomuuteen sekä kyvyttömyyteen hankkia tietoa omin päin. Vastauksillanne totesitte oppituolinne sekä johtamismetodinne olevan vailla kehittämissen tarvetta.

Parhaiten kuilua teidän sekä opiskelijoiden välillä todensi opiskelijoiden spontaanit naurunpurskahdukset teidän vastatessanne kurssien päällekkäisyyksiä koskeviin kysymyksiin (olitte viestineet eri oppituolien kurssisisällöstä satunnaisin ”käytäväkeskusteluin”). Miten on mahdollista, että nykyisessä asemassanne sekä ammatissanne olette täysin kyvytön vastaanottamaan kritiikkiä (vaikka itse jaatte sitä opiskelijoille päivittäin). Olette varmasti erittäin pätevä arkkitehti, mutta on sanomattakin on selvää, ettei pätevyys arkkitehtinä tee ke- nestäkään pätevää organisaationjohtajaa tai asiantuntijaa pedagogisissa asioissa. Näin ollen uskoisin teidän olevan enemminkin kiitollinen palautteesta, närkästymisen ja tuomitsemisen sijaan. Arkkitehtuuri on hieno ja intohimoinen taiteenala, vaikka moni asia sen piirissä olisikin perseestä.

Arkkitehtiopiskelija

Simo Paavilainen vastaa

Vuoden vaihteessa kilta keräsi piiristään mielipiteitä osaston puutteista. Vastauksia saatiin yhteensä 65. Osaston perusopiskelijoiden määrä on hieman alle 700. Vastaajat olivat ilmeisesti pääasiassa alimpien vuosikurssien edustajia. Opettajakunta on ottanut kritiikin vastaan rakentavassa hengessä. Asiaa on käsitelty niin professorien keskinäisessä kokouksessa, professorikohtaisesti kritiikin kerääjien kanssa sekä parissa suuremmassa yleisessä kokouksessa. Joukko opiskelijoita kaipaa suurta muutosta kykenemättä yksilöimään, mikä sen tulisi olla. Opetuksessa ollaan kuitenkin toteuttamassa lukuisia pienempiä käytännön korjauksia ja parannuksia, joita myös tutkimusnonuudistus edellyttää.

Avoimeen kirjeeseen liittyen korjaisin kuitenkin eräitä koh- tia:

En väistellyt kysymyksiä, en varsinkaan ”vetoamalla opiskelijoiden saamattomuuteen sekä kyvyttömyyteen hankkia tietoa omin päin”. En puhunut koko asiasta enkä käyttänyt kyseisiä sanoja. Sen on täytynyt olla joku toinen puhuja.

En kiistänyt kehittämistarvetta. Perustelin vain, miksi on tehty niin, kuin on tehty. Opiskelijoiden alkuvuodesta esittämän kritiikin seurauksena eräitä muutoksia oppituolini kurs- sien käytäntöihin on jo tehty ja eräät tulevat voimaan syys- lukukauden alkaessa. Kaikkia käytäntöjä ei voida muuttaa kesken vuotta. Annetuista lupauksista ja sopimuksista täytyy pitää kiinni.

En havainnut mitään naurunpurskahteluja puheenvuoro- jeni kohdalla. Pikemmin huomasin niitä ylempikurssilaisten taholta, kun alakurssilaiset vaativat asioita, joita yläkurseilla tulee kukkuramitoita.

”Käytäväkeskustelut” eivät esiintyneet minun puheissani, vaan erään toisen henkilön kommentissa. Olen kyllä pariin kertaan pyytänyt kyseiseltä henkilöltä listaa hänen luennois- taan, jotta pääsisin selville väitetyistä päällekkäisyyksistä.

En ole mielestäni mitenkään kykenemätön vastaanotta- maan kritiikkiä. Monien kritiikin esittäjien vaan näyttää ole- van vaikeata ymmärtää ja hyväksyä, että on myös perusteet vastakkaiseen mielipiteeseen. Aitoon keskusteluun kuuluu kaksisuuntaisuus, ja keskustelijoiden tulisi pyrkiä ymmärtä- mään myös keskustelukumppanin näkökantoja.

En kuvittele olevani mikään organisatorinen kyky. En ole

osastonjohtajan tehtävää tavoitellut. Olen vain suostunut osastoneuvoston valintaan.

Myöskään käsitykseni pedagogisista taidois- tani eivät ole mitenkään ylimitoitettut. Palaute- kysely niiden opiskelijoiden keskuudessa, jotka ovat seuranneet luentoja, ovat tuottaneet lä- hes yksinomaan kiitosta tyyliin: ”Valaisevia ja inspiroivia luentoja, luennoitsijan asiantunte- mus innostavaa”. Olen sitä mieltä, että suunnit- televa arkkitehti on arkkitehtuurin ja suunnit- telun paras ja uskottavin opettaja.

1.vuosikurssin kuormittavuus on asia, jonka yhteydessä on syytä kääntää peili myös killan suuntaan. Onko kohtuullista, että lähes joka perjantailuennon jälkeen, juuri kun opiskeli- joidenkin pitäisi voida huokaista työviikon päätteeksi, marssii luentosaliin fuksikapteeni kertomaan, mikä on fuksien tal- koo-ohjelma viikonloppuna?

Avoimen kirjeen viimeisestä lauseesta olen kirjoittajan kans- sa täysin samaa mieltä.

Simo Paavilainen

Arkkitehtuurin professori, osastonjohtaja

Idioottimaisesta pääkkäristä

Pääkirjoituksenne (4/2003) ”Tasa-arvoa yhteiskunnan taistelukentille” on vanha, mutta idioottimainen. Olen armeijan käy- nyt suomalainen nainen. Toimin tällä hetkellä vartijana, ja tar- koitukseni on valmistuttuani toteuttaa haaveeni ja hakeutua rauhanturvaajaksi. Naisten leimaaminen ”pätiöiksi” ja epävar- moiksi ressukoiksi jotka haluavat ”leikkiä jätkeä” on lapsellista, tietämätöntä ja typerää. En ymmärrä, miksi viitsitte julkaista moista soopaa. Joten Terhi Upola, etkö itsekin toimi miesvaltai- sella alalla? Miksi? Haaveiletko salaisesti siitä, että olisit mies?

Saara Jantunen

Pahoittelemme vilpittömästi kaikkea Polyteekkarissa mahdollisesti ikinä esiintynyttä seksismiä. Toimitus

Mahtavasta Polyteekkarista

Aivan mahtavaa! Tänä vuonna mielestäni Polyteekkari on ko- kenut todellisen kasvojen kohotuksen ruokalistasta aidosti mie- lenkiintoiseksi ja hyväksi lehdeksi! Keep up the good work, tä- män vuoden lehdet ovat olleet aivan mahtavia!

Mikko L

Hienosta vappunumerosta

Olipas hieno Wappunumero! Minä ainakin huomasin, että nyt- hän _on_ jo Wappu ja alkoi heti tehdä mieli viinaa! Taidankin lähteä Alkon kautta Alvarille katsomaan, joko muutkin olisivat aloittaneet...

Ja vappuheilaakin alkoi tehdä mieli. Pitäisiköhän oikein lait- ta vaaleapunaista paita päälle ja geeliä tukkaan?

– Ei hitto, kyllä tänä Wappuna on pakko käydä flaksi, kun on noin hieno sääkin!

Eli lyhyesti: hieno lehti. Herätti kiivaan, suorastaan fyysisen halun pitää hauskaa! Kun olisi vielä saanut enemmän TTK: n johdon, Pursulan ja Nevanlinnan sekä Bolognan prosessin hoidon haukkumista, olisin varmasti kehystänyt lehden soluni seinälle.

Teemu teekkari

Emmehan me toki rehtori Pursulaa halunneet haukkua. Emme myöskään suosittelle vaaleanpunaisia paitoja heilojen pokaukseen. Ainakaan naisten. Toimitus

Polyteekkarin tyylistä

Enpä voi juuri muuta kuin onnitella uudesta Polyteekkarista. Aivan uskomaton! Lehti ei ollut pelkästään oiva parodia, vaan useassa kohtaa näytti siltä, että Polyteekkari on vihdoinkin oikeasti löytänyt tyyliinsä.

Ainakin tämän lukuvuoden paras Polyteekkari: harkiten to- teutettu Iltalehti-tyyli tarjoaa tietynlaisen järjellisen, ”aikuis- maisen” muotin, jossa kuitenkin saa viljellä huumoria. Tämä muotti tarjoaa myös tilan poliittis-yhteiskunnallisille jutuille, mutta lehden ei tarvitse (eikä sen tässä muotissa oikein saisi- kaan) keskittyä Yo-lehden tapaan pelkkään äkeään (vasemmis- tolaiseen) opiskelijapolitiikkaan.

Seuraavan lehden ulkoasua kannattaa kyllä miettiä eikä huu- moriteema ehkä kuitenkaan ole paras idea. Silloin lehdessä on vaikeata julkaista vakavia juttuja kuten normaaleja haastatteluja tai tekniikan alan uutisia. Mutta tämä lehti siis onnistui, kun wappunumeron ei muutenkaan tarvitse olla niin vakava.

Ainoastaan seksijutuista jäi jotenkin tylsä vaikutelma; ne tun- tuivat siltä kuin oikea asia (kuten Juhon juttu talvemmallalla) oli kaluttu jo loppuun, ja nyt täytyi toistaa samaa uudelleen. Le- lutesti tosin oli ihan hyvä, ja sehän oli aika paljon Otaniemen yhteisöön liittyvä yhteiskunnallinen satiiri eikä vain pornojuttu. Ja no, täytyy se sanoa, että kiltalehtilainauksista useimmat eivät jotenkin sopineet tyyliin. Sivu 11 poikkeuksena.

Sen sijaan varsinkin lehden alkupuoliskolla oli aukeama toi- sensa perään aivan uskomatonta tavaraa. Sivut 1–11 olivat ihan kuin kopioita Ilta-Sanomista. Erityiset keuhut annan sivun 5 ko- konaisuudelle, aivan täydellinen. Poliittinen kohujuttu ja rento kolumni, joista kuitenkin näkyi opiskelijamaailma. Ja alalaidas- sa höntti haastattelu, jonka aihe oli yhtä korni kuin IS:ssä kon- sanaan. Silti alastomuus aihepiirinä teki taas eron ja toi esille omaa luovuuutta.

Kehun myös Suvin juttuja sivulla 10. Taitto oli hieman poly- teekkarimainen, mutta toisaalta juttujen lauserakenteet ja sana- valinnat kuin mistä tahansa kansanomaisesta sanomalehdestä, joka esittelee täysin ulkopuolisena teekkarivitsejä. ”Polyteek- kari on antanut Aron analysoitavaksi joukon netistä löytyneitä teekkari- ja insinöörivitsejä” – Suvi osasi sanansa, tämä on kuin suoraan HS:n kuukausiliitteestä tai Nytestä.

Myös sivut 19–23 olivat aika hyviä, ja viinattomasta vapusta kertova otsikko ja ”toimitus selvitti” -lätke osuivat hienosti sil- mään etusivulta.

Ja takasivu oli kyllä sokeri pohjalla, melkeinpä kaikesta huo- limatta lehden paras sivu. Ainakin huumoriarvoltaan, jos nyt ei kuitenkaan sisällöltään. Ihmettelin ensimmäiset 5 sekuntia, että oletteko oikeasti lykänneet sivulle tv-ohjelmat. ... Hmm, vaikka ehkä IS-teemaa ei jatkatakaan muuten, niin takasivun voisitte joka tapauksessa pitää!

Tuomas

Toimitus vastaa kaikille

Kiitämme, kumarramme, ja lähdemme terassille. Mukavaa ke- sää kaikille! **Polyteekkarin toimitus**

MAAILMA ON JULKUTETTU

Kuluneen vuoden aikana Julkun journalistinen heinähanko sai seulottua kilvoittelevien teek- karien innoittamana ajan virtaavasta havinas- ta parhaat palat ynnä poiminnat, joista tuorepuris- tettiin legendaarisuudessaan kiihottava Julkkupolitan Julkku. Jälleen kerran olemme osoittaneet, että teek- karihumori voi paremmin kuin sanomalehtien pie- rut sohvatyynyihin tai muihin pehmeisiin substans- seihin.

Julkku kiittää kaikkia myyjiään sekä niitä paria mu- kavaa tyttöä, jotka hymyilivät meille kerran hissisä, ja toivottaa kaikille oikein mukavaa kesää! Jubilee!

Ostaisitko sinä vappulehden tältä mieheltä?

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

Kukan päivän viestin luovutus 13.5.

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunta luovuttaa perinteisen Kukan päivän viestin lauantaina 13.5. klo 12 Helsingin Kauppatorilla. Kyseessä on 51. kerta, kun yhteiskunnallinen päättäjä saa tervehdyksen jostain Otaniemen teekkareiden tärkeäksi kokemasta asiasta. Ensimmäisen kerran teekkarit meloivat itäiseen satamakaupunkiin vuonna 1956.

Viime vuonna viestin meloivat Petri Paavola, Rauli Oikarinen ja Cristian Elg.

TKY:n edunvalvontakyselyn julkaisutilaisuus

TKY teetti vuonna 2005 edunvalvontakyselyn jäsenistönsä keskuudessa. Kyselyn avulla saatiin tietoa esimerkiksi teekkareiden toimeentulo- ja työssäkäyntiasioista ja opiskelijoidemme tyytyväisyydestä korkeakoulun opetusjärjestelyihin. Kyselyn julkaisutilaisuus järjestetään torstaina 18.5. klo 13 TKK:n päärakennuksella. Kaikki kiinnostuneet ovat tervetulleita kuulemaan kyselyn tuloksia! Ilmoittautumiset TKY:n sosiaalipoliittiselle sihteerille Pinja Niemiselle: pinja.nieminen@tky.fi, puh. 09-4682149.

Töihin Millennium-tekniologiapalkinnon tapahtumiin

Oletko aina ollut kiinnostunut Nobel-palkinnosta? Vai puuttuuko sinulta kesätyö ja haluat ansaita hieman taskurahaa? Nyt on loistava mahdollisuus toteuttaa molemmat lähtemällä mukaan avustajaksi Suomen jakaessa toista kertaa teknologiatoiminnan Nobel-palkinnoksi tituleerattua Millennium prizea. Avustajille maksetaan 11 euroa/tunti.

Avustajilta odotetaan englannin kielen osaamista ja iloista mieltä. Lisää tietoa työtehtävistä ja palkinnonjaosta yleensäkin osoitteesta <https://www.tky.fi>.

Hyvät opettajat ovat kullanarvoisia -taulun suunnittelukilpailu ratkesi

TKY jakaa vuosittain Vuoden opettaja -palkinnon valitsemalleen opettajalle. Vuoden opettaja -palkinnon näkyvyyttä TKK:lla tulisi parantaa, jonka vuoksi TKY lahjoittaa Teknilliselle korkeakoululle Hyvät opettajat ovat kullan arvoisia -taulun. Tauluun sijoitetaan kaikkien TKY:n valitsemien vuoden opettajien nimet vuodesta 1980 lähtien sekä lisätään vuosittain jokaisen vuoden opettajan nimi.

Taulun toteutusta varten järjestettiin suunnittelukilpailu. Kilpailutoissa tuli ottaa huomioon taulun sijoituspaikka ja TKK:n päärakennuksen yleisilme. Voittajatyö tullaan sijoittamaan TKK:n päärakennukseen.

1. palkinto, 500 euroa, työlle "Valoikkuna". Tekijät Jussi ja Olli Hanhiova.
2. palkinto, 200 euroa, työlle "Teräs". Tekijä Iivo Vänskä.
3. palkinto, 100 euroa, työlle "Vahvana lenkinä verkossa". Tekijä Esko Anttila

Tarkemmat tiedot kilpailusta löytyvät TKY:n sivuilta www.tky.fi => tietoa ylioppilaskunnasta => kunnianosoitukset.

Vuoden 2006 TKY:n opinto- ja teekkaritoimintastipendit on jaettu

Opintostipendi (arvo: 800 e) myönnettiin seuraaville henkilöille: Martta Asikainen, Henna Heikkilä, Anu Hirvonen, Liisa Hirvonen, Akusti Jaatinen, Santtu Kallionpää, Antti Kataja, Kristiina Kyläkoski, Anna Laiho, Katariina Majamaa, Katriina Matilainen, Markus Ojala, Maria Routti, Mika Saukkonen, Henri Seppä, Jani Starczewski, Elisa Törmänen, Jyrki Vanamo, Jarno Vanhatalo ja Tommi Ylinen.

Teekkaritoimintastipendi (arvo: 800 e) myönnettiin seuraaville henkilöille: Christian Elg, Noora Herronen, Nicodemus Jansson, Tomi Jokiranta, Christian Järnefelt, Kari Kanninen, Sarah Korhonen, Eero Kulmala, Elina Kuusisto, Leo Lundqvist, Susanna Nordsten, Sini Numminen, Annukka Santasalo, Hanna Stammeier ja Aki Sundell.

Teekkaritoimintastipendi (arvo: 400 e) myönnettiin seuraaville henkilöille: Susanna Junnila, Erja Kahelin, Kalle Kollin, Visa-Matti Myllymäki ja Antti Suorsa.

Stipendienjakotilaisuus järjestettiin 28.4.2006.

Onnittelut kaikille stipendin saajille!

Etsitään johtokunnan jäseniä Teekkaritoiminnan edistämisrahastoon

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan piiriin on perustettu Teekkaritoiminnan edistämisrahasto. Rahaston johtokunta koostuu neljästä TKY:n ja kolmesta TTEY ry:n valitsemasta henkilöstä. Johtokunnan jäsenet valitaan kahdeksi vuodeksi kerrallaan, ja johtokunnan puheenjohtaja valitaan TKY:n johtokuntaan esittämistä henkilöistä. Rahaston johtokunta on vastuussa rahaston apurahojen jakamisesta hakemusten perusteella, kun taas rahaston varojen hoitaminen on TKY:n hallituksen tehtävä. Johtokunta tarjoaa jäsenilleen ainutlaatuisen näköalapaikan Otaniemen teekkaritoimintaan, sillä rahaston mahdollisuus jakaa avustuksia on TKY:n mittakaavassa erittäin merkittävä. Rahaston ensimmäiset toimintavuodet luovat pohjan seuraavien vuosikymmenten työlle, ja alussa tehdyt linjavedot vaikuttavat pitkälle tulevaisuuteen.

Nyt etsitään fiksuja ja monipuolisia henkilöitä Teekkaritoiminnan edistämisrahaston ensimmäiseen johtokuntaan. Lähetä avoin hakemuksesi ja ansioluettelosi osoitteeseen paasihteeri@tky.fi otsikolla "Rahaston johtokunta" 30.5.2006 mennessä ja kerro, miksi juuri sinut pitäisi valita johtokuntaan. Jos sopisit mielestäsi myös johtokunnan puheenjohtajaksi, kerro asiasta hakemuksessasi.

Johtokunnan jäsenet valitaan suoraan hakemusten perusteella. Lisätietoja: www.tky.fi/tter tai pääsihteeri Vesa Ruusunen, (09) 468 2103, paasihteeri@tky.fi.

Polyteknikkojen Kuoron kevätkonsertti 12.5.

Polyteknikkojen Kuoro PK järjestää kevätkonserttinsa äitienpäivän alla perjantaina 12.5. klo 19.30 Tapiolan kirkossa. Kuoroa johtaa Juha Kuivanen.

Anna äidillesi erilainen lahja ja tuo hänet nauttimaan kauniista mieskuoromusiikista. Väliajalla tarjolla on kuorolaisten itse leipomaa kakkua. Liput 10/6 euroa TKY:n teekkaripalvelusta, Lippupisteestä tai kuorolaisilta sekä 45 min ennen konserttia ovelta. Lisätietoja: www.polyteknikkojenkuoro.fi

YTHS:n kesä

Terveysaseman kesäaika on 29.5.–27.8.2006. Tällöin terveyden- ja sairaanhoidon aukiolo on ma - ke ja pe 8–14.30 ja to 9–14.30. Ajanvarauspuhelin 4682899 ma - ke ja pe klo 8–11 ja 12–14 ja to 9–11 ja 12–14.

Suun terveydenhuolto on avoinna ma - pe klo. 8–14. Ajanvaraus puhelin 4682898 klo 8–11 ja 12–14.

Terveysasema on kokonaan suljettu 3.7.–30.7.2006. Avaamme jälleen 31.7. maanantaina. Heinäkuussa akuutit sairastumiset hoidetaan YTHS:n Töölönkadun toimipisteessä tai omalla kunnallisella terveysasemalla. Rokotukset, reseptien uusimiset ja muut ei-kiireelliset asiat tulisi hoitaa ennen heinäkuun kiinnioloa.

MC Mökä

la 13.5.2006 baarikierron, hell raisin' beer drinkin' in kallio. Ei säävarausta.
la 20.5. - su 21.5.2006 mc mökä destroys tallinn part IV. The Carnival, Heavy Metal Perse ja Taak heittävät yhteiskeikan Tallinnassa Rockstar's -klubilla, ja Mökä järkkää reissun.
pe 26.5.2006 klo 19 saunailta, gorsu.
la 27.5. keväthuha, myrskylä Keväthuha-niminen bänditapahtuma. Liekeissä Stam I na, Before The Dawn, Misery Inc., Kill The Romance & Rajavyöhyke.
www.mcmoka.fi/tapahtumat.html.

Club Laugh Riot

Torstaina 18.5. klo 21 Smökin lavalle nousevat André Wickström, sekä Neil Delamere

komiikkamaa Irlannista. Lisäksi illassa tuttuun tapaan teekkarikasvoja ensikertalaisista yrittäjiin. Starbujen takia lipun hinta 10 e, luvassa kuitenkin vastinetta rahalla.

Petkele ja Pirukapo konsertoivat

Kansantanssiryhmä Petkele (Teekkarikan-santanssijat) muusikoinen sekä Pirukapo-yhtye esiintyvät helatorstaina 25.5. Helsingin kulttuuritalolla, Sturenkatu 4. Nääytökset klo 14 ja klo 18. Illan konsertin jälkeen noin kello 20 on tanssiaiset, joihin pääsee konserttipulla osallistumaan. Petkeleeltä konsertissa nähdään Uhoa ja Melskaa länsisuomalaiseen tyyliin, hurjia kasakoita itärajan takaa ja unkarilaista tunnelmointia. Pirukapo pääsee irti tanssiesitysten välillä. Liput 6/9 e, www.petkele.fi.

Petkele sentäs.

RAUHA JA ISMO

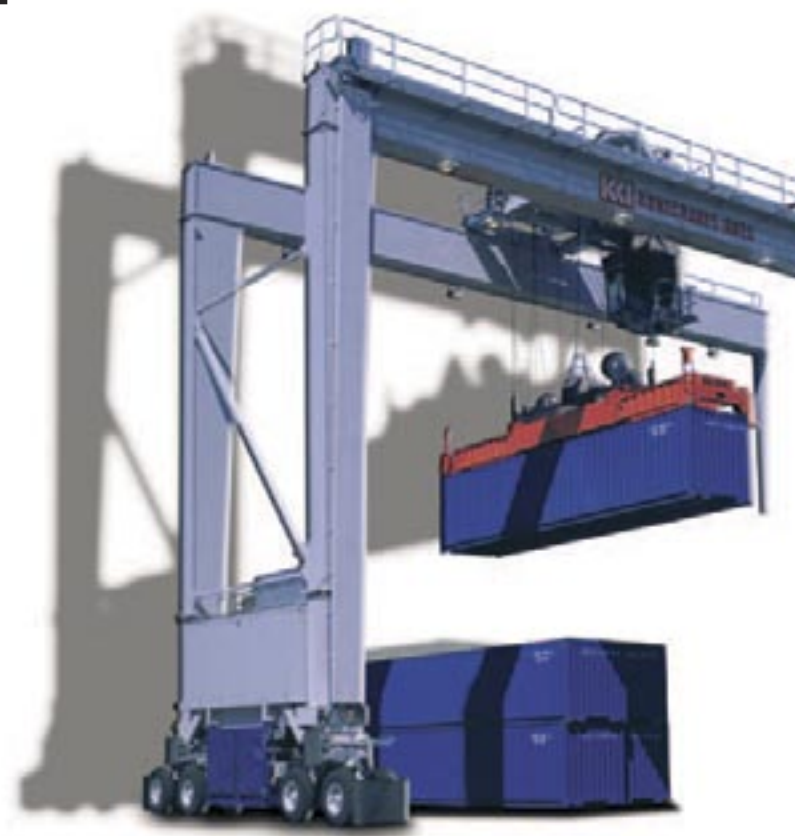
TUUKKA-NALLE

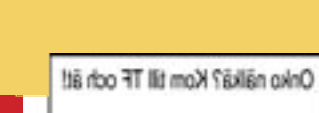
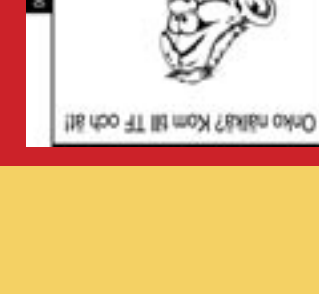
NOSTURIALAN uudistaja

KCI Konecranes on maailman johtava täyden valikoiman tarjoava nostolaitteiden ja niihin liittyvien palvelujen tuottaja. Toimimme yli 35 maassa ja kaikilla nostureita käytävillä teollisuudenaloilla sekä satamissa. Tuotevalikoimamme kattaa kaikki nosturiratkaisut ja komponentit pienistä ketjunostimista nostokapasiteetiltaan usean sadan tonnin telakka- ja erikoisnostureihin. Nostureiden kunnossapidossa KCI Konecranes on selkeä edelläkävijä maailmanlaajuisesti.

WORLD LEADING CRANE TECHNOLOGY

	ALVARI	DIPOLI/LAFKA	SERVIN MÖKKI	TUAS	TÄFFÄ
KE 10.5.	Kalakeittoa (vI,g), leipää Meetvurstipannupizzaa (I) Parsakaali-porkkanakastiketta (I), pastaa Puolukka-kauraherkkua (vI)	Grillattua tomaattikalaa, juustokastiketta (vI) Paistettua nuudelia ja kasviksia (I,veg) Liha-perunakeittoa (I,g) Pepperoni-pastasalaattia À la carte: Kalkkunapihvejä, tummaa herukkakastiketta	+ Tomaattitäytteinen broilerleike, juustokastike, lohkoperunat Ratatouille (k, I, g, ve) Nakkistroganoff (vI, pyydä I) + Kebabpizza (kebabliha, paprika, sipuli, jalopeno) + Kasvispizza (paprika, sipuli, jalopeno)	Palapaistia vr, vI, riisi Parsakaali-porkkanakastiketta I,g pasta Tomaatti-perunasosekeittoa g,I,m,vr,v Tonnikalatortillat vI Kalkkunasalaattia vr,vI,g A la carte: Broilerin rintaleike parmesan , riisi, currykastike vI	Onko nälkä? TF jätti taas ruokalistan lähettämättä, mutta mainoksen muistivat toimittaa.
TO 11.5.	Palapaistia (vI), riisiä tai perunoita Kalamurekepihvit (I,g), ruohosipuli-kermaviiliä Pinaattikeittoa (vI), kananmuna Omenapiirakkaa, vaniljakastiketta (vI)	Jauhelihipihvejä, tanskalaista sipulikastiketta (vI) Tortillat cheddarjuusto-kasvistäytteellä (vI) Hernekeittoa ja pannukakua hillolla Tonnikalasalaattia	+ Juusto-hampurilainen lohkoperunoiden kera (pyydä I) Hernekeittoa (I, g) pannukakun kera Kasvishernekeittoa (k, I, g, ve) pannukakun kera Porkkana-yrttikuourutettua kalaa (vI)	Herkkusieni-pekonicastiketta , pasta Paistettua seitä I,m avokado-kermaviilikastike vI,g Pinaattikeittoa ja kananmuna --- Feta-paprika-oliivipizzaa vI Vuohenjuustosalaattia vI,g A la carte: Oskarinleike I,m sinihomejuustoperunat vI, g	
PE 12.5.	Currymaustettua broilerin koipea (I,g), riisiä Porsaswokkia (I,m,g),riisiä Raastepihvit (vI), curry- kermaviiliä (vI,g) Melonilassia (vI)	Curry-hunajabroilerpataa (vI) Feta-tomaattipastaa (vI) Kermaista ahvenkeittoa (vI,g) Nuudeli-kanasalaattia À la carte: Paistettua lohla, ruohosipulikastiketta	SPECIAL: Pippuripihvi kerma-pippurikastikkeen kera (vI) Jauhelihakastiketta (I, v) spagetin ja juustoraasteen kera Kermasipulit (k, vI, g, pyydä ve) spagetin ja juustoraasteen kera + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza (soija, paprika, aura)	Pyttipannua, paistettu kananmuna I,m,g Kasvispastaa Katkarapukeittoa Uniperuna I,m,g,v kinkkutäyte vI,g Jauhelihasalaattia tex mex vr,vI,g A la carte: Kampelaa katkaraputäytteellä I,m röstiperunat I,m,g sitruunakastike vI,g	
MA 15.5.	Ranskalaista jauhelihakastiketta (I,m) Kalapulkot (I),chili-viip.perunat (I), kermaviilikastike Kasviskroketit (I), tillikermaviilikast iketta (vI) Mangorahkaa	Unimakkaraa, viherpippuri-juustokastiketta (vI) Parsakaali-pinaattipihvit, juustokastiketta (vI) Kylmäsavulohikeittoa (vI,g) Meksikolaista salaattia	Kaikkiin annoksiin lohkoperunat: Broilerpyörökät curry-juustokastikkeen kera (vI) Parsakaali-juustomedaljongit dipin kera (k, pyydä ve, I) Messikallen lime korianteri kala dipin kera + Kinkku-aurajuustopizza + Kasvispizza (aura, paprika, herkkusieni)	Ranskalaista jauhelihakastiketta I,m riisi Kasviskroketit I,m,g sinappirelish vI,g perunaa Makkarakeittoa I,m,g Mozzarella-pinaatti-sipulipizzaa vI Paahtopaistisalaattia I,m,g A la carte: Porsaanelike Italialaisittain I,m,g maalaislohkoperunat I,m,g,v	
TI 16.5.	Broileri-jauhelihatortillat Jauhemaiksapihvit (I), perunasoseetta (vI,g) Keltaista kasviskastiketta, riisiä (vI,g) Sitruunakiisseliä	Lihapyörköitä rosmariinikastikkeessa (vI) Ohrapuurola, mansikkakeittoa (vI) Meksikolaista kanakeittoa (I,g) Äyriäissalaattia	+ Porsanelike pippuri-aurakastikkeen kera, lämmin kasvis (vI) Soija-kasvispataa (k, I, g, ve) Jauhe-liha-pekoni-kiusaus (vI, g) Kalanuggetit valkosipulidipin kera (vI)	Naudanlihaa sipuli-seesamkastikkeessa, perunaa I,m,g Paistettuja silakoita I,m muusia g,vI Kasvis-borssikeittoa I,m,g,v smetana vI,g Broileritortillat vI Katkarapu-caesarsalaattia I A la carte: Broilerinleike I,m currymajoneesi vI,g kasvisriisi	
KE 17.5.	Jauhe-liha-tomaattipannupizzaa (I) Tonnikala-kasviskastiketta, pennepastaa (I) Soija-makaronilaatikkoa (vr,vI) Mansikkariisiä	Mantelikalaa, tzazikikastiketta (vI) Tuoretomaatti-fetapastakastiketta (vI) Frikadellikeittoa (I) Tomaatti-mozzarellasalaattia À la carte: Porsaanelike dijon-sinappikastikkeella	+ Broilerin rintaleike sipulikastikkeen kera, erikoisriisi (vI) Italialainen kinkkupasta (vI) Punajuuri-aurakiusaus (k, vI, pyydä ve) + Salami-ananaspizza + Kasvispizza (3 juuston pizza: aura, cheddar, feta)	Tonnikala-pastavuokaa vI Broileri-hedelmäkastiketta vr,vI riisi Porkkanasosekeittoa vr,vI,g Tofu-kasviswrapit I,m,g,v Raejuustosalaattia vI,g A la carte: Paistettua lohla I,m,g kerma-tilliperunat vI,g	
TO 18.5.	Broileri-hedelmäkastiketta (vI,vr), riisiä Makkara-perunapannua, paistettu muna (I,g) Feta-kasvispataa (vr,g), riisiä Pähkinävaahtoa	Grillattua broileria, tartar-kastiketta (I,g) Auringonkukansiemen-vehnärisottoa (I,veg) Hernekeittoa ja pannukakua Savupallas-salaattia	+ Juusto-pekoni-hampurilainen lohkoperunoiden kera (pyydä I) Kermainen tonnikala-katkarapulasagnette (vI) Kikherne-kasvishöystö (k, I, g, ve)	Kalkkunabolognesea vr,I,m pasta Feta-kasvispata, riisi g,vr Jauhelihakeittoa I,m,g,v,vr Kinkku-ananaspizzaa vI Lämminsavukirjolohisalaattia I,m,g A la carte: Grillipihvi I,m,g punaviinikastike vI,g paahdettua perunaa	
PE 19.5.	Paistetut silakat(I), perunasoseetta(vI,g) Pippuriporsasta(vI), riisiä Inkivääri-papuwokkia(I,g) Raparperimansikat	Kebab, tomaatti-ja jogurttikastiketta (vI,g) Kasviskroketit (I,veg) Savuporokeittoa (vI) Juustosalaattia À la carte: Paistettua kampelaa, remouladekastiketta	SPECIAL: Pippuripihvi rosepippurikastikkeen kera (vI) Jauhe-liha-salamikastike (I, v) spagetin ja juustoraasteen kera Tomaatti-basilikakastike (k, I, g, ve) spagetin ja juustoraasteen kera + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvipizza (soija, herkkusieni, paprika)	Pustan jauhelihipihvi I,m perunat Inkivääri-papuwokkia, riisi vr,I,m,g,v Linssi-kasviskeittoa vr,g,I,m,v Uniperuna I,m,g,v sienitäyte vI,g Broilerisalaattia tex mex A la carte: Sveitsinleike I,m vs.perunat vI,g	
MA 22.5.	Pekoninakit (I,g), perunasoseetta (vI), tom. kast Riista- herkkusienikastiketta (vI,g), perunoita Fenkoli-tomaattikastiketta (I,m,g), riisiä Mustikkarahkaa	Broilerleikkeitä, timjamikastiketta (vI) Yrteillä maustettua linssi-paprikapataa (I,g) Nakkikeittoa (I,g) Välimeren tonnikalasalaattia	Kaikkiin kuuluu juusto-kermaperunat (vI, g) Mamman jauhelihipihvit kermakastikkeen kera (vI) Punajuurikroketit dipin kera (k, vI, pyydä ve) Kalapulkot tartar dipin kera (vI) + Kebabpizza (kebabliha, paprika, herkkusieni, jalopeno) + Kasvispizza (paprika, herkkusieni, paprika)	Pekoninakit I,m,g peruna, tomaattikastike Janssoninkiusausta vI,g Juusto-paprikakeittoa I,vr Feta-pinaattipizzaa vI Tomaatti-mozzarellasalaattia vI,g A la carte: Paistettua siikaa I,m,g ruohosipulikastike vI,g	
TI 23.5.	Tandoori broileri-wrap Pasta Carbonara (vI) Pinaatti-pähkinäkastiketta (vI), pennepastaa Ananasherkkua	Yrttikalaleikkeitä, kermaviilikastiketta (vI) Tortelloneja tuorejuustotäytteellä, tomaattikastiketta (vI) Bortskeittoa (I,g) ja smetanaa (vI) Broiler couscous salaattia Lisäksi Dipolissa: Rosepippuri-härkäpataa	+ Sveitsin leike, sitruunalohko, pippurikastike Kebabkiusaus (vI, g) Pinaattiohukaiset puolukkahillon kera (k, pyydä I, ve) Paneroitua kalaa dipin kera (vI)	Jauhelihakiusausta vI,g Tuoretomaattikastiketta I,m,vr pasta Kala-äyriäiskeittoa Bouillabaisse I,m,vr Tandooribroileri-wrap vI Juusto-meetwurstisalaattia g A la carte: Naudan savupaistia I,m,g paistinkastike I,m yrtti-viipaleperunat I,m,g,v	

DIPOLI la 13.5.

klo 11.30-15.00

Italialaiset porsaanihvit (I,g)
Ratatouille (I,g)

SMÖKKI la 13.5

Kinkkulasagnetta (vI)
Kasvislasagnetta (k, vI, pyydä ve)
Kalaburgerpihvit dipin kera (vI)
+ Jauheliha-pekoni-pizza
+ Kasvispizza (cheddar, herkkusieni, sipuli)

SMÖKKI su 14.5.

+ Kebab Wrap (vI, pyydä I, g)
Kasvispyörökät tomaattisalsan kera (k, I, pyydä ve)
Pizzatäytepihvit tomaattisalsan kera (vI)
+ Salami-herkkusienipizza
+ Kasvispizza (feta, paprika, sipuli)

SMÖKKI la 20.5.

Herkkutelijan kanapata (vI)
Puutarhurin kasvispihvit dipin kera (k, vI, pyydä ve)
+ Paistettua kirjalohta juustokastikkeen kera
+ Jauheliha-pekoni-pizza
+ Kasvispizza (aura, herkkusieni, paprika)

SMÖKKI su 21.5.

Jauheliha-aurapastaa (vI)
Soija-kasvikiusaus (k, vI, g, pyydä I, ve)
Seilorin persiljaturskaa ruohosipulidipin kera
+ Salami-herkkusienipizza
+ Kasvispizza (feta, oliivi, paprika)
Smökki viimeistä viikonloppua auki ennen kesälomaa.

HEI HEI
JA HYVÄÄ
KESÄ-
KEITTOA
KAIKILLE!

SMÖKIN KESÄAUKIOLOAJAT

Smökki on avoinna 29.5.–9.6. ma-pe 10.30–14, (pizzanmyynti loppuu ma, ke, pe 13.30). Huomio aikaisempi sulkemisajankohta. Smökin viimeinen aukioloviikonloppu on 20.–21.5. Smökki lähtee kesälomalle 10.6., ja avautuu jälleen 21.8.